

VOT DE ÎNCREDERE

Zilele acestea, ale începutului de octombrie, sînt pline de febra pregătirilor pentru alegerile în organele A.S.C., Conferințele de dări de seamă și alegeri, desfășurate la toate nivelele, se constituie ca momente de analiză atentă și profundă a întregii activități a studenților, activitate orientată pentru traducerea în viață a Programului partidului, a hotărîrilor Conferinței a X-a a U.A.S.C.R. Este momentul cînd putem, cu spirit de răspundere să spunem, ce a fost bun și ce nu a fost în întreaga noastră activitate, este prilejul cel mai potrivit pentru a face propuneri de îmbunătățire a muncii de asociație în vederea creșterii eficienței ei, pentru ca bilanșurile viitoare să fie cît mai rodnice. Dar pentru aceasta este necesar ca în fruntea studenților să se afle cei mai buni activiști, a cei colegi care dovedesc o bună pregătire profesională și politică, care manifestă calități de organizatori deosebite, care știu să muncească cu oamenii. Lor le vom încredința mandatul nostru de încredere, lor le vom încredința conducerea responsabilă a viitoarelor acțiuni studențești, dreptul de a ne reprezenta și de a rezolva problemele noastre. E bine ca acest moment să se transforme într-o manifestare a maturității noastre politice, a spiritului critic și autocritic, a conștiinței noastre de comuniști. Studenția este o verigă importantă și esențială în procesul făuririi omului nou, constructor conștient al comunismului în patria noastră. Iată de ce problemele noastre trebuie tratate cu toată atenția, iată de ce alegerile se constituie ca eveniment de răscruce în viața studenților. Colectivele de studenți trebuie să constituie modele de comportament și combativitate, de angajare în muncă. Căci ei vor fi conducătorii de mîine ai colectivelor, ori pentru aceasta e mai presus de orice exemplul personal. Credem cu toată convingerea că și de data aceasta, studenții timișoreni se vor comporta la înălțimea încrederii acordate, alegînd ca reprezentanți ai lor pe cei mai buni dintre cei mai buni studenți. E condiția sine-qua-non a reușitelor de mîine.

FORUM STUDENȚESC

DIN CUPRINS :

Publicăm în paginile 2-3-4, pentru a fi supus dezbaterii studenților, proiectul de PROGRAM DE ACTIVITĂȚI AL UNIUNII ASOCIAȚIILOR STUDENȚILOR COMUNIȘTI DIN CENTRUL UNIVERSITAR TIMIȘOARA, PE PERIOADA 1977-1979, document ce va fi dezbătut și aprobat în Conferința U.A.S.C. din Centrul universitar Timișoara.

Definițiile
patriei (II)

Patria noastră
E un viu calendar.
Acolo unde literele-s roșii
sînt sărbători de eroi.
Patria e cel mai exact
calendar al patriei.
Anotimpurile toate
sînt însemnate,
trăiesc aici netulburate
în trei dimensiuni.
Munții sînt coloare
din dacicul calendar.
Soarele e orologiu.
Oamenii sînt litere care curg
printre zile ca riuri.
Patria e un calendar
care se tipărește continuu
pe fondul albastru de nemurire
cu culori tinere, vii.

MARCEL SAMANȚA

HOTĂRÎRE

PRIVIND CONVOCAREA CONFERINȚEI UNIUNII ASOCIAȚIILOR STUDENȚILOR COMUNIȘTI DIN CENTRUL UNIVERSITAR TIMIȘOARA, ORDINEA DE ZI ȘI NORMELE DE REPREZENTARE LA CONFERINȚĂ.

Plenara Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara
HOTĂRĂȘTE :

I. Convocarea Conferinței Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara în 10 noiembrie 1977, cu următoarea ordine de zi :

1. Dare de seamă a Consiliului U.A.S.C. din Centrul universitar Timișoara cu privire la activitatea desfășurată în perioada octombrie 1975 - noiembrie 1977 și sarcinile care revin Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara în vederea participării active a tineretului universitar la îndeplinirea hotărîrilor Congresului al XI-lea al P.C.R.

2. Raportul Comisiei de cenzori.

3. Adoptarea programului de activități al Consiliului U.A.S.C. din Centrul universitar.

4. Alegerea Consiliului U.A.S.C. din Centrul universitar Timișoara și a Comisiei de cenzori, a delegaților pentru Conferința municipală U.T.C. și Conferința a XI-a a U.A.S.C., a candidaților pentru Comitetul municipal U.T.C. și Consiliului U.A.S.C.R.

II. Norma de reprezentare la Conferința U.A.S.C. din Centrul universitar Timișoara să fie de un delegat la 45 membri A.S.C., luîndu-se în calcul efectivul la data de 30 septembrie 1977.

III. Adunările generale și conferințele de dare de seamă și alegeri vor avea loc după cum urmează :

- în perioada 26 septembrie - 30 octombrie la nivelul anilor de studiu ;
- în perioada 1 octombrie - 3 noiembrie, la nivelul facultăților ;
- în perioada 26 octombrie - 8 noiembrie, la nivelul institutelor.

Adunările generale și conferințele de dare de seamă și alegeri vor dezbate sarcinile care revin tineretului generației pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului al XI-lea al P.C.R.

IV. În conformitate cu prevederile statutului U.A.S.C.R., conferințele de la nivelul institutelor urmează să facă propuneri de candidați pentru organele de conducere ale U.A.S.C. de la nivelul centrului universitar. Candidații trebuie să facă parte din rîndul celor mai buni studenți, care au o comportare exemplară în muncă și activitatea obștească, în familie și societate, care au desfășurat o bogată activitate în organele alese pe linie de tineret și studenți. Plenara recomandă conferințelor de la nivelul institutelor să desemneze un număr mai mare de candidați decît numărul celor care urmează să fie aleși în organele de conducere de la nivelul centrului universitar.

CONSILIUL UNIUNII
ASOCIAȚIILOR STUDENȚILOR COMUNIȘTI
DIN CENTRUL UNIVERSITAR TIMIȘOARA

PROIECT

PROGRAM DE ACTIVITĂȚI

al Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara,
pe perioada 1977-1979

Activitatea pe care o va desfășura Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara în anii universitari 1977/78 și 1978/79, va fi orientată în spiritul Hotărârilor Congresului al XI-lea al P.C.R., ale Congresului educației politice și culturii socialiste, a Plenarei C.C. al P.C.R. din 26-29 iunie 1977, a documentelor ce vor fi adoptate la Conferința Națională a Partidului și Conferința a XI-a a U.A.S.C.R. În acest scop, Conferința Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul Universitar Timișoara stabilește următoarele:

I. Cu privire la educarea prin muncă și pentru muncă a studenților, legarea tot mai strânsă a învățămîntului cu cercetarea științifică și activitatea productivă

Asociațiile Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara își vor intensifica în viitor întreaga activitate, participând activ, prin fapte de muncă, prin rezultate profesionale meritorii la îndeplinirea sarcinilor cincinalului revoluției tehnico-științifice, aplicând cu consecvență în viață Hotărârile Congresului al XI-lea al P.C.R., a directivelor ce le va trasa Conferința Națională a Partidului și Conferința a XI-a a U.A.S.C.R.

1. Preocuparea fundamentală a asociațiilor studenților comuniști o va constitui instaurarea în fiecare colectiv studentesc a unui climat sănătos de muncă pentru sporirea responsabilității studenților față de pregătirea profesională, teoretică și practică pentru obținerea unor rezultate meritorii la învățură și în cercetarea științifică atât pe parcursul semestrelor cit și în sesiunile de examene, pentru ridicarea nivelului calitativ al cunoștințelor dobândite.

a) Avînd în vedere spiritul critic și autocritic, de exigență comunistă în care s-au desfășurat adunările generale și conferințele de dare de seamă și alegeri, asociațiile studenților comuniști vor acționa pentru realizarea practică a propunerilor studenților în perspectiva sarcinilor ce stau în fața învățămîntului superior în etapa următoare.

b) Organele și organizațiile A.S.C. se vor preocupa în mod continuu pentru a asigura cunoașterea, însușirea și aplicarea tuturor măsurilor de perfecționare a învățămîntului și a tuturor reglementărilor aferente.

c) Folosind experiența pozitivă dobîndită în mobilizarea studenților la toate formele de activitate prin întrecerea „Fiecare A.S.C. colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților”, asociațiile studenților comuniști își vor intensifica eforturile pentru creșterea caracterului stimulative al întrecerii, urmînd în mod deosebit creșterea responsabilității organizațiilor de an pentru declanșarea, desfășurarea și finalizarea fiecărei etape a întrecerii.

d) În funcție de specificul activităților fiecare institut, facultate și an de studiu va adopta forme adecvate de mobilizare a studenților la o pregătire profesională continuă pe tot parcursul semestrelor. În colectivele studentești se va instaura o opinie intransigentă față de aceia care se pregătesc în asal, manifestă tendință de chiul și delăsare, dezinteres față de procesul de învățămînt, sustragere de la îndeplinirea obligațiilor universitare. În acest sens va trebui să existe o conlucrare mai strînsă între organele de învățămînt și consiliile A.S.C., birourile de an pentru analiza cu maximă seriozitate de pe poziții combative a situațiilor existente.

f) Se vor intensifica formele și metodele proprii ale muncii politice în vederea stimulării pregătirii profesionale realizînd, cu deosebire la nivelul anilor și grupelor de studenți discuții cu fiecare membru A.S.C. care nu se încadrează în cerințele vieții universitare, dezbateri periodice de analiză a stadiului pregătirii profesionale, discuții în cadrul adunărilor generale cu participarea cadrelor didactice îndrumătoare, în urma cărora să rezulte măsuri concrete, eficiente de acțiune cu privire la activitatea fiecărui student, dezvoltînd activitatea profesională și exigența colectivă față de pregătire. De asemenea, va fi folosită mai intens propaganda vizuală din facultăți, cîmine, cantine, revista „Forum studentesc”, studioul de radio din complex pentru dezbaterile rezultatelor profesionale, pentru stimularea exemplului pozitiv și combaterea tuturor lipsurilor.

g) Consiliile A.S.C. din facultăți, birourile de an se vor preocupa în continuare de ridicarea nivelului pregătirii profesionale a studenților din anii I și II, prin antrenarea acestora la o participare de masă la concursurile profesional-științifice. Vor fi extinse concursurile pe meserii și totodată se va studia posibilitatea includerii de noi forme care să oglindească atât latura preocupărilor teoretice cit și practicii aplicative și productive.

h) Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) din instituții și facultăți vor urmări în continuare eficiența activității reprezentanților lor în organele de conducere ale unităților de producție proprii, în sensul mobilizării studenților la folosirea judicioasă a timpului de lucru, manifestarea unui interes sporit față de calitatea lucrărilor executate, pentru realizarea și depășirea sarcinilor de plan, pentru creșterea simțului de economisire a materialelor și a energiei, avînd ca scop realizarea caracterului instructiv al activității productive. Aceste organe vor veghea asupra organizării optime a activității la fiecare loc de muncă, a întăririi disciplinei și responsabilității studenților.

i) Organele de asociație de la nivelul anilor de studiu vor conlucra direct cu birourile catedrelor pentru a realiza atât mobilizarea studenților la o activitate de concepție cit și asigurarea continuității acestora prin corelarea ei cu tematica lucrărilor și proiectelor de diplomă.

j) Asociațiile studenților comuniști, prin comisiile pentru problemele de cercetare științifică, create la toate nivelele își vor spori contribuția pentru orientarea preocupărilor științifice ale studenților spre direcțiile prioritare ale cercetării prevăzute în planurile de stat, în planurile de cercetare ale catedrelor. În acest sens o pondere mare în activitatea de cercetare științifică a studenților o va avea participarea la soluționarea contractelor de colaborare cu unitățile economice.

k) În vederea creșterii nivelului și eficienței activității științifice a studenților, asociațiile studenților comuniști în conlucrare cu organele de învățămînt vor avea în atenție îmbunătățirea condițiilor de desfășurare a cercetării științifice studentești, crearea unui sistem unitar de documentare, diversificarea formelor de stimulare pentru rezultate deosebite obținute în cercetarea, lărgirea posibilităților de publicare a lucrărilor studentești, valorificarea practică în unitățile de producție proprii a rezultatelor cercetării.

l) În cadrul activităților comune cu organizațiile U.T.C. din unitățile economice ale județului, asociațiile studenților comuniști își vor intensifica acțiunile de colaborare în domeniul științific, prin desprinderea unor probleme tehnice care pot fi rezolvate de către studenți, cit și prin acordarea din partea acestora a unui sprijin pentru materializarea și finalizarea în practică a rezultatelor cercetărilor științifice ale studenților.

m) Asociațiile Studenților Comuniști își vor diversifica formele întrebunțate în sondarea opiniei studenților, concluziile și propunerile urmînd a fi prezentate organelor colective de conducere ale institutelor și facultăților de către reprezentanții studenților din aceste organe. Reprezentanții asociației studenților comuniști vor aduce la cunoștința anilor de studiu toate hotărârile care se iau în organele din care fac parte, cu privire la procesul de învățămînt.

2. Asociațiile Studenților Comuniști vor acționa cu hotărîre pentru antrenarea studenților la acțiunile de muncă patriotică, pîrghie deosebit de eficientă în educarea prin muncă și pentru muncă și totodată mijloc de autofinanțare a organizației.

a) Consiliile A.S.C. din centrul universitar și institute vor avea în atenție în mod deosebit realizarea planului și acțiunile de muncă patriotică finanțată, concentrîndu-și eforturile pentru participarea la obiective mari de investiții, pentru prestarea unor servicii către unitățile economice.

b) Se va asigura, sub conducerea comandamentului județean pentru campania agricolă, participarea corespunzătoare a studenților, în funcție de necesități, la activitățile de strîngere a recoltei.

c) Avînd în vedere numeroasele obiective interne de investiții în centrul nostru universitar, îndeosebi construirea noilor cîmine studentești, studenții vor fi mobilizați să efectueze în total cel puțin 100.000 ore muncă patriotică pe parcursul fiecărui semestru, pe baza programărilor ce le vor face consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) împreună cu organele de învățămînt și sub îndrumarea comitetelor de partid.

d) Toți studenții, la chemarea consiliilor A.S.C. din facultăți și a comitetelor de cîmin vor participa la acțiunile de infrumusețare a spațiilor verzi din complexul studentesc, în întreținerea spațiilor de învățămînt.

e) În perioada vacanțelor de vară, studenții centrului universitar vor munci cel puțin două săptămîni pe șantiere de construcții din municipiul Timișoara, din județul Timiș, pe șantierele naționale ale tineretului, sau în localitățile de domiciliu.

3. În vederea intensificării activității de educare și pregătire a tineretului universitar prin muncă, pentru muncă și viață, de formare și dezvoltare a conștiinței sale socialiste, a spiritului de gospodărie și grijă față de bunurile puse la dispoziție, a respectării normelor de conviețuire socială, asociațiile studenților comuniști

împreună cu organele de învățămînt, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid vor participa efectiv la administrarea și gospodărirea cîminelor și cantinelor studentești.

a) Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.), comitetele de complex, cîmin și cantină, vor organiza activitatea de autogospodărie în deplină concordanță cu prevederile noilor regulamente privind organizarea și funcționarea cîminelor și cantinelor urmînd cu maximă seriozitate și intransigentă modul în care studenții își îndeplinesc atribuțiile ce le revin.

b) Activitatea educativă din cîmine și cantine se va orienta pentru participarea în mod exemplar la acțiunile din cadrul ciclului „Căminul - școala vieții în colectiv”.

c) Comitetele de cîmin vor veghea ca echipele de servicii pentru curățirea spațiilor comune să-și facă pe deplin datoria. De asemenea, se vor preocupa de constituirea și exercitarea atribuțiilor echipelor de intervenție pentru efectuarea micilor reparații.

d) În acțiunea de gospodărie a cîminelor și cantinelor, consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor urmări creșterea rolului stimulentei morale, a mijloacelor și formelor de atragere a colectivelor de studenți la întrecere, prin organizarea de concursuri între camere, paliere și cîmine, prin evidențierea în adunările generale din cîmine și anii de studiu, la gazetele de perete, studioul de radio din complex, revista „Forum studentesc”, a studenților și colectivelor cu cele mai bune rezultate în autogospodărie.

e) În spiritul indicațiilor date de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu prilejul expunerii la Consfătuirea asupra activității de control al oamenilor muncii, consiliile U.A.S.C. (A.S.C.), comitetele studentești, vor urmări organizarea echipelor de control asigurîndu-se în același timp, un caracter de masă controlului studentesc în cîmine și cantine.

II. Cu privire la activitatea politico-educativă a Asociațiilor Studenților Comuniști, de formare a omului nou, constructor conștient și devotat al societății socialiste multilateral dezvoltate, pentru întărirea unității de acțiune cu toate categoriile de tineri.

În centrul activității asociațiilor studenților comuniști va sta ridicarea conștiinței politice a studenților, asigurarea înțelegerii juste a fenomenelor sociale, astfel ca fiecare student să devină un militant revoluționar pentru realizarea în viață a politicii interne și externe a partidului.

1. Activitatea politico-ideologică va urmări formarea studenților pentru muncă și viață, cu convingeri comuniste ferme, dezvoltarea spiritului revoluționar, a gândirii politice înaintate, însușirea ideologiei marxist-leniniste, combaterea manifestărilor și concepțiilor retrăgătoare, mistico-religioase.

a) În conformitate cu prevederile C.E. al Consiliului U.A.S.C.R. legate de organizarea învățămîntului politico-ideologic al A.S.C., consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) și birourile de an își vor spori contribuția pentru asigurarea unui nivel ridicat al dezbaterilor în anii de studiu în direcția studierii și cunoașterii aprofundate de către toți studenții a documentelor de partid.

b) Consiliul U.A.S.C. din centrul universitar va dezlăsa în continuare sistemul de pregătire al propagandistilor în cadrul școlii de vară, asigurînd o temeinică pregătire a acestora, situarea lor la un nivel potrivit cerințelor.

c) Consiliile U.A.S.C. din institute, în colaborare cu catedrele de științe sociale, sub îndrumarea comitetelor de partid vor organiza și urmări desfășurarea instruirilor operative ale studenților propagandisti pentru conducerea dezbaterilor lunare.

d) Birourile A.S.C. de an se vor preocupa în continuare pentru îmbunătățirea modului de desfășurare a dezbaterilor prin găsirea unor forme atractive care să implice pregătirea mai temeinică, participarea studenților la elaborarea referatelor, creșterea spiritului combativ în cadrul discuțiilor.

e) Organele și organizațiile A.S.C. vor avea în vedere orientarea dezbaterilor în cadrul tematicii ciclurilor în contextul specificului activității institutului, facultății și anului de studiu.

f) În vederea ridicării nivelului dezbaterilor, a creșterii responsabilităților studenților și propagandistilor față de pregătirea politico-ideologică vor fi organiza-

(Continuare în pag. a III-a)

PROIECT

PROGRAM DE ACTIVITĂȚI

al Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara,
pe perioada 1977—1979

(Urmare din pagina 2)

te dezbateri model la care vor fi invitați propagandiștii din ceilalți ani.

g) În scopul creșterii eficienței dezbaterilor, printr-o organizare mai regulată la discuții din partea studenților cit și pentru facilitarea finalizării anului de învățământ politico-ideologic și acordarea calificativelor învățământului politico-ideologic al A.S.C. se va organiza, în funcție de numărul membrilor organizației A.S.C., pe ani sau grupe de studiu.

h) Organele de asociație vor urmări și vor analiza distinct pregătirea studenților la disciplinele de științe sociale, la cursul: „Probleme fundamentale ale istoriei patriei și ale Partidului Comunist Român”, sprijinind desfășurarea discuțiilor din cadrul seminariilor, stimulând cercetarea științifică studențească în aceste discuții.

i) Se va pune un accent mai mare pe modul de organizare și prezentare a informărilor politice lunare, apelându-se în mai mare măsură la cadre de specialitate, în vederea realizării acestora într-o formă atractivă, care să suscite un interes mărit din partea studenților. Vor fi extinse informările politice de sinteză, la care vor fi solicitați activiști de partid și de stat, lectori ai C.C. al P.C.R. sau ai cabinetului județean de partid, care să prezinte răspunsurile la problemele ridicate de studenți.

j) Consiliul U.A.S.C. din centrul universitar, consiliile A.S.C. din facultăți vor acorda o atenție deosebită învățământului politic al cadrelor de asociație în cadrul cărora se vor trata probleme de metodologie a muncii de asociație, fenomene psihosociale în colectivele studențești, formarea revoluționar-patriotică a tinerului comunist pe baze materialist-științifice. Vor fi adoptate forme eficiente de desfășurare: dezbateri, schimburi de experiență, sesiunile de comunicări, informările, proiecții de filme și diapozitive etc.

k) Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.), Casa de cultură a studenților, cluburile studențești vor acorda o atenție sporită conținutului activităților politico-ideologice și cultural-educative în toate formele de desfășurare: simpozioane, mese rotunde, discuții metodice, concursuri, antrenând în cea mai mare măsură masa de studenți. Tematica acestora se va axa pe prezentarea tradițiilor de luptă ale poporului și partidului nostru, ale organizațiilor revoluționare de tineret, ale organizațiilor progresiste și democratice studențești, precum și a sarcinilor actuale ce revin U.A.S.C.R. în asigurarea participării active a studenților la viața economică, și social politică a țării.

l) Organele și organizațiile A.S.C. vor acționa în spiritul hotărârii Plenarei C.C. al P.C.R. privind creșterea rolului unităților socialiste, al organizațiilor obștești, al maselor populare în respectarea legalității, sancționarea și educarea prin muncă a persoanelor care comit abateri și încălcări de la normele de conviețuire sociale și legile țării, dezvoltând responsabilitatea și acționând pentru formarea unei mentalități sănătoase și a unei concepții înaintate despre muncă și viață, prevenind săvârșirea unor acte ireponsabile, luând atitudine împotriva oricăror influențe ale ideologiei burgheze.

m) Asociațiile studenților comuniști de la toate nivelele se vor preocupa cu perseverență de educarea ateist-științifică a studenților, pentru combaterea manifestărilor și concepțiilor retrograde, mistico-religioase, organizându-se cicluri de conferințe și dezbateri în toate colectivele studențești în vederea înțelegerii exacte și a interpretării științifice a fenomenelor din natură și societate. Se va îmbunătăți cadrul de desfășurare și își vor extinde activitatea brigăzile complexe studențești de răspândire a concepțiilor materialist-dialectice în mediul rural.

n) Organele și organizațiile A.S.C. vor acționa neînterupt pentru aplicarea în viață a prevederilor Codului principiilor și normelor muncii și vieții comuniste, ale eticii și echității socialiste, a respectării legalității socialiste, constituindu-se în mediul studențesc colective model de muncă și viață în chip comunist.

o) Propaganda audio-vizuală din facultăți, cămine și cantine, prin gazetele de perete, studioul de radio, revista „Forum studențesc” vor constitui adevărate pirghii de acțiune ale organelor de asociație în munca de educație politică, reflectând în mod critic și autocritic toate aspectele activității studenților.

2. În domeniul activității cultural-educative asociațiile studenților comuniști vor acționa în continuare pentru întărirea caracterului politic revoluționar al tuturor acțiunilor organizate în cadrul Festivalului național „Cântarea României”, pentru extinderea și diversificarea acestora în vederea sporirii contribuției artei

studențești la formarea comunistă, multilaterală a tineretului universitar.

a) Organele și organizațiile A.S.C. sub îndrumarea Consiliului culturii și educației socialiste din centrul universitar se vor preocupa intens de asigurarea unei participări de masă la acțiunile și manifestările cuprinse în ediția a II-a a Festivalului național „Cântarea României”, care vor fi orientate spre activități și genuri artistice cu un pronunțat caracter politic, militant, mobilizator, prilejuind afirmarea talentelor artistice și de creație, formarea gustului pentru artă și pentru frumos.

b) Consiliul Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din C.U. va sprijini activitatea formațiilor din facultăți, institute, Casa de cultură a studenților, acționând pentru constituirea de noi formații artistice, în deosebi a celor formă de exprimare are un puternic conținut educativ, meblizator (teatru politic, brigăzi, coruri). Formațiile artistice de la nivelul fiecărei facultăți vor prezenta periodic în fața studenților programe cultural-educative.

c) Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor acorda o atenție deosebită orientării repertoriilor tuturor formațiilor artistice din centrul universitar potrivit aspirațiilor și preocupărilor studențimii, de angajare a tinerei generații universitare sub conducerea Partidului Comunist Român în eforturile constructive ale întregului popor pentru fărâșirea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea României spre comunism, dezvoltării sentimentelor de dragoste și devotament față de pământul țării și popor, față de P.C.R. și conducătorii săi evocându-se momente din istoria patriei, a partidului, a mișcării revoluționare și democratice de la noi, cultivându-se frăția între oamenii muncii români, maghiari, sârbi, germani și de alte naționalități. Se va pune accentul pe oglindirea tradițiilor de muncă și viață ale poporului român, a specificului național al artei noastre populare. Vor fi scoase în evidență aspecte concrete atât pozitive cit și negative din mediul universitar.

d) Se va avea în vedere importanța calității artistice a spectacolelor ce vor fi prezentate, neprecupețându-se nici un efort pentru asigurarea unor evoluții de înaltă înaltă înaltă.

e) Pentru stimularea și întreținerea permanentă a activității formațiilor și asigurarea cadrului organizatoric corespunzător pentru desfășurarea unui sistem riguros de pregătire.

f) Atât la Casa de cultură a studenților cit și în cluburile din institute și facultăți sub îndrumarea competență a personalului de specialitate precum și a consiliilor U.A.S.C. (A.S.C.) se va acționa cu fermitate pentru participarea activă a tuturor formațiilor studențești la viața cultural-artistice a municipiului și județului. Se va acționa de asemenea, pentru participarea largă a studenților la activitatea instituțiilor de artă din municipiu teatru, filarmonică, operă, cinematograful.

g) Asociațiile studenților comuniști vor acționa pentru impulsivarea creației artistice studențești, a cercurilor literare, a cercurilor de creație, urmărindu-se stimularea celor mai valorosi studenți creatori prin organizarea de sesiune speciale dedicate activităților, expoziții personale, participări la spectacole, publicarea creațiilor acestora în revista „Forum studențesc”, popularizarea lor prin intermediul studioului de radio din complex, prin gazetele de perete etc.

h) Revista „Forum studențesc”, studioul de radio din complex, cercurile foto, cineclubul „Gaudeamus”, în spiritul hotărârii Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la creșterea rolului și răspunderii organizațiilor de partid și de stat, de masă și obștești, a uniunilor de creație, a conducerilor colective de redacție, radio-televiziunii, editurilor, caselor de filme, instituțiilor de spectacole în activitatea de formare și educare a oamenilor muncii și în conformitate cu Precizările Comitetului Executiv al C.U.A.S.C.R. vor urmări reflectarea cit mai activă a vieții studențești în întreaga ei complexitate, a modului concret în care asociațiile studenților comuniști, centrul universitar, întăptuiesc politica partidului și statului nostru. În acest scop, întreaga lor activitate se va desfășura sub îndrumarea strinsă a Consiliului U.A.S.C., pe baza unor programe de activități rigurose întocmite.

3. Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din centrul universitar, detașament activ al organizației U.T.C. din municipiul nostru va milita permanent pentru extinderea și diversificarea acțiunilor comune cu organizațiile U.T.C. din întreprinderi și instituții, întărind astfel, unitatea de gânduri și acțiune a tinerei generații.

a) Consiliile A.S.C. din facultăți își vor axa programele de activități comune cu comitetele U.T.C. din întreprinderi pe stabilirea unor vizite reciproce, organizarea de seri cultural-educative, acțiuni profesionale, simpozioane, mese rotunde, întâlniri, schimburi de

experiență pe probleme ale vieții de organizație, ale activității politico-ideologice și profesionale. O atenție deosebită va fi acordată stabilirii mai riguroase a programelor comune de activități pe șantierele de investiții, unde muncesc împreună studenți, elevi, militari, muncitori.

b) Casa de cultură a studenților, cluburile studențești vor continua să organizeze acțiuni la a căror pregătire și desfășurare să participe tineri de toate categoriile. Acestea vor promova tradițiile de luptă ale tineretului, spiritul muncitoresc de muncă, vor contribui la cunoașterea reciprocă, la înțelegerea și aplicarea practică a prevederilor Codului principiilor și normelor muncii și vieții comunistilor, ale eticii și echității socialiste.

c) Consiliile asociațiilor studenților comuniști își vor extinde colaborarea cu organizațiile U.T.C. din unitățile militare unde își satisfac stagiul candidații reușiți la concursul de admitere, asigurând pentru viitorii studenți o cunoaștere cit mai bună a cerințelor vieții universitare, a activității asociațiilor studenților comuniști. În acest sens vor fi organizate manifestări sportive, spectacole ale formațiilor artistice studențești în unitățile militare.

d) Vor fi extinse acțiunile comune organizate cu pionierii și elevii, pe baza unor programe comune, aprobate semestrial de Biroul C.U.A.S.C.R.

III. Cu privire la activitatea de pregătire pentru apărarea patriei, sportivă, turistică și de asistență socială.

1. Asociațiile studenților comuniști din centrul universitar vor lua măsurile necesare pentru aplicarea noului regulament de organizare și restructurare a activității de pregătire pentru apărarea patriei. Se va urmări și analiza periodic stadiul îndeplinirii obligațiilor ce revin studenților și studentelor în cadrul pregătirii pentru apărarea patriei, respectiv a gărzilor patriotice, sprijinindu-se extinderea cercurilor tehnico-aplicative. Cu aportul catedrelor militare vor fi extinse acțiunile de educație patriotică a studenților, de cunoaștere a tradițiilor de luptă ale poporului român, a faptelor de arme ale armatei noastre.

2. Întreaga activitate sportivă se va desfășura sub însemnul competiției naționale „Daciada” și în conformitate cu programul de dezvoltare a activității de educație fizică și sport pe perioada 1977—1980 și pregătirea sportivilor români în vederea participării la Jocurile Olimpice din 1980, aprobat de Comitetul Politic Executiv al Comitetului Central al P.C.R., cuprinzându-se întreaga masă de studenți la practicarea exercițiilor în aer liber, atât pentru menținerea sănătății, cit și pentru marcarea, prin ample manifestări sportive, a unor evenimente deosebite din viața social-politică a țării.

a) Asociațiile studenților comuniști conlucrând cu catedrele de educație fizică, cu cluburile sportive studențești, cu C.J.E.F.S., vor asigura mobilizarea largă a studenților la acțiunile sportive de masă: Cupa tineretului, Cupa anilor I, crosurile de primăvară și de toamnă etc.

b) Pe baza Calendarului competițional unic elaborat de M.E.I. și U.A.S.C.R., consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor stabili măsuri concrete de realizare a acțiunilor cuprinse, întocmind calendare minimale proprii, care să cuprindă competiții eșalonate pe parcursul semestrului, la un număr cit mai mare de discipline. La unele discipline sportive, fotbal, volei, handbal, șah va fi inițiat un campionat al centrului universitar desfășurat după sistemul turnee.

c) Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor întocmi planuri de măsuri cu privire la implicarea asociațiilor studenților în organizarea activității sportive de performanță studențești, pe baza Precizărilor Comitetului Executiv al Consiliului U.A.S.C.R., în vederea mobilizării studenților sportivi pentru obținerea unor rezultate superioare în pregătirea profesională și sportivă, a intensificării participării directe la activitatea cluburilor, la rezolvarea problemelor.

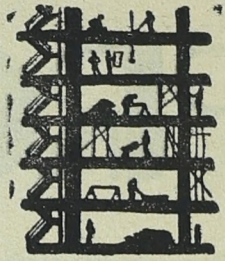
d) Asociațiile studenților comuniști se vor preocupa în continuare mai susținut de întărirea galeriile studențești, asigurându-se un climat sănătos, de obiectivitate în rindul membrilor acestora.

3. În organizarea acțiunilor turistice, se va urmări în principal asigurarea unui conținut educativ, de cunoaștere frumuseților patriei, a realizărilor poporului român.

a) Asociațiile studenților comuniști se vor preocupa de organizarea excursiilor de sfârșit de săptămână,

(Continuare în pagina 4)

PROIECT

PROGRAM DE ACTIVITĂȚI

al Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști
din Centrul universitar Timișoara,
pe perioada 1977-1979

(Urmare din pag. a III-a)

dându-se prioritate grupelor și anilor de studii ce au obținut rezultate bune în întrecerea: „Fiecare A.S.C. — colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților”. Acestea vor cuprinde trasee de interes turistic, economico-social și istoric din zona vestică a țării, favorizând totodată mișcarea în aer liber, drumețiile montane. În acest scop va fi dată în folosință cabana de la Crivaia a Centrului universitar.

b) În cadrul ciclului „Studenți pe meleagurile patriei” vor fi organizate excursii tematice în toate zonele geografice ale țării, asigurându-se petrecerea în mod instructiv a vacanțelor de vară.

c) Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor sprijini organizarea excursiilor de studii și a altor excursii cu scop de documentare în unitățile economice din țară.

4. Asociațiile studenților comuniști vor acorda o atenție sporită activității de asistență socială a studenților.

a) Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.), comitetele de cămin vor organiza cu sprijinul personalului medico-sanitar al Policlinicii studențești cicluri de acțiuni de educație igienico-sanitară, privind organizarea vieții în colectiv, respectarea normelor sanitare-antiepidemice, folosirea corespunzătoare a materialelor de igienizare și protecție sanitară, efectuarea semestrială a unor analize medicale generale, obligatorii pentru toți studenții.

b) Consiliul U.A.S.C. de la I.M.T. împreună cu organul de învățământ vor coordona activitatea internilor de cămin, care vor sprijini zilnic controlul medical ce se efectuează asupra echipelor de serviciu la cantină.

c) Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor acționa cu deosebită responsabilitate în vederea gospodăririi și utilizării judicioase a fondurilor destinate asistenței sociale a studenților, în funcție de necesitățile reale, asigurându-se o distribuție echitabilă a ajutoarelor materiale, a biletelor de odihnă și de tratament pe institute, facultăți și ani de studii.

IV. Cu privire la activitatea în rindul cetățenilor de peste hotare aflați la studii în centrul nostru universitar și activitatea internațională a Consiliului U.A.S.C.

1. Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor antrena larg tinerii din alte țări aflați la studii în Centrul universitar Timișoara la toate activitățile organizate de asociațiile studenților comuniști.

2. Împreună cu colectivele de scolarizare a studenților de peste hotare veniți la studii în țara noastră, asociațiile studenților comuniști vor acorda o atenție deosebită integrării în atmosfera universitară a studenților din anul pregătitor, organizând acțiuni cu caracter special, de cunoaștere a țării noastre, a poporului și limbii române, a legilor țării, a municipiului Timișoara și județului Timiș. O atenție deosebită va fi acordată problemelor profesionale și sociale ale studenților de peste hotare aflați în centrul nostru universitar, fiind sprijinite asociațiile naționale și regionale în soluționarea acestora.

3. Consiliul U.A.S.C. din C.U. va sprijini în continuare organizarea acțiunilor cu caracter profesional, cultural, sportiv etc. solicitate de asociațiile naționale ale cetățenilor de peste hotare aflați la studii în centrul nostru universitar.

4. Biroul Consiliului U.A.S.C. din centrul universitar se va întâlni periodic cu reprezentanții grupărilor naționale, orilej cu care se vor stabili modalitățile și măsurile de rezolvare a problemelor pe care aceștia le ridică.

5. Consiliul U.A.S.C. C.U. va acționa pentru îndeplinirea programului propus de acțiuni internaționale (anexa 1). O atenție sporită va fi acordată primirii delegațiilor oficiale de tineret și studenți care vizitează centrul nostru universitar.

V. Cu privire la întărirea politico-organizatorică a Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști, a caracterului militant-revoluționar al activității sale.

Organele de asociație vor acționa permanent pentru perfecționarea activității politico-organizatorice a asociațiilor studenților comuniști, astfel încât aceștia să-și organizeze și să-și realizeze de sine stătător întreaga activitate, să constituie adevărate școli de educare comunistă a studenților, de formare a unor cadre cu o largă experiență în activitatea obștească, devotate organizației.

1. Ponderea activităților organizate de către asociațiile studenților comuniști va fi în continuare deplasată către nivelele de bază ale organizației: grupe, ani de studiu și facultăți.

Se va acționa pentru întărirea rolului adunărilor generale, prin abordarea în cadrul lor a întregii problematice a muncii și vieții studenților, inclusiv a problemelor de familie, de comportament în afara școlii etc. Vor fi stabilite măsuri care să întărească autoritatea biroului de an, a consiliului A.S.C., să crească rolul lor ca element de decizie în organizarea întregii activități în colectivul respectiv de studenți. Se va urmări ca fiecare membru al organizației să primească responsabilități concrete.

2. Asociațiile studenților comuniști se vor ocupa de îmbunătățirea planificării și organizării activității. Programele de activități vor trebui să fie în mai mare măsură o emanație a masei largi de studenți, pe baza unei cunoașteri temeinice a documentelor de partid, a sarcinilor puse în fața organizației noastre, totodată, organele de asociație trebuie să asigure din timp condițiile necesare îndeplinirii integrale a prevederilor programelor de activități.

3. În paralel cu extinderea practicii de a încredința răspunderi sporite organelor de asociație, studenților ca funcții de răspundere, se va întări activitatea în îndrumare și control, prin prezența mai stăruitoare a activului de la nivelul centrului universitar și institutelor în anii de studiu, prin creșterea răspunderii acestuia față de activitatea care se desfășoară în anii de studiu, prin analizarea periodică în organele de asociație a activității desfășurate de către organele și organizațiile subordonate, prin activizarea, la nivelul centrului universitar, a unor brigăzi de îndrumare și control.

4. Asociațiile studenților comuniști vor acționa pentru ridicarea continuă a calității activului de asociație, prin îmbunătățirea permanentă a pregătirii sale profesionale și politice. Rezultatele obținute de membrii organelor alese ale A.S.C. în pregătirea profesională și politică vor constitui obiectul unor analize periodice în organele de asociație.

5. Constituirea unei puternice rezerve de cadre este un obiectiv esențial al activității fiecărui organ de asociație. În acest scop, la activitatea organelor A.S.C. va fi atras un larg activ obștesc, dintre care se va selecta și pregăti rezerva de cadre. Pentru studenții din anii I va fi organizată în continuare de către fiecare consiliu A.S.C. o școală de asociație, prin care aceștia vor cunoaște mai bine statutul organizației, tradițiile sale de luptă și muncă, sarcinile și preocupările actuale. Școala va fi organizată în semestrul I al anului universitar și va consta dintr-un ciclu de expuneri și dezbateri pe o tematică ce va fi elaborată la nivelul centrului universitar.

6. Organele de asociație vor promova un stil de muncă dinamic, care să ofere timp larg de afirmare inițiativelor studenților. Toți membrii organelor alese vor trebui să participe la elaborarea deciziilor și la îndeplinirea lor. Va fi îmbunătățit sistemul de transmitere a sarcinilor și de receptare a informațiilor, reducându-se pe cât posibil, verigile intermediare. Se va acționa pentru întărirea spiritului colectiv de muncă, a disciplinei de organizație.

VI. Cu privire la planul de venituri și cheltuieli.

Organele de asociație de la toate nivelele se vor ocupa de asigurarea ritmică a îndeplinirii planului propriu anual de venituri și cheltuieli. Planul de venituri și cheltuieli al Consiliului U.A.S.C. C.U. pentru anul 1978 este prezentat în anexa 2.

ÎNTECEREA

„Fiecare ASC — colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților”,
— bilanț și perspectivă —

S-a încheiat încă un an universitar și înainte de a porni la drum în noul an sîntem datori să facem bilanțul activității și să desprindem necesitățile pentru viitor. Înainte de a prezenta cifre să analizăm modul de desfășurare a întrecerii.

Constatăm că organele și organizațiile A.S.C. au acționat pentru creșterea caracterului stimulator și a eficienței întrecerii. Principalele obiective urmărite au fost: cunoașterea de către toți studenții a regulamentului întrecerii, realizarea unui sistem de analiză și popularizare a rezultatelor parțiale și finale la toți indicatorii, diversificarea gamei de stimulente pentru grupele fruntașe, creșterea rolului organizațiilor A.S.C. de an în pregătire, desfășurarea și finalizarea întrecerii. O analiză atentă ne arată însă că aceste obiective nu au fost realizate complet și corespunzător la toate organizațiile. Preocupare insuficientă s-a manifestat mai ales la facultățile Construcții, Filologie-istorie, Mecanică agricolă. Insuficient a fost abordată problematica întrecerii de către „Radio-student”, deși acest studio ar putea contribui substanțial la popularizarea rezultatelor întrecerii, la sondarea opiniei studenților, la un fructuos schimb de opinii.

Rezultatele globale la nivelul centrului universitar ne arată că din cei 13.880 studenți doar 12.831 (92,4 la sută) au promovat anul universitar pînă la data de 20. 09. 1977, dar 11.056 studenți (79,7 la sută) din totalul studenților au medii peste 7 și peste 200 studenți au media 10.

Cele mai mari procentaje de promovare le întîlnim la facultățile Institutului de medicină Timișoara (peste 98 la sută), iar cele mai mici la facultățile de mecanică și mecanică agricolă (84,5 la sută, respectiv 85,9 la sută). De remarcat faptul că la unele facultăți numărul studenților cu note peste 7 este mare (Stomatologie 93,7 la sută, Medicină generală și pediatrie 91,6 la sută, Învățămînt pedagogic 91,6 la sută, Filologie-istorie 90,5 la sută, Electrotehnică 87,2 la sută). Din perspectiva întrecerii comentăm aceste rezultate doar sub un singur aspect, lăsînd celelalte aprecieri la latitudinea cititorilor. Caracterul stimulator al întrecerii s-a manifestat în special prin creșterea calității muncii studenților, în condițiile unei exigențe sporite privind toate laturile activității, dar nu s-a reușit mobilizarea la o muncă susținută și continuă a studenților cu rezultate foarte slabe.

Întrecerea a evidențiat rezultate foarte bune în activitatea de cercetare-proiectare și productivă a studenților. Astfel, în anul universitar 1976-1977 au fost cuprinși în activitatea de cercetare și proiectare 4.990 studenți (37,3 la sută), din care 2.205 au participat la sesiunile științifice din primăvara anului 1977 fiind autori sau coautori la 1.252 lucrări. În atelierele școlii și unitățile economice studenții au realizat o producție de peste 23 milioane lei, care reprezintă în medie circa 1.700 lei/stud. De remarcat însă că la I.A.T. realizările sînt deosebite: circa 13.000 lei/stud.

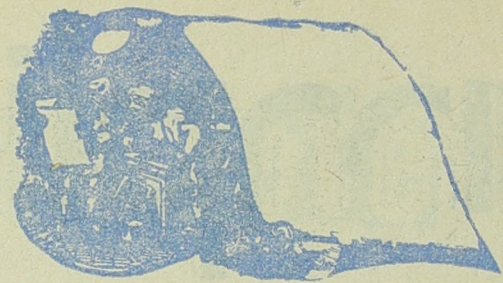
Aceste rezultate sînt completate de creșterea numărului studenților cu note de 9 și 10 la științe sociale, de creșterea numărului de formații artistice la nivel de an și facultate și implicit creșterea numărului studenților membrii în aceste formații, de realizarea unei bogate activități de muncă patriotică finanțată, a cărei valoare atinge aproape 3 milioane lei.

Rezultatele menționate alături de constatările efectuate de comisia profesională a Consiliului U.A.S.C. pe parcursul anului universitar confirmă faptul că întrecerea s-a încetățenit cu o formă eficientă pentru stimularea activității studenților dar în același timp evidențiază unele neajunsuri. Concluzionînd, se desprind principalele forme și mijloace de acțiune care trebuie să fie abordate în anul universitar viitor: în adunările de dare de seamă și alegeri ale organizațiilor A.S.C. de an să se analizeze critic rezultatele obținute în anul trecut la toți indicatorii întrecerii și în programele de activități să se stipuleze angajamente concrete pentru etapa I a anului universitar 1977/1978; să se popularizeze atît angajamentele cit și rezultatele parțiale și finale la gazetele profesionale ale facultăților unde să-și găsească loc adevărate oglinzi ale întrecerii; să se prezinte studenților la începutul fiecărei perioade de practică, planurile de producție fizice și valorice și să se stabilească angajamente pentru depășirea lor împreună cu măsurile adecvate; birourile A.S.C. de an să-și aducă un aport sporit la stimularea interesului studenților pentru activitatea de creație științifică și să participe mai eficient la organizarea acestei activități în strînsă conlucrare cu birourile catedrelor; comisiile profesionale de la nivelul facultăților să-și intensifice activitatea de urmărire a desfășurării întocmai pe tot parcursul anului universitar.

BESOIU IOAN

Șeful Comisiei profesionale, Consiliul U.A.S.C.-C.U. Timișoara

accidente

Diminețile unor studenți cu-miști sînt cele care au început odată cu noul an universitar și cu noua structură de conviețuire: autogospodărirea. Ca orice început și ea orice noutate acest cuvînt cu auto a stîrnit păreri și păreri.

Opiniile contradictorii au rămas mai atenuate e drept, cu certitudinea că vor dispărea cu timpul. Regulamentul de cămin impune atît efectuarea serviciului pe holuri, în grupurile sanitare cît și în jurul căminului. Cine stă în cămin îl respectă. Măsura în care, am constatat-o la fața locului trecînd marți 27 septembrie prin toate căminele din complex într-un raid cu blițu. Dacă ar fi să admitem o ierarhie, ea ar începe cu căminele 8, 15 și ar continua cu 1 și 2 MV. (De remarcat plăcuta surprinză pe care o face holul cominului 2 MV a cărui propagandă vizuală — „pusă la punct” prima din întreg centrul universitar — trădează mîna iscusită a studentului Ștefan Popa. Dar să nu uităm că la etajul întîi al acestui cămin așteaptă, poate de prea multă vreme, jumătate din numărul total al chiuvelor să fie instalate !)

Celelalte cămine își „împart locuri” destul de îndepărtate de cele amintite.

La căminul 8 am deschis ușile camerelor de la un etaj întreg (II) și nu am găsit o cameră în dezordine sau, în tot căminul, un hol sau un grup sanitar care să nu fie curate la ora 9 dimineața.

La căminul 15 propaganda vizuală prezentă la fiecare etaj invită la o compartare civilizată, ceea ce ne-o demonstrează cu prisosință ambianța plăcută a camerelor căminului, dintre care am evidențiat camerele 103 și 109, alături de multe altele a căror număr constituie o dovadă concludentă a grijii pe care studentele căminului o au față de tot ceea ce se cheamă, într-o accepțiune care cu noul regulament a cîștigat noi valențe, „căminul nostru”.

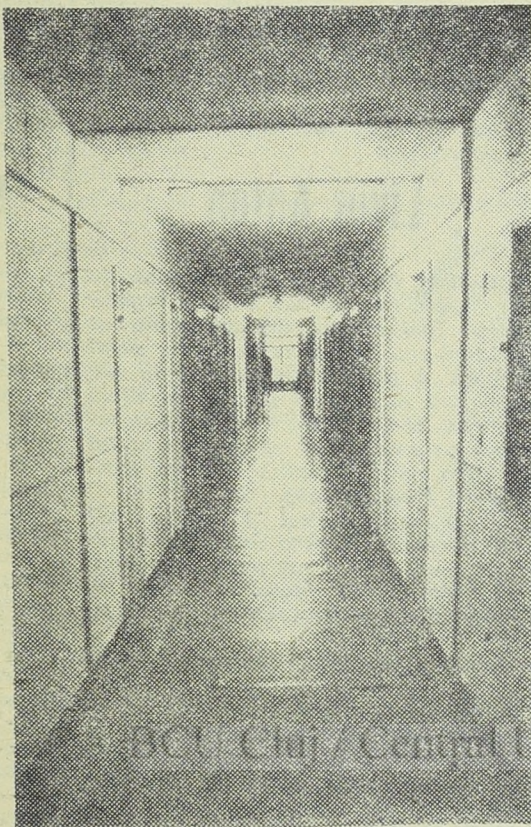
Păcat că în unele cămine nu s-a înțeles încă modul cum trebuie îndeplinite îndatoririle studentului căminist și nu înțelegem care poate fi cauza. Presupunem că sînt doar niște deficiențe de organizare, căminele fiind în preajma alegerii noilor comitete.

La căminul 9 e un singur student de serviciu și ora 9 nu înseamnă, din punctul de vedere al autogospodării, nimic pentru acest cămin: la niciunul dintre nivele nu se face și nu s-a făcut încă simțită prezența măturii, și cu atît mai puțin, a apei. Un tablou al constrastelor ni-l oferă căminul 11/C. Etajul întîi pare a fi excepția, care, îngăduim să spunem, nu întărește deloc regula, ce înseamnă de fapt ordine, curățenie și desigur, disciplina liber consimțită. Trebuie relevat însă un fapt îmbucurător și, pentru moment, singular: studenții acestui cămin care urmează a îndeplini a doua zi „normele” autogospodării sînt prelucrați, sau mai exact, instruiți de către tovarășul administrator Gheorghe Gavrilă care, după cum ne-a mărturisit, consideră că în această fază de „demaraj” e necesar ca „fiecare să pună umărul” pentru aplicarea noului regulament.

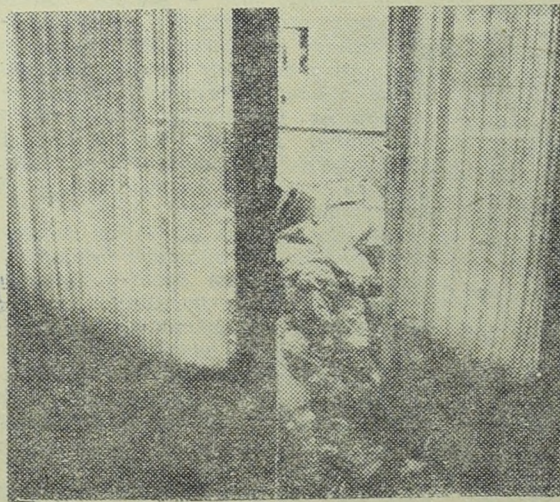
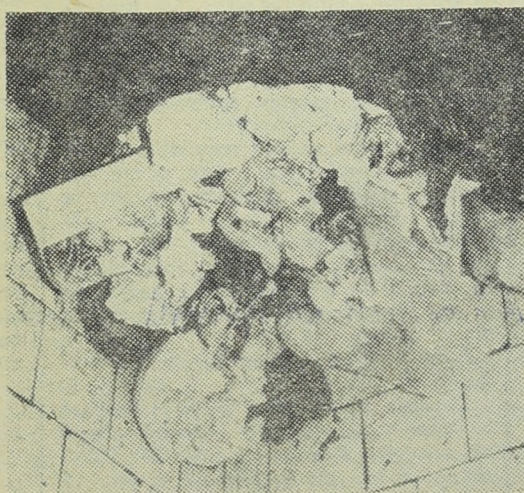
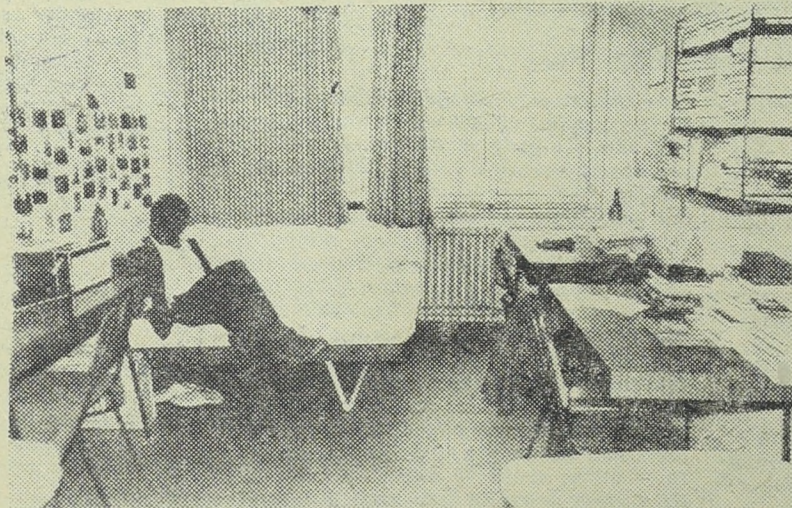
Căminul 16 are încă de la intrare un aspect neprimitor:

CA LA NOI ACASĂ

● Căminul 8 C sau majuscule pentru un „bravo”! ● Un colectiv de fete se simte ca la el acasă. ● Etajul I, căminul 11 C. Un etaj care e la pămînt! Căminul, un „personaj” cu două fețe?! ● Se poartă mătură și găleată cu apă, alături de o minunată dimineață de toamnă. ● Pentru studenții cășatorîți autogospodărirea e „poveste veche”.

● Chiar dacă are numărul 8, curățenia este... „a-ntîia”. ● Odată lesul aruncat atmosfera căminului se improspătează... ● Bolondot Time George păstrează în camera lui, aranjată cu mult bun gust, prin vederi, un cramei din țara lui natală. ● În contrast cu imaginile de mai sus vă oferim două „naturi moarte” din căminele 2 și 11...

nu sînt studenți de serviciu, nimic nu se află pe panourile din hol. La etaj lucrurile stau la fel. În câteva camere am constatat totuși un interes din partea căministilor pentru „casă” lor de două semestre. De exemplu camera 124 unde l-am găsit pe Bolondot Aime Geor-

ge, anul IV, economia industriei. În ziua raidului fetele din căminul 13 și-au cam uitat atribuțiile, dar vina nu le aparține în întregime; regulamentul de administrare și gospodărire a căminelor, care în mod normal ar fi trebuit să apară cel puțin într-un loc afișat, nu

apare nicăieri și „motivarea” o aflăm de la Titeica Aura, an II Filologie, președinta de cămin: „Numai de trei zile l-am primit”. Oare, cîte zile, poate săptămîni, trebuie să treacă pînă să fie afișat? Se cuvin totuși felicitări studentelor de la Facultatea de arte plastice

care au împințit întreg căminul cu creațiile lor, minunate aciuarele.

La eforturile de asigurare a cazării studenților anul acesta intră și transformarea creșei studentești în cămin de fete. La „grupa mică și mijlocie” fetele stau cîte 8 în grupuri de 3 camere care comunică printr-o ușă respectiv printr-un paravan. Sistemul de conectare a luminii electrice este foarte ciudat: cînd se stinge lumina într-o cameră, se stinge și în una din celelalte două. Fetele sînt nemulțumite și de fapt că toate 24 intră și ies pe aceeași ușă cu frecvența corespunzătoare acestui număr și să nu uităm că în fiecare zi se invață și se mai și doarme. (În paranteză fie spus soluția cu desființarea creșei este o soluție, dar poate că nu e cea mai bună, spunînd aceasta ne gîndim la clădirea și instalațiile care intră în dotarea unei creșe, care se vor transforma sau chiar se vor înlocui cu totul, pe cînd se știe că în ultimul timp numărul copiilor de studenți a crescut mult).

Fetelor de la căminul 1 bis MV, autogospodărirea nu le-a ridicat probleme deosebite și aceasta desigur datorită, pe de o parte, numărului mic de studenți care locuiesc aici, ceea ce a făcut posibilă consolidarea și omogenizarea mai rapidă a colectivului.

Căminul 1/C pe lîngă faptul că nu vădea semne ale vreunei activități de autogospodărire și cînd facem această afirmație ne gîndim la coridoare și grupuri sanitare, ne-a prilejuit o înfîlțire interesantă, emoționantă chiar: cîțiva studenți sîrieni aflînd că sîntem de la „presă” ne-au invitat, cu o neascunsă mîndrie să le vedem camera. În tot acest timp al scurte vizite am fost pur și simplu asaltați de vorbe și decupaje care vorbeau despre țara, orașul lor natal, Hamman. Acestea au fost doar cîteva secvențe pe care le-am surprins în raidul nostru. (Am stăruit asupra celor negative în dorința unui apel pentru remedierea lor !).

Concluzia trasă la acest început de an universitar și mai ales, început al unei noi etape a studenției, aceea a intrării în vigoare a noului regulament privind administrarea și gospodărirea căminelor și cantinelor, este specifică oricărui „prim pas”; lipsuri în dotarea cu cele necesare curățeniei holurilor și grupurilor sanitare, mobilizarea redusă în prea multe dintre căminele centrului universitar și aceasta datorită unor comitete de cămin care preferă poziția „minimei rezistențe”. E necesar, cum observa un interlocutor al nostru, să punem cu toții umărul, căci, „demarajul” a avut loc deja, și fără a face o afirmație gratuită, trebuie să recunoaștem că totul s-a petrecut mult mai bine decît își închipuiseră chiar cei mai puțin pesimiști. Desigur, mai sînt greutăți dar e lanul tinerece care caracterizează studențimea centrului nostru universitar, va conduce la o reușită deplină cum a făcut-o, de altfel, de atîtea ori pînă acum.

GABRIELA TINTARU,

EMERIC SZEKELY

Fotografii de

IOSIF BERWANGER

Impliniri

Rezultate pe măsura preocupărilor

Această toamnă are o însemnătate deosebită pentru studenții țării. Peste tot se pregătesc cu minuțiozitate alegerile de la toate nivelele, în organele A.S.C. Adunările de dare de seamă și alegeri sint așteptate cu viu interes de fiecare student în parte, fiind un prilej de bilanț și totodată de deschidere spre viitor, fiind momentul când vom raporta rezultatele obținute în cei doi ani care s-au scurs de la ultimele alegeri și vom reflecta asupra carențelor activității de asociație. Totodată, aria de semnificații conferă un important spațiu desemnării de către masa de studenți a celor mai buni, a celor care vor conduce acțiunile noastre viitoare. De modul cum ne vom alege reprezentanții, conducătorii, vor depinde parametrii realizărilor. Și, ca un argument pentru cele afirmate, vă vom prezenta ce înseamnă un Consiliu A.S.C. pe facultate, activ pentru viața organizației revoluționare din facultate.

Niște băieți înimoși, niște fete înimoase, studenți foarte bine pregătiți, conducători pricepeți, niște studenți comuniști, lată pe scurt portretul Consiliului A.S.C. de la Facultatea de electrotehnică. Dar portretul lui este cel mai bine conturat în realizările celor 2.484 de membri A.S.C. în succesele celor 26 de organizații

pe, pe de-o parte, și între anii de studiu, pe de altă parte. În activitatea de muncă patriotică 2.100 de studenți cu participare de 100 la sută, pe parcursul a sute de mii de ore, au realizat o economie de la buget de peste 12 milioane de lei în acțiunea de construcție și dare în funcțiune a facultății lor, inaugurată în toamna trecută.

În cadrul învățământului politico-ideologic de 4 ani s-a promovat cu consecvență rotația cadrelor în pregătirea și participarea activă la dezbateri, în cadrul acestora fiind invitate cadre didactice de la catedra de științe sociale, diferite personalități ale vieții politice. Există înconștientul obicei de a se sonda opinia studenților asupra problemelor care îi interesează și care dorește să fie tratate în dezbaterile ce urmează a se organiza. Comisia culturală și-ar putea prezenta preocupările ca într-o poezie de avangardă: filarmonică — peste 500 de abonamente, teatru, operă, întâlniri la club — zilnic, seri tematice, cenaclul — spectacol prezent în „Cântarea României” și laureat pe centru universitar.

În perimetrul de acțiune al comisiei sociale am aflat că actualmente intră în dreptarea întregii atenții spre integrarea studenților de anul I în viața universita-

la nivelul anilor de studiu. Înainte de a purcede la o continuare mai exactă, să-i amintim pe câțiva dintre cei care au vegheat la obținerea atitor izbînzi. E vorba de Oliviu Maiorescu (președinte), Dorin Hehn (secretar), Onorica Lazăr (comisia politico-ideologică), Nicolae Popescu și Klaus Hermann (comisia socială), Dan Grecu și Viorel Nebancea (comisia culturală). În plus Konrad Pfaff, responsabilul clubului.

Intrucât activitatea profesională e prima linie care dă contur profilului unui student comunist să începem cu ea. În acest sens, obținerea locului I în 1975 și a locului secund în 1976 în concursul „Fiecare asociație — colectiv de educare prin muncă și pentru muncă” între fa- cultățile cu profil electric stă mărturie a preocupărilor continue și consecvente pentru această latură a activității de asociație. La fel de grăitoare sint rezultatele bune obținute de studenții Facultății de electrotehnică la concursurile profesionale „Traian Lalescu” și „Tudor Tănăsescu”, ca de altfel și activitatea cercurilor de cercetare științifică organizate pe linie fiecare catedră. În cadrul acestora există colective mixte de studenți și cadre didactice care efectuează cercetări pe teme de autodotare, cercetări științifice pe bază de contract cu posibilități de finalizare ca proiect de diplomă.

Funcționează, de asemenea, cercuri de inițiere pentru studenții anilor I și II. Din inițiativa Consiliului de facultate s-a organizat o sesiune de comunicări științifice ale studenților, alta decât cea organizată la nivel de institut. Dintre realizările care fac titlu de onoare facultății sint contribuțiile aduse la utilizarea motorului linear în tracțiunea electrică, la aplicarea acționării cu mașini electrice a vagoanelor de mină. Comisia profesională a avut o valoroasă inițiativă, generalizată la nivel de centru universitar, aceea ca fiecare organizație, la început de an, să se angajeze asupra realizărilor profesionale ce și le propune, astfel încât să instituit o întrecere vie între gru-

ră și organizarea autogospodării. Ca stil de lucru există și aici un element notabil: încă din perioada stagiului militar sint sondate preferințele „bobocilor” privind cazarea, iar pentru studenții celorlalți ani pregătirile pentru cazare începe imediat după sesiunea de vară întocmindu-se listele de priorități și repartizarea. Există și un plan de coordonare și control al căminelor. Cei cu „socialul”, sondează în permanență activitatea comitetelor de cămin, luînd măsurile necesare pentru îmbunătățirea activității acestora. Și tot despre stilul de muncă: o preocupare organizatorică este sitemul informațional de sus în jos și de jos în sus (care — mi se spune — merge ca ceasul). Pe agenda activului am putut citi următorul orar: marți — întâlnirea vicepreședinților, miercuri — ședința biroului Consiliului profesoral, joi — întâlnirea cu secretarii de an. Există astfel o corelare logică între diferitele nivele, putîndu-se realiza o bună informare și rezolvare a problemelor. Organizația A.S.C. din facultate ține legătura cu organizațiile U.T.C. din întreprinderi și licee, colaborează cu acestea la realizarea unor acțiuni comune.

Să trasăm și linia gîndurilor de viitor! Înființarea unei cinemateci, formația de teatru se pregătește pentru premieră, revista ilustrată a facultății „Lanternă” scapără și în curînd va lumina se va realiza o stație de amplificare HI-FI de mare putere, se vor organiza activități la Clubul facultății pe cicluri cultural-educative (10 cicluri), se vor repartiza sălile de curs și seminarii în supravegherea anilor de studii.

La acest portret de fapte, de multe, foarte multe fapte, pentru a fi complet, trebuie să adăugăm că la Electrotehnică nu există studenți sancționați de asociație, că la Electrotehnică e o atmosferă de muncă și creație, că viața A.S.C. pulsează în ritmul inimii membrilor consiliului, că organizațiile de studenți de aici sint deosebit de active, asemenea Consiliului.

MARCEL SAMANTA

PROFIL

Este imposibil ca întrebînd pe orice student al Facultății de Mecanică despre Liviu Anton student în anul IV să nu-ți răspundă cu plăcere că este unul dintre cei mai buni studenți ai acestei facultăți și unul dintre cei mai buni colegi sau prieteni.

Toni, așa cum îl numesc și-l cunosc mai toți este de aproape doi ani președintele Consiliului A.S.C. pe facultate.

Deși student în anul I, mai direct spus „boboc”, Toni a știut să-și regăsească „linia de plutire” (așa cum spunem noi, studenții) pe care mulți și-o cam pierduseră în noua lume în care intraseră, și și-a oferit uimitoarea sa forță de muncă colegilor mai mari din Consiliu. Ca urmare directă el a fost ales secretar de an. După numai un semestru, a fost cooptat în Consiliu ca vicepreședinte al comisiei sociale pe facultate. Aici ochii formați ai

Liviu Anton

activiștilor A.S.C. din anii mai mari au descoperit talentul său de bun organizator. Toni a avut din todeauna ca prieteni cea mai mare parte din colegii lui. A știut să și-i apropie în primul rînd ca prieteni și apoi ca viitori activiști. El s-a întipărit în memoria tuturor ca unul dintre cei care au luptat și luptă continuu pentru ridicarea prestigiului facultății sale.

L-am întilnit alături. (ca todeauna) de prietenii săi dînd indicații, ascultînd, gesticulînd. L-am rugat să-mi spună cîteva cuvinte despre activitatea sa. A rămas puțin surprins ca și cum nu știa exact ce-i cer.

„Știi, cred că-mi vine foarte greu să vorbesc numai despre mine, puțin neprincipal dacă vrei. Eu nu m-am considerat, nici chiar acum cînd sint președinte A.S.C., ca singurul care poate să îndrume niște activități. Eu consider, și de fapt așa am procedat pînă acum, că fiecare student al acestei facultăți poate fi oricînd la fel de capabil în anumite ocazii.

Singur, n-aș fi putut niciodată să realizez ceea ce am realizat. Toți colegii mei sint prietenii mei, colaboratorii mei și vă rog să mă credeți, unii dintre cei mai buni!”

Ascultîndu-l, am avut siguranța că într-adevăr este omul care a reușit prin firea lui sigură, întreprinzătoare și prietenoasă să-și apropie pe toți cei despre care vorbea așa de frumos.

„Este adevărat că mi-a fost greu la început, poate fiindcă eram în an mai mic, iar în Consiliu lucram cu colegi care se puteau numi deja ingineri. Dar adevărul este că am învățat mult de la ei, că m-au ajutat mereu. Acum, eu, încerc să păstrez coeziunea care există între actualii mei colegi și să formeze alți noi activiști care să continue munca”.

Am aflat de la colegii lui că Toni a avut o foarte mare pasiune: voleiul și că este un sportiv convins. De fapt el a căutat să însuleze tuturor studenților Facultății de Mecanică dragostea pentru sport fiind prezent în mijlocul lor la toate manifestările sportive organizate de Centrul universitar.

Și nu numai pentru asociație, spunem noi, știînd că el este și un student cu rezultate profesionale foarte bune, deținătorul unei burse Gh. Gheorghiu-Dej și membru de partid de doi ani. El știe să-și însulezească munca de organizație cu învățătura și „nu fără eforturi” așa cum ar spune el.

L-am întrebat în fine care-i sint gîndurile de viitor.

„Doresc să continui și să finalizez cu bine toată această muncă amplă pe care am început-o în truntea Consiliului A.S.C. de la Mecanică. Știu că am în jurul meu o mulțime de oameni cu adevărat talentați care se descurcă în toate domeniile vieții de asociație oricît de dificile ar fi, de aceea îmi propun ca și cei care ne vor urma să invete de la noi tot ceea ce e demn de învățat și de ce nu, să fie puțin mîndri de predecesorii lor...”

ANITTE MATESCU

Intr-o după-amiază umedă și mohorîtă de toamnă, la sfîrșit de săptămîna, am luat drumul Institutului argonomic pentru a sta de vorbă cu Alexandru Diaconu, președintele C.U.A.S.C. al acestui institut.

Cu puțin noroc, am întilnit în mult comentatul „27”, un vechi prieten, care m-a scutit de incertul: „Nu știți unde...” cu care ar fi trebuit să mă orientez în complexul din Calea Aradului, conducîndu-mă direct la destinație.

Alexandru Diaconu un tînăr brunet, nu prea înalt, însă bine legat, care la cei 29 de ani ai săi împărtășie în jur un aer de seriozitate, mă împîmpină deloc protocolar, fără a aborda o conduită austeră, ci cu multă amabilitate și prietenie. De fapt, așa cum am aflat mai apoi, în relațiile sale cu studenții cu colegii de la I.A.T. prietenia joacă un rol esențial:

Alexandru Diaconu

„Nu-mi place să mi se spună „tovarășe președinte”. Prefer să-mi spună Sandu”.

— Ei bine Sandule, să începem atunci cu începutul. Nu îți ascund intenția mea de-a realiza un portret, un profil dacă vrei, al acestui activist fruntaș, din propriile sale cuvinte.

— Am făcut liceul la seral. Eram secretar U.T.C. pe școală la profesională, apoi am fost și în uzină locuitor de secretar pe secție. În armată am fost primit în partid. Aici, în anul I am fost locuitor de secretar de an, apoi am fost ales președinte, în anul II.

— În ce măsură te-a ajutat munca de conducere în asociație la formarea ta ca om, nu ca specialist?

— Te ajută foarte mult, pentru că lucrezi eu oameni în primul rînd. Chiar ca specialist ai nevoie de munca cu oamenii, mai ales în domeniul nostru. Am ajuns să am sprijinul tuturor studenților oricînd apelez la ei. Totul e să știi de pe ce poziții să-i abordezi. De asemenea, aici înveți să cunoști oamenii, întilnești temperamente și tipuri diferite. Cred că asociația e primul loc unde se poate învăța ceva despre oameni.

— Au fost momente cînd ai avut sentimentul greșelii?

— N-aș putea spune că n-am greșit. În orice caz așa fi putut realiza mai multe, cu mai multă înțelegere atît din partea studenților, cît și a dascălilor. De multe ori a greși înseamnă a nu acționa la momentul optim pentru rezolvarea unei probleme. Am mai avut remușcări că am fost de acord cu niște lucruri, dar cînd a fost vorba de situația unui om, nu am cedat ușor.

— Ai reușit să rezolvi problemele colegilor?

— Am reușit întotdeauna cînd am fost solicitat! Imi pare rău că studenții nu apelează întotdeauna la noi. Ei preferă de multe ori căi neregulate, deși noi i-am putea ajuta mai bine.

— Sandu, hai să ne oprim un moment asupra problemei nr. 1 la ordinea zilei: autogospodărirea

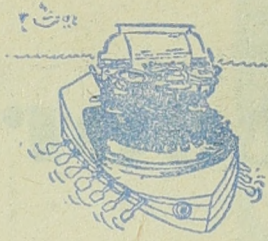
— Să știți că nu am avut probleme. În primul rînd, cred, datorită faptului că studenții noștri erau obișnuiți cu munca serioasă de la stațiunea experimentală. Le-am explicat de la început regulamentul și condițiile, le-am arătat că nu e vorba de reducerea unor fonduri de retribuire și ei au înțeles.

— O ultimă întrebare, Sandu: ce calitate crezi că trebuie să întrunească un bun activist?

— În primul rînd să-și îndeplinească sarcinile să știe să le selecționeze. Să acorde priorități problemelor care le cer. De multe ori ești pus în situația să decizi ce trebuie făcut mai întîi. Apoi, să știe să pună la treabă și pe alții, să-și aleagă oamenii cu care colaborează. Să facă astfel încît niciodată să nu aibă remușcări că nu și-a îndeplinit îndatoririle.

LAZAR MIREL

ecuațiile integrării

A FOST ȘI-A RĂMAS O ECHIPĂ

(URMARE DIN NUMARUL PRECEDENT)

Ne-am fixat un orar (pentru d.a.), care să respecte odihna lugojenilor: numai după 16,30 și numai pînă la orele 20,00. Desigur, au fost și excepții: Renate Mach, care a „dibuit” două-trei familii de iubitori de lectură. S-a nimerit să îndrăgească aceeași autori, a-celeași opere. Completarea unui chestionar a „cerut” patru ceasuri, în loc de 30 de minute. Cunoașteți această ediție? Vedeți ce spune... aici, unde este... de, da... ascultați... și Renate nu se supără. E atentă, îi place, doar e vorba de Thomas Mann. Ascultă... vrăjită. Muntele se înfilnește cu oamenii.

Se constituie o „brigadă fulger”. În după-amiaza aceasta creatorii amatori ne-au dat întâlnire la Școala de artă populară. Cine stăpânește tehnica interviului? Avem nevoie de circa 5-6 oameni și de două magnetofone. Ghidurile de interviu sînt pregătite. Se testează capacitatea candidaților. Nu-i o treabă tocmai ușoară. Singurul candidat care nu are „probleme”, dar nici emoții este Ion Crăciun, sau mai simplu, Nelu. El a transmis chiar în dimineața aceea un reportaj pentru Radio Timișoara. Pînă la urmă magnetofonetele se dovedesc grele, renunțăm la ele. Monica, Valentin, Nelu și ceilalți ne mărturisesc c-a fost o seară minunată. E drept c-a fost cam obositor. Adevărate activitatea cu peste 40 de pagini de notițe cuprinzînd gînduri, mărturisiri, impresii. Care-i motivația creației? Dar sursa? Consultă artiștii amatori arta „cultă” ca inspirație? Se împotrivesc sau este influențat de către mass-media? Ține seama de opiniile prietenilor, cunoștințelor? Ce-și propune să realizeze în viitorul apropiat? Parcurgem paginile, pătrundem în intimitățile actului de creație popular, în motivația și aspirația creatorului, în năzuința de a reda în pictură, sculptură sau poezie universul spiritual ce-l înconjoară. Treccm în revistă cîteva ocupații ale creatorilor: tăbăcar, asistent medical, țesător, inginer, lăcătuș, elev...

Echipa studențească a cunoscut prin sectoare, în plină activitate, grupul de cadre didactice, colaboratorii noștri: Olga Brangure, Alexandrina Calafeteanu, Cornelia Cioroban, Flavia Andreea, Lucia Svetlak — profesori ai liceelor și școlilor generale din municipiul. Împreună, au participat la dezbateri aprinse, uneori contradictorii, cu privire la conținutul și forma culturii. De pildă: **Care este mesajul romanului Delirul de Marin Preda, Cum este exprimat mesajul, Ce se însușește și ce rămîne din mesaj.** Au fost amintiți și alți autori: Eugen Barbu, Erich Segal, Camus, Sîto Andras.

Filologii-practicanți n-au rămas „datori” în dialogul deschis și pasionant, dar au avut ce învăța de la profesorii de literatură ca Teodor Pleș, Zoltica Sabina, Pestenia Beraru sau Sofia Rădulescu...

Am rămîne datori Lugojuului dacă n-am aminti prietenii legate aici. Căci, la cămin, au regretat sincer plecarea fetelor noastre, vecinele de etaj: Elena Curpen (țesătoare), Maria Dobrescu (filatoare). Ana Tudose, Violeta Ghiță, Angelica Bălașa și... oare, le-am putea aminti pe toate?

Iar Katherina și Ingeborg, dacă-și răsfoiesc caietul de notițe, vor reînflîna numele celor de la Filatura de mătase naturală, secția confecții: Maria Stein, Maria Holos, Veronica Ruști sau Victoria Zebena...

Orice activitate practică implică neapărat teoretizarea rezultatelor — afirmație ce se constituie în postulat în cadrul unei cercetări științifice.

S-a plecat de la convingerea că, prin cunoaștere socială, se poate influența prezentul, și, odată cu acesta, viitorul. De aceea, am urmărit descrierea unor formule și modalități prin care masele populare contribuie la dezvoltarea și consolidarea culturii socialiste, avînd în vedere, în primul rînd, urmărirea fenomenelor ce conduc la afirmarea deplină a personalității umane, știut fiind faptul că, în centrul politicii partidului se află grija față de om — factor de bază al întregii dezvoltări viitoare.

Acum, cercetarea și o parte a membrilor ei este antrenată în găsirea unor răspunsuri referitoare la aspectele concrete ale promovării omului nou, ca personalitate multilateral dezvoltată, în cadrul zonei studiate.

S-a preconizat și va avea loc o sesiune de comunicări științifice.

Inițial, unii erau de-a dreptul îngrijorați: una e practica, alta este ridicarea concluziilor la rangul de teorie. Momentul a fost însă repede depășit, căci s-au format colective pe diverse secțiuni ale temei, s-au finalizat date, s-au finalizat rezultatele anchetelor preliminare. Studenților li s-au acordat consultații, au fost îndrumați, iar pasiunea lor a fost într-un totu ho-tărîtoare

În curînd, ne vom prezenta la examenul practicii; mai multe reuniuni științifice care vor începe cu două dezbateri la Întreprinderea textilă și la Filatura de mătase naturală din Lugoj. Alături de înșiși muncitorii acestor întreprinderi, studenții vor dezbate aspectele concrete ale temei, întîlnite și înregistrate. Se vor preconiza soluții, căi de urmat.

Simpla practică a unor filologi tînde, astfel, la găsirea formulelor optime de îmbunătățire a activității social-culturale concrete.

Peste noapte, ne-a parvenit o știre: echipa a fost invitată să participe într-o cercetare UNESCO, cercetare ce va fi condusă de eminenti oameni de știință.

Este o cinste care-ți răpește somnul, mai ales că, din motive lesne de ghicit, oraș eșantion pe țară a fost desemnat chiar Lugojul.

De ce tocmai Lugojul și de ce tocmai această echipă și acești studenți?... Întrebați-i!

OTTO BENKO,

cercetător principal — Centrul de Științe Sociale —
Universitatea din Timișoara

Pledoarie pentru continuitate

Zămislită în adîncul iubitorilor def rumos, pasiunea pentru artă a constituit o motivație bineînțeleasă a ființării unui cerc de artă plastică pe lângă Casa de cultură a studenților.

Uniți prin talent și pasiune creatoare, membrii cercului, studenți ai secției de desen de la Facultatea de învățămînt pedagogic, cit și studenți ai altor facultăți, au plămădit în sufletul lor dăruirea pentru frumos, au insuflăit piatra cu degetele tremătînde de dragoste de muncă, sau au dăruit viașe și culoare pinzelor.

Departate de a rămîne la stadiul percepției, sau al aceluia ce tălmăcesc vibrația în fața naturii prin culoare, ei pătrund intuitiv corespondențele tainice ale frumosului din viața de zi cu zi, dezvoltînd o artă cotate valoric cu mărime. Structura imagistică se imbină cu mijloace compoziționale variate, potențînd sensibilizarea privirilor. Compozițional lucrările s-au încadrat în acel univers în care talentul coexistă cu viața, conștiința existenței noastre cotidiene. Respirînd aceeași încordare a sensibilității, lucrările au fost expuse în cadrul Salonului de arte plastice

RITMURI CONTEMPORANE, STRUCTURA ȘI SUPRASTRUCTURA, EXPOZIȚIA ȘTIINȚIFICO-FANTASTICĂ a lui Cornel Donici și Sergiu Nicola, EXPOZIȚIA DE CARICATURI a lui Popa Ștefan, sau a lui Gheorghe Văleanu, grafica Aglaiei Jurma Corneanu, expoziția personală a Felicieii Benga sînt numai cîteva dovezi de talent și preocupare. De mai mulți ani aici ființează ciclul MAPAMOND PLASTIC în cadrul căruia au susținut expuneri lector Nichifor Someșan, conferențiar Aurel Brăileanu, lector Friederich Schreiber.

Un punct de vedere deosebit de original și mai ales de valoare aduce prin prelegerile sale lectorul Deliu Petroiu. Un om îndrăgostit de artă, o privire sigură care știe să surprindă fenomenul artistic din cele mai largi perspective și în cele mai intime resorturi a susținut expuneri despre „Curenți și orientări în arta secolului al XX-lea”, „Artiști reprezentativi ai vremii noastre”, „Mari artiști priviți prin prisma contemporaneității”, prelegeri însoțite de un bogat material ilustrativ: planșe, diapozitive, filme de artă.

Sub conducerea profesorului Ion Mihăescu s-au încercat diverse modalități noi de lucru (sculptură, pirotgravură, metaloplastie). Ciprian Radovan, Co-cjuba Lucian, Ion Iovan, Constantin Răducanu sînt doar cîteva nume consacrate azi, dar formate aici, la Timișoara

Conducătorul actual al cercului, Nicolae Lengher, se preocupă de lărgirea ariei de acțiune a cercului. Se preconizează pentru zori viitorului diverse schimburi de experiență cu cercurile de artă plastică de la București, Cluj-Napoca și excursii de studii și documentare la Băile Herculane, Porțile de Fier. Și fiindcă noul an universitar și-a deschis porțile pe aripi de toamnă, cercul de artă plastică timișorean, își așteaptă cu nerăbdare doritorii de frumos în nobila misiune a artistului creator de artă adevărată.

MONICA MILIVOI

caiete

Toamnă

Toamna a urcat malurile apelor și s-a lăsat peste pămînt și peste drumuri. Se despoaie salcîmii; despletită în vînt, îi se duce frunza gaibnă și rară. Natura a pornit spre hambarele împătîmite de beisugul rodului, spre vasele adînci și pîntecoase.

Soarele s-a stîns. Pare acum un cozonac de aur, rotund și gustos, ce s-a căfărat printre aștri, să povestească vrednicia și harul românului.

Dealurile și cîmpurile s-au preschimbat în vilvătăi și, către ceasul apusului, luminile lor se adună în hore, ori urcă spre obrișurile noastre dintii să asculte Miorita.

Toamna e anotimpul strugurilor, al vinului și-al frîgărilor de aramă; e anotimp de paloș dac și anotimp de tinereți viitoare.

E vremea dumnezeirii, ori, cum ar spune maestrul metaforei, Fănuș Neagu, e vreme cînd însuși Dumnezeu stă călare pe Balta Brăilei, bea zaibăr și mănîncă berbec jupuit cu țevă de trestie...

... Toamna a urcat malurile apelor murmurînd frînturi de baladă și de doină haiducească. Cîntecele toate se adapă la dogori de jăratie și la dorul de limbă românească.

Destin

La început de septembrie, în compartimentul unui tren, o apariție oarecum neașteptată: o fată tînă (și frumoasă, de ce să nu recunoaștem?), ale cărei strale păreau descinse parcă din alte timpuri.

Dialogul s-a legat în mod firesc, așa cum se leagă indeobște între călătorii nerăbdători să ajungă mai repede la destinație, ca să continue apoi lin și plin de farmec, între Caransebeș și Timișoara.

Tînăra fată avea nouăsprezece ani și era de loc din Negrești-Oaș. Lucrase împreună cu tatăl și fratele ei mai mare, timp de două luni, la munte, la o exploatare forestieră din județul Caraș. Tatăl și fratele ca țapinari. Ea gătise oamenilor.

Ciștigaseră bine cu toții. Singură strinsese mai bine de patru mii de lei și acum se întorcea acasă să se pregătească pentru școală, să-și cumpere haine noi și toate cele de trebuință.

Da, munca era grea la munte, dar fusese învățată de mică cu ea. De altfel, viața era aspră și prin părțile lor, și nu auzise pe nimeni, vreodată, plîngîndu-se de asta. Ai ei erau încă la pădure; s-or întoarce cînd o da frigul, cînd îi va aștepta gospodăria, treburile casei, bucată lor de pămînt...

Era bucurioasă că se întoarce. O așteptau prietenele din sat, colegile, mai voia să citească ceva.

Cineva a întrebă-o unde merge la școală. A tăcut o clipă, apoi a răspuns cu un suris: „la Cluj. Sînt studentă în anul intii, la istorie”.

Aștepta acum să înceapă cursurile și spunea că îi va fi greu să plece din sat, să-și schimbe obiceiurile și strălul oșan, dar că se va descurca ea.

O preocupă un singur lucru: trebuia să învețe.

Va mai merge la pădure, la muncă? Desigur, va merge vara viitoare oricum, îi va ajuta pe ai ei. Acasă, mai are cinci frați mai mici și, cum spunea chiar ea, „cu toții vor, și-i musai, să ajungă studenți ca și mine”.

Mi-am reamintit acest dialog, citînd recent aparuta povestire O șansă, două, trei... (Destin) a lui Corneliu Omescu. Asemănarea cu faptul real, petrecut la început de septembrie, m-a șocat, cu atit mai mult, cu cit asemenea destin este obișnuit și mereu repetabil printre oamenii aprigi, ce se cheamă oșeni.

Preț

Zilele trecute, două studente poposiseră la standul de cărți al Universității. Răsfoiesc, cercetează, aleg și, în fine, se decid: cinci cursuri și patru îndrumătoare de laborator.

Am subliniat locuțiunea „în fine” căci, de decis, cele două studente s-au decis cam greu, din cauza prețului „pipărat”: 197 de lei. Dînd apoi să plece, ele mai zăresc, în ultima clipă, un curs care le-ar fi fost foarte util. L-ar fi cumpărat și pe acela, dar nu mai aveau bani...

Seena nu este neobișnuită și nici nu mai este un secret pentru nimeni că aceste cursuri litografiate sînt la fel de scumpe peste tot, fie ele tipărite la „U”, la Politehnică, sau la Medicină. Studenții știu că prețurile acestora depășesc frecvent, cu valori cuprinse între 50 și 200 la sută, prețurile unor manuale similare, tipărite în întreprinderi poligrafice și difuzate prin librării, manuale ce cuprînd și un număr sporit de pagini și sînt și frumos legate, ca să nu mai vorbim de calitatea imprimării textului ori despre condiții grafice deosebite în care apar acestea din urmă.

Ceea ce nu știu însă studenții, este felul în care se stabilește prețul cursurilor litografiate și nici că tipografiile institutelor se autofinanțează. Cînd s-a trecut la sistemul financiar menționat, s-a calculat media prețului per format tipărit în ultimii doi ani. Cum? Sim-

plu. S-au adunat cheltuielile tipăririi propriu-zise, cele necesare pentru materiale, întreținere, regie, retribuțiile personalului etc., etc., iar suma globală s-a împărțit la totalul de pagini apărute în intervalul dat. S-a stabilit astfel prețul mediu pentru o pagină litografiată. Cînd se editează un nou curs, acest preț se înmulțește automat cu numărul de pagini. Se obține, astfel, costul de atîția lei și atîția bani pentru noul curs editat. Așadar, cînd se cumpără la stand un manual „lito”, studentul nu plătește numai contravaloarea tipăriturii, ci și o parte din cheltuielile necesare întregii tipografii. Spun unii că, în viitor, se va trece din nou la finanțarea cursurilor universitare. Noi nu știm nimic despre acest lucru. Ceea ce putem spune însă, cu toată convingerea, este faptul că personalul acestor tipografii depune o activitate într-un totu lăudabilă pentru a edita la timp și în condiții bune cit mai multe asemenea cursuri, că depun eforturi pentru îmbunătățirea calității grafice și că, tot acest personal neobosit nu are nici o legătură cu prețurile propriu-zise, mai mult, că unii dintre tipografi nici n-au auzit cum se stabilesc acestea.

VALENTIN VIȘAN

coordonatele unei

TIMIȘOARA

RITMURILE NOILOR VERTICALE

Acum cind colegii noștri de la Institutul de Medicină, de la Universitate și Agronomie ajută cu toate puterile lor la stringerea recoltei de toamnă pe șantierele de muncă patriotică din județ, nici în Timișoara colegii lor politehniști nu vor să rămână în urmă.

Lată de exemplu amplul șantier de supraetajare al Facultății de Mecanică de pe str. Mihai Viteazul, unde zilnic zeci de studenți ai acestei facultăți muncesc cot la cot cu cadrele didactice pentru lărgirea spațiului afectat procesului de învățămînt al facultății.

O parte dintre cei care lucrează aici sînt specializați în anumite meserii, în urma anilor de studiu, iar alții pur și simplu prin munca pe care o fac își încep de fapt contactul cu ceea ce se numește meserie. Ne referim la cei care minuesc cu atîta pasiune dar și pricepere aparatele de sudură, ajutați și îndrumați de cadrele didactice de la secția de sudură tov. șef de lucrări Mircea Dungan, tov. asistenți Gheorghe Gliță, Emil Dragomir, Ion Mitelea, Valeriu Seculescu etc.

Activitatea de supraetajare a început anul trecut universitar în luna februarie și a continuat fără întrerupere pînă acum. Am încercat să pătrundem mai adînc în sistemul de organizare al acestei munci. Tov. conf. dr. ing. Ion Micșu prodecanul Facultății de mecanică ne-a explicat pe larg mecanismul de organizare. Începerea lucrării s-a făcut cu sprijinul Trustului de construcții din Timișoara care a trimis facultății oameni de strictă necesitate, specializați care să îndrume munca pe șantier. Restul brațelor de muncă le constituie studenții. Ei lucrează în mare parte în muncile unde este nevoie de mai multă forță de muncă adică concret la lucrările de fundații, demolări, dezveliri de stâlpi la armături, depărtarea instalațiilor hidro și termo, transport de materiale, turnat ciment etc.

Munca, a continuat după cum am aflat și în sesiunea de examene cînd studenții de la Facultatea de construcții, care au avut programul puțin decalat au lucrat în practică aici îndrumați de către tov. conferențiar Mihai Giurconiu. Începînd cu data de 10 iulie studenții de la Mecanică și-au început munca cu forțe noi adică „bobocii” din sesiunea de vară și toamnă.

Sub îndrumarea organelor A.S.C. și de partid ale facultății perioada de vară a fost în continuare bogată în brațe de muncă pe care le-au constituit studenții timișoreni, ei prestînd fiecare cam două săptămîni de muncă patriotică.

Pînă în prezent s-a făcut cam 2/3 din totalul lucrării și se așteaptă ca în ritmul intens în care se lucrează totul să fie gata de inaugurare în decurs de o lună.

Li felicităm cu această ocazie pe toți cei care au muncit cu atîta conștiințiozitate și așteptăm ca localul Facultății de mecanică să strălucească olături de celelalte clădiri noi ale Centrului universitar și ale Timișoarei.

ANITTE MATEESCU

BUZIAS

CĂUTÎND SIMETRIA

Frunzele prinseseră fire argintii la colțuri, carpete ruginii acopereau colina molcomă, iar vîntul culca iarba brumărie mirosînd o toamnă. Sus, în vîrf un mic grup de ziarști descopereau geometria exactă a viilor aparținînd fermei 3 de la I.A.S. Buzias. Fotoreporterul iscodea cu ajutorul transfocatorului rîndurile imense căutînd grupurile de timișoreni veniți aici să ajute la strînsul recoltei.

— Văd o fată venind către mine! (fotoreporterul)

Cineva întreabă nerăbdător:

E studentă?... (risete)

Ne rătăcisem parcă într-o mare de verdeață admirînd la tot pasul ciocîinii rubinii atîrnați ca niște coliere la subscara frunzelor tivite cu ruginiu.

— De aici izvorăște cabernetul și feteasca, dulci riuri ale plăcerilor bahice!

Și scormonindu-ne mintea ca să înțelegem cuvîntul „spalir”, mai întindeam mîna după o boabă

de strugure. Spalier erau peste tot dar „spalirul” trebuia să fie ceva deosebit, ținta vizitei noastre.

„Acolo, la primul spalir pe dreapta lucrează studenții” ne mărturisea cu bunăvoință bucătoreasa de la ferma 3. Norocul a căzut repede peste noi, ne-a găsit paznicul nea Gheorghe Glăvan care pe post de translator ne-a făcut să înțelegem cuvintele misterioase ale primei noastre făcătoare de bine. Și ca un bătrîn filozof, nenea Glăvan a-nceput să turuie cu bonomia-i caracteristică despre tot ceea ce înseamnă să păzești roadele acestor dulci ale pămîntului.

Și schimbînd ocheade cu cîteva lucrătoare călăuză se simțea tot mai mult în podgoria personală.

— Măi fetelor, unde-s studenții?

— Mai încolo, „domnu” paznic, i-au răspuns în cor cîteva glasuri gîuite de rîs.

Și puțin mai în jos am descoperit prima echipă studențească angajată în munca plină de satisfacție a culesului viilor. Peste tot în țara românească culesul este prilej de sărbătoare, vechi ritual moștenit de la strămoșii daco-romani.

Erau fetele de la filologie, vesele ca-ntotdeauna așteptînd putinașii care întirziu încă la o țigară. Era prima lor confruntare din acest an cu practica agricolă:

— Sperăm să fie la fel de frumos peste tot ca în vie, afirma Tatiana Tășală, secretara anului III. Filo, înnechindu-se cu o boabă pe care tocmai o smulse de pe un ciocîchine enorm. Ploaie nu ni s-a promis decît pentru o două parte a practicii.

Atmosfera este străpunsă parcă de o voce fermă:

— Fetelor fiți gata, ocupați-vă locurile, nu pot pleca de-aici pînă nu vă văd la posturi. Era inginerul Vasile Nistorescu, cel care conducea acțiunea și care așa cum ne-a mărturisit mai tîrziu avea o părere foarte bună despre studentele care munceau aici.

— Studenții lucrează bine, n-avem motive să ne plîngem, își cîstigă cartela și mai primesc și bani pe deasupra. Aici toată lumea știe ce are de făcut, îndeplinirea normei n-ă însemnat pentru ei o problemă. În general fetele sînt mai ușor de condus și însăși recoltatul strugurilor este o muncă mai mult pentru ele decît pentru băieți. De aceea studenții lucrează la strînsul merelor, la Nichișoara. Condițiile de cazare și hrană sînt bune, s-au pus la dispoziția prețioaselor noastre ajutoare vile confortabile și o cantină modernă. Pentru distracții pot merge la bibliotecă, cinematograful, televizor. Diseară am programat o vizită la cromă”.

Într-adevăr aici totul merge foarte bine, munca, tinerețea și voicșia se împletesc într-un nimb albit de suflete entuziaste studențești.

Tovarășul lector Paul Topuzu care conducea grupele de studenți de la facultatea de matematică ne-a întîrit niște convingeri abia infiripate.

— Munca studenților s-a dovedit foarte utilă. Înțelegînd adevărata lor menire, aici printre vițele de vie par mai tineri, mai entuziaști, mai muncitori. La început a fost mai greu, 7 tone pe zi nu însemna decît jumătate din cantitatea care se recoltează acum. Îmi place să fiu printre ei, îmi plac acțiunile lor organizate seara, m-am obișnuit aici alături de studenți. Îmi pare nespuse de rău că luna viitoare voi preda ștafeta altui cadru didactic coordonctor”.

Înghîțînd boabă după boabă, aromele roduri ale unei naturi prielnice, am pornit cu toții agale pe drumul brăzdat de tractoare, zimbînd parcă cîtorva ciulini aplecați peste marginea șanțului, închinîndu-se cu smerenie roadelor toamnei. Liniște, o liniște deplină mingiuită de raze jucăușe plecate din soare ca niște soli, în fața omului, era dispersată în aer. Deodată zărim în dreapta drumului cîțiva studenți aplecați asupra vițelor. Un glas de fată ne întîmpină ca un clinchet de zurgălăi:

— Lidia, vino aici la mine, ajută-mă te rog!

— Am recunoscut pe studenții de la agronomie muncind în liniște și cu rîvnă așa cum o făceau din totdeauna strămoșii lor. Tare ne-am bucurat aflînd că studenții Teodor Vultur, Pelici Jivko, Bunta Gheorghe, Zaița Iosif, Gozner Otto se remarcă ca niște pricepuți șefi de echipă, iar de la Ilin Dușan, că practica aceasta reprezintă pentru ei o încădrare în producție, o lecție pentru viitorul lor.

La fiecare uitînd de glumele și ghidușile din vie, ne-a cuprins parcă melancolia. Am fi vrut să rămînem aici, să tivim împreună cu toamna frunze mari de viță și să gustăm din cupele lui Dionisos aroma vinului din podgoriile Buziașului. Și căutînd simetria am regăsit-o abia acasă cu stiloul în mînă visînd frumos la ce s-a-ntimplat peste zi.

RADU MATEI TODORAN

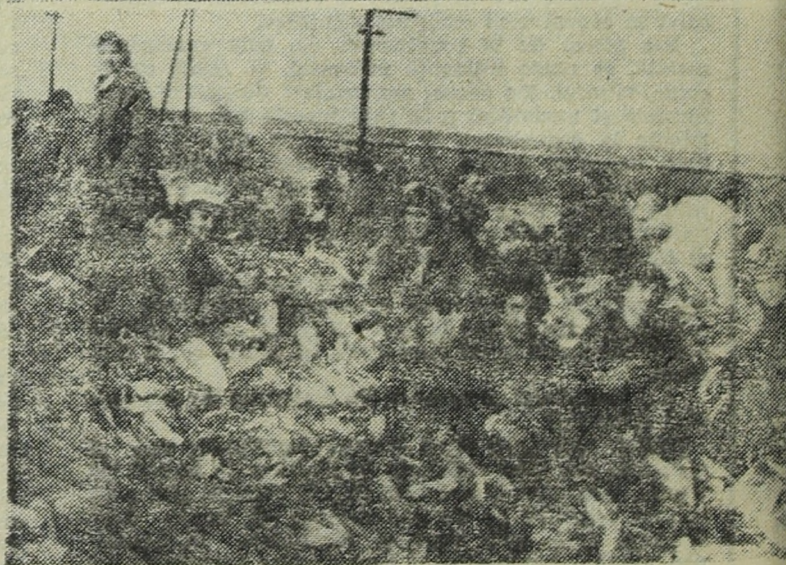
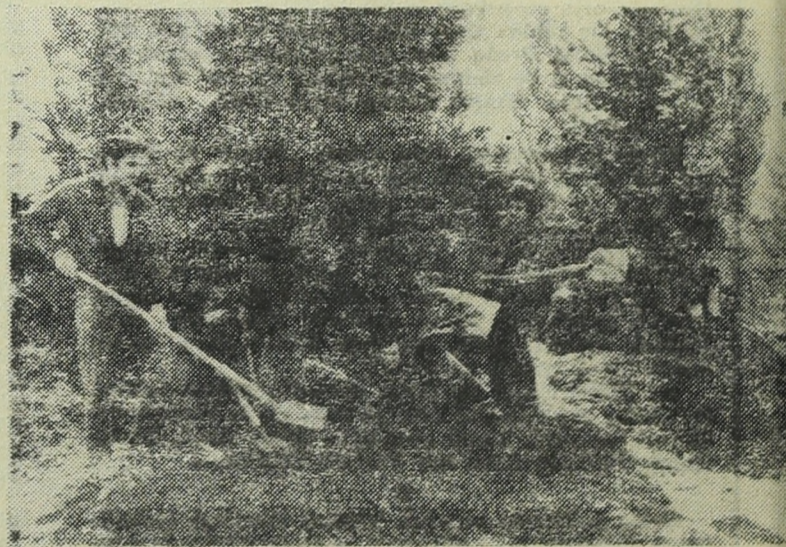
VOITENI

FĂRĂ BISTURIU ȘI STETOSCOP

Punctual, deșteptătorul zbirnie la 6,30. Trag în grabă hainele pe mine și o iau din loc. La gară mă întîlnesc cu Sepi. Imbucăm, în grabă, ceva. Reportajul nostru, despre studenții care își dau concursul la strînsul recoltei, la I.A.S. Voiteni, a început.

După 45 de minute sîntem, deja, în Voiteni de unde sîntem îndrumați cu amabilitate spre sediul I.A.S.-ului. Acolo aflăm, cum de altfel ne și așteptam, că studenții sînt pe cîmp. Mai avînd cîțiva timp, pînă ce va fi gata camionul ce ne va duce spre ferma 3, dăm o raită prin dormitoare, situate în curtea sediului. Nu e rău deloc. Trei camere, din care una e foarte spațioasă, amenajate cu paturi moi și lenjerie curată, adăpostesc pe cei 50 de studenți medicinisti, veniți aici. Într-una din camere, un televizor „Lux” tronează la o înălțime respectabilă; peste tot o căldură care-ți înmoale oasele și care mă duce cu gîndul la camerele noastre de la cîmin, încă neîncălzite. Ceva mai multă ordine n-ar strica, totuși, în aceste dormitoare.

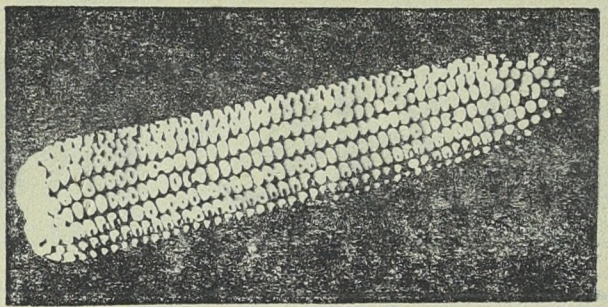
Camionul ne lasă la ferma zootehnică, unde trebuie să-l căutăm pe inginerul cu baza furajeră pentru a ne îndruma. Nu-l găsim și hotărîm s-o luăm pe jos pînă la parcela unde se lucrează, urmînd indicațiile cîtorva lucrători ai I.A.S.-ului. E un timp minunat, cum nici nu speram. De-o parte și de alta a drumului ne însoțesc lanuri de porumb, pătate pe alocuri de izlazuri și petice de lucernă de un verde crud, care așteaptă, probabil, ultima coasă. După aproape 2 km, ajungem la parcela cu sfeclă, unde sînt studenții anului II, de la Facultatea de medicină generală. Sîntem interelați și ne recomandăm. Aflăm, la rîndul nostru, că sînt de vorbă cu tovarășul asistent universitar, dr. Teodorescu Marius, unul din cadrele didactice care răspundea de studenți, în săptămîna respectivă. Încă de la început, interlocutorul nostru ține să sublinieze amabilitatea și promptitudinea cu care au fost primii de conducerea I.A.S.-ului, prin inginerul șef Cumpănaș Tiberiu. Stăm de vorbă, apoi, cu reprezentantul asociației de studenți, Călinescu Mircea. Ni se confirmă că, într-adevăr,

condițiile sînt
cantină.

— Cum m
există unele
săptămîna.
timpului ne
zile, așa că
deosebite. S
dat cu munc
la recoltare
necesitatea
depănușatul
pare că pro
normele se
bul e mic. I
și conștiin
gură unul d
Ioan. Pentru
munca cîmp
și nici nu
aveau trager
integrat în m
ieților le pla
cum lucrează
eă în căuta
în compania
și tovarășul
o echipă de
Ioan, Corne
12 și-au ter
fera e plăcu
soarele care
timp încoace
tre două ste
o invitație
seara în sat
Mă interes
te. Și, spre
că există și
Cristian și
după o săpt
vea el chef
mult chiar,
cîmp și vin
nu e permis
de cazare și
Sînt desigur
trebuie negli
cerea facult
distrugă atm
colectiv, altf
pună la pun
Soarele do
luat rămas
și am porni

...ne studențești

S. D. E.

PE OGOARELE STUDENȚIEI

Da. Într-adevăr, noul an universitar 1977-1978 a început. La unii studenți cu noile ore de curs, la alții cu practica de toamnă, unii își mai au de rezolvat problemele în legătură cu situația școlară din anul anterior, dar la majoritatea studenților din C.U. Timișoara, noul an universitar a început cu participarea lor la stringerea recoltelor și alte lucrări agricole de toamnă.

Studenții Facultății de agronomie din Timișoara, întorși din vacanță, unii de la mare, alții de la munte, cu forțe noi, odihniți, au început noul an universitar cu „Practica de toamnă”.

Anii I, II și III efectuează practica la SDE, iar anii IV și V la diferite unități agricole din Timiș și Caraș-Severin, respectiv Giarmata, Berzovia, Tirol.

De la Berzovia aflăm prin studenții: Viorel Boancă, Alexandru Filipescu, Mircea Pătruț (toți din anul IV), că sint în practică, de câteva zile, în județul Caraș-Severin. Toți sint hotărâți să lucreze în fiecare zi tot mai mult, indiferent de condiții, pentru a îndeplini sarcinile încredințate și a termina lucrările cu câteva zile mai devreme. Și de la anul I, aflăm lucruri frumoase. Au început practica cu câteva zile mai devreme decît ceilalți ani, au terminat recoltatul cartofilor de la SDE, au lucrat zilnic prin rotație la construcția căminului studențesc din Calea Aradului, au efectuat și alte lucrări de sezon, remarcându-se studenții: Georgel Popa, Nelu Ciortea, Pavel Crețoni și alții.

Într-una din zilele trecute am găsit 2 grupe de studenți din anul III, pe cîmp, la eliberarea terenului de cultura soi, în vederea arăturii de toamnă.

Erau grupele 134 și 135, din care amintesc cîteva studenți buni și la școală și la muncă: Ste-

lian Rădoi, Ioan Cincă, Virgil Covrigel, Marcel Zăgorin din 135 și Marin Ceaușu, Cornel Drăgoescu din grupa 134.

Studenții agronomi, însuflețiți în muncile agricole, pe lângă faptul că își aduc contribuția la stringerea recoltelor, sprijinind unitățile agricole unde au fost reportizați, învață ceea ce-i interesează în legătură cu meseria aleasă; recoltat, semănat, arat etc.

Nu trebuie omis nici faptul că fiecare student din I.A.T. a efectuat cel puțin 5-6 zile de practică, prin rotație, la construcția căminului studențesc, din Microcomplexul agronomic.

Acest nou cămin îmbogățește frumusețea arhitecturală a complexului aduce odată cu darea lui în folosință, noi locuri de odihnă, noi condiții de locuit și învățat.

Așteptăm darea lui în folosință și mulțumim tuturor care au contribuit la construirea lui și în mod special tovarășului inginer Panaît pe care l-am văzut zile și nopți întregi la serviciu, cu carnelul în mînă, dînd indicații muncitorilor în subordine și studenților care au venit să dea o mînă de ajutor.

Da. Într-adevăr a început noul an universitar 1977-1978.

NICOLAE PĂTRUȚ
Anul III, Agronomie

FĂGET

ASPRA BĂTĂLIE A RECOLTEI CONTINUĂ

Reportajul nostru de la Făget, a început de fapt înainte de a ne întilni cu eroinele sale: studentele de la Informatică, anii I-V.

Și asta, deoarece neavînd cu ce ne deplasa la ferma unde ele lucrau la culesul porumbului - circa 6 km, am solicitat un mijloc de transport de la secția de mecanizare. Am avut astfel norocul s-o găsim pe tovarăsa contabilă Andrașescu Corina, care, ne-a ajutat să ajungem repede în lanuri. Am consemnat astfel că cei de acolo sint foarte mulțumiți de munca fetelor și că le vor plăti banii promiși. Fetele au terminat culesul merelor mult mai repede decît se preconizase, acum s-au apucat de porumb, și cu toții speră că treaba va merge la fel de bine.

Sosirea în mijlocul lanului de porumb n-a fost de loc tratată cu indiferență. Fără prea multe discuții am fost puși la treabă de către tovarăsa profesioară Minerva Bocșa - îndrumătoarea studenților și un om minunat.

Așa că, pînă am ajuns să ne explicăm, am cules și noi cot la cot cu fetele, și indemnăți mereu de tovarăsa Bocșa.

Mai în glumă, mai în serios, consemnăm primele amănunte. În lanurile Făgetului lucrau 42 de studenți, băieții fiind la Bethausen, la 20 km depărtare.

Norma zilnică este de 800 kg, iar tona se plătește cu 80 de lei.

Ce m-a impresionat în mod deosebit a fost faptul că la unison, toate fetele au ținut să-mi spună că foarte mult, dacă nu aproape totul, datorează tovarăsei Bocșa, care s-a îngrijit continuu ca să nu le lipsească nimic, ca sederea la Făget să le fie cit mai ușoară. O fi mult, o fi puțin? Ele cred că e covârșitor.

„Singurele mele merite - spune dînsa - au fost că m-am prezentat la ședința de instrucție de la facultate și faptul că am găsit niște oameni foarte săriteri, care m-au ajutat foarte mult”.

Între timp, fetele ajunseseră deja la capătul lanului și porniseră spre școala unde erau cazate.

„Le vezi, sint la capătul unei zile „pline”, obosite poate, dar mulțumite de munca lor. Am avut multe neazuri cu vremea asta friguroasă, și cu zilele ploioase, cînd nu am ieșit în cîmp și am lucrat la sortat. Ori sortatul se plătește cu 9 lei tona, deci mult mai puțin. În felul acesta, ne plătim destul de greu morsa. Am avut și cîteva cazuri de boală, dar sperăm să le avem cit mai curînd și pe cele bolnave acum, în mijlocul nostru”.

Spuneam în rîndurile anterioare că băieții lucrează la Bethausen. Asta însă nu i-a împiedicat ca în zilele cînd a plouat și nu au ieșit în cîmp, să vină să-și ajute colegile la strînsul merelor, și astfel treaba a mers mult mai repede.

Desigur, pentru a respecta adevărul, trebuie să spunem că au existat și unele neazuri. Printre altele, cîteva studenți au fost nevoite să-și cumpere ele cizme de cauciuc (80 lei perechea), au rezolvat tot ele cîteva probleme organizatorice și administrative, și, colac peste pupuză au suportat și expresii de genul: „Nici apa pe care o beți n-ați plătit-o”. Cine a fost autorul? Un oarecare X, care taie și spinzură prin complexul de ferme.

Desigur, ne-au interesat și distracțiile organizate sau nu, atît cit încap după o zi - aproape lumină - de muncă.

Tot tovarăsa Bocșa ne-o spus: „Băieții din Făget au fost foarte amabili cu noi, invitindu-ne în permanență la discoteca lor. Mergem și pe la filme, timișorencele mai pleacă acasă cînd le pot învoi. Eu fac tot ce pot ca atmosfera să fie cit mai destinsă”.

Soarele apusese, iar noi, mergînd ogaie către autobuz, rememorăm întreaga zi.

În fața noastră, studentele de la Informatică, o mină de fete înimoase fredonau imnul taberei de muncă de la Făget, spre teribila distracție a tovarăsei Minerva Bocșa, un om la fel de sufletist, cu dragoste de muncă și de studentele ei, cărora le culesese o pungă de porumb pentru copt. Fapt ce ne-a dat tuturor sentimentul unei mame nedespărțită de copii ei.

Aspra bătălie a recoltei continuă...
MIHAI JUNEĂ

REȘIȚA

BILANȚ SEMNIFICATIV

Asociația studenților comuniști din Institutul de subingineri Reșița se află în fața unui nou bilanț. Un bilanț al anului universitar care a trecut, un bilanț care se constituie ca punct de plecare pentru acțiunile viitoare ale Consiliului, pentru o eficiență sporită în toate domeniile de activitate. Un bilanț care se integrează organic în întrecerea „Fiecare asociație a studenților comuniști - colectiv de educare prin muncă și pentru muncă al studenților”. O privire retrospectivă concludentă conține foarte multe cifre. Să amintim cîteva: 623 de studenți au fost prezenți la toate examenele planificate din care 583 și-au promovat integral, în sesiunile programate, toate examenele. Procentul notelor peste 7 este foarte mare. 478 de studenți au realizat astfel de note, doar unul singur, are media 10.

Situația profesională se imbină, însă, perfect cu activitatea de cercetare și proiectare în care sint cuprinși 190 de studenți, valoarea lucrărilor efectuate de studenți pe bază de contracte ridicîndu-se la un milion de lei. În cadrul practicii productive s-au realizat în atelierele școlii, sau unități economice, producții de peste 140.000 lei, iar acțiunile de muncă patriotică finanțată, efectuate de studenți, au 35.000 de lei. Practica se desfășoară în întregime la I.C.M. Reșița, eșalonată pe ani de studiu.

Prezențe active în amfiteatrele muncii, studenții reșițeni desfășoară și o bogată activitate culturală, numărul membrilor formațiilor artistice studențești de la nivelul anilor de studiu, sau al facultăților fiind de 242. Să nu uităm și alte cifre, ca exemplu cea de 98 care ascunde numărul studenților cu note de 9 și 10 la științe sociale. Cifra care trebuie pusă în corelație cu învățămîntul politic-ideologic, din cadrul cursului lunar organizat pentru membrii Consiliului. Vă satisfacem o curiozitate: toate aceste cifre trebuie raportate la cea de 750, care reprezintă numărul studenților, la cursul de zi, al Institutului reșițean.

Sînt cifre care ascund multă muncă, o atență preocupare din partea Consiliului pentru integrarea studenților, cit mai profund, în perimetrul triunghiului învățămînt-cercetare-producție.

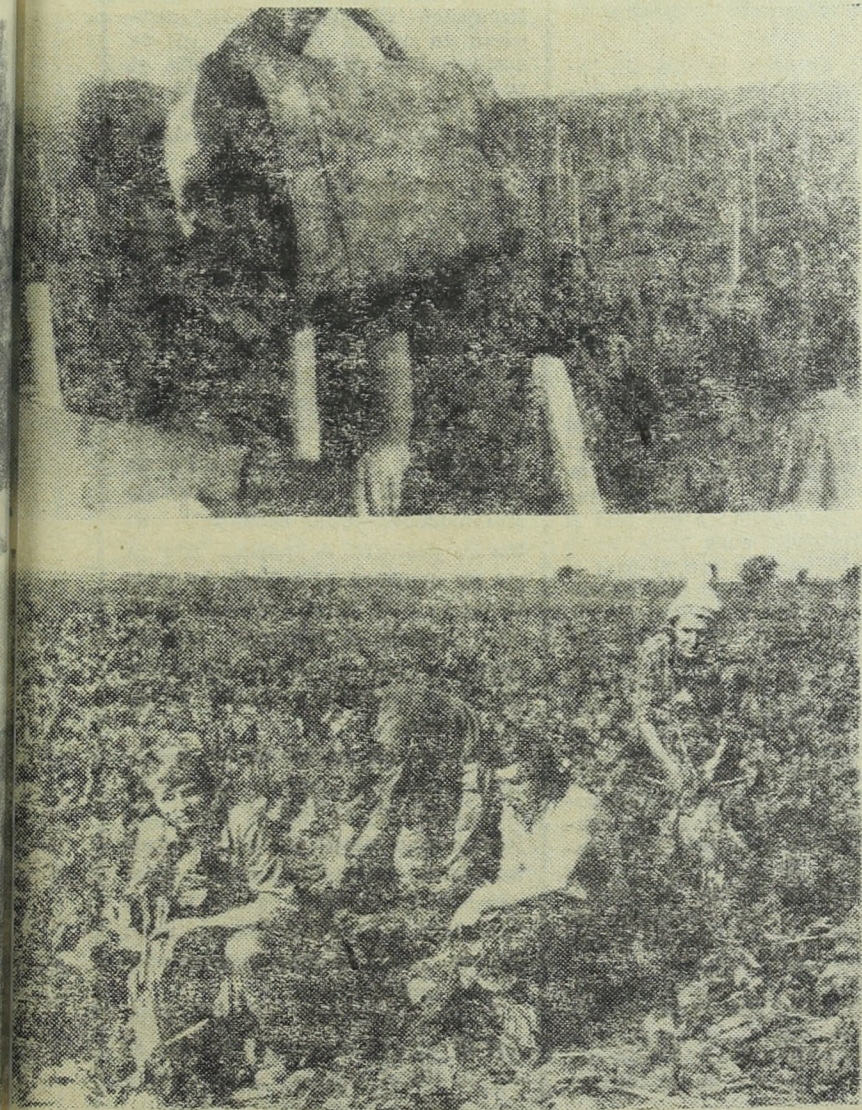
Zilele acestea va fi dată în folosință noua cantină a Institutului, situată în vecinătatea noului cămin studențesc. O inaugurare care este datorată bogatei activități de muncă patriotică a studenților, aceeași muncă care va ridica și clădirea noului laborator de turnătorie al Institutului sau baza sportivă pentru studenții reșițeni.

Cifre, realizări, dar mai presus de toate muncă. O muncă care este la înălțimea prestigiului de oras muncitoresc al Reșiței.

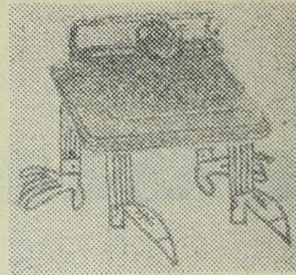
De la Reșița înălțimea aspirațiilor studențești se vede asemenea furnalelor Combinatului siderurgic, mai puternice, mai sigure, căci se ridică pe fundalul solid al muncii și priceperii.

DORU SEIN
Foto: IOSIF BERWANGER
CONSTANTIN DUMA

LAZĂR MIREL

PRACTICA '77

REPORTAJUL NOSTRU AUTUMNAL

PROLOG: Reportajul plutea sub semnul incertitudinii. Totul depindea de un seminar la Bazele electrotehnicii Seminarul nu a avut loc. Reportajul, însă, da!

START: Cunoșteam Receașul de anul trecut, cu ocazia unui alt reportaj despre studenți. L-am regăsit, de data aceasta, într-o toamnă și mai bogată, purtând cu mândrie primele semne ale unei viitoare urbanizări. Liceul modern, spitalul unitățile de prestație și comerciale, oameni. Oameni de toate naționalitățile, mereu grăbiți spre locurile de muncă.

În birourile I.A.S.-ului, unul dintre I.A.S.-urile pilot ale județului Timiș, o primă surpriză: **REPORTAJUL NU VA MAI AVEA LOC!** O secretară amabilă ne spune: „Astăzi nu sînt în deal, la vie, decît foarte puțini studenți întrucît ieri au cules foarte mult și nu mai este loc pentru fermentație“. Modernă noastră aparatură foto și carnețelul de reporter riscă să rămîna intacte. Și totuși: „Dacă vreți să-i găsiți, căutați-i la sfeclă“.

Socoteala din tîrg nu se potrivea cu cea de-acasă. După o scurtă consultare și după indicațiile de rigoare hotărîm: **REPORTAJUL CONTINUA!**

Drumul spre Complexul zootehnic, în preajma căruia se afla lotul de sfeclă furajeră, pe care lucrau studenții, iese din comună și se înscrie printre lanurile, încă verzi, de porumb. Pe șosea, o șatră de țigani ne șicanează la adresa aparatelor foto. Avem puțin noroc și o remorcă ne transportă pînă în Complex. Deja puseserăm gînd rău celor 2 km. Soarele devenea tot mai arzător. Era una din puținele zile neploioase. În birourile Complexului pustiu. Semn că aici se lucrează pe cîmp și în construcțiile zootehnice. Pentru curiozitate mă uit la remorca care ne-a transportat și vreau să-i notez numărul. Ia-!, însă, de unde nu-i! Nea Ilie fusese amabil dar încălcase de două ori regulile de circulație.

Teribila sfeclă, cea care devenise, dintr-o dată, eroina reportajului nostru, ne apare sub forma unor grămezi imense. Trecem pe lîngă grajduri și o voce ne face atenție. E un îngrijitor care apostrofează o joană neliniștită: „Nu te sature de sfeclă, minca-te-ar sfecla, să te mînce“!

Părăsim incinta Complexului și deslușim, în depărtare, două grupuri multicolore. Sîntem convinși că ne găsim pe drumul cel bun căci zărim pe cineva în pardesiu care stă și supraveghează. Primele reacții le stîrnește tot fotoreporterul. Se face prezentările de rigoare. Oprea, Novac, Simionov. Cadre didactice care supraveghează munca brigăzilor 3 și 5 de fete, formate din boboacele de la Științe economice și cele de la Științele naturii. Sînt doar, în prima zi la sfeclă, zilele anterioare fiind autoarele faptelor frumoase din vie. Ciudată recompensă! Sălopetele și cizmele, aduse de la Timișoara le feresc de rouă dimineții. Căldura

devine tot mai mare. Din partea I.A.S.-ului facem cunoștință cu tovarășul Rusu. Toată lumea este mulțumită. Cele 9 ha se pare că vor fi recoltate chiar în aceea zi. „Nu avem studenți leneși, numai încete“ — glumește una din cadrele didactice. Fac un tur de orizont. Lotul, aflat în imediata apropiere a Complexului, este împrejmuit cu sîrmă. Cîteva mașini stau în preajmă, gata să fie încărcate. Undeva, lateral, o veche cunoștință, riul Bega. E prima dată cînd, pentru mine, Bega nu înseamnă Timișoara. Peste tot, răsfire, studențele. Lumea muncește într-una. Metoda este simplă. Se aplică un picior gîngaș și dolofana sfeclă este smulsă pămîntului. Întrucît este doar prima zi este scuzabilă absența furcilor de scos sfeclă și a hainelor pentru protecție. În jur e multă gălăgie și veselie. Fetele discută aprins despre seara culturală ce urma să aibă loc în aceea zi. Le-ar fi plăcut mai mult să fie o joi a tineretului. S-au schimbat, tocmai în aceea zi, cadrele didactice și dus-a fost distracția! Diseară, însă, acolo în sat, unde sînt ca-

zate, vor veni băieții, colegii lor cazați sus în deal la vie, în mijlocul naturii, între aromele strugurilor. Se spun glume. „De ce oltenii poartă cămăși cu pătrățele“? — întrebă o moldoveancă, după accent. Răspunsul stîrnește hohote de ris: „Ca să-i spună neveste-si: Scarpină-mă la FG“! Undeva, departe, aproape de capătul rîndului, două fete: Maciuc Silvia și Roman Rodica. Sînt sucevence, au terminat Liceul agricol și au venit la Timișoara „ca să vadă cum e în Banat“. Nu citește pe fața lor nici un semn de oboseală. Le părăsim și ne îndreptăm spre un grup supravegheat de alte cadre didactice. Tovarășul Turcu (oare de ce era nevoie de costum la sfeclă), tovarășul Fucs și o cunoștință mai veche, tot de la Receaș, tovarășul Soșdeanu. Aflăm că norma este de o tonă pentru un student. Sfecla este însă mare iar fetele muncesc bine. La întrecere cu frunțele din celălalt grup citeva fete: Alexa Emilia, Ștefan Magdalena, Banu Mihaela, Cărpinișan Doina, Ana Roșoga, Bugarin Vida. Discuția se infiripă repede. Ana poartă pe tricou inițialele finței iubite. „Niciodată nu am fugit de muncă; sper că nu voi fugi nici de la cursuri...“ Emilia, care este timișoreancă, nu vrea să fie pozată chiar în această postură. Este neîncrezătoare în posibilitățile artistice ale fotografului. Ne spune că îi place mai mult decît în vie unde erau două la un coș și unde depindea astfel de altcineva pentru a fi printre frunțase. Poziția între cele înaintate în lan îi argumentează afirmația. Emilia, însă, știe să fie cochetă și în mijlocul lanului de sfeclă. Discuția mai durează. Fetele sînt curioase cum va fi viața de student. Trebuie să plecăm. Orele amiezii sînt aproape. Cadrele didactice au început să lucreze. „Fucs e matematician. E foarte deștept“ — îmi șoptește cineva. Deodată o nouă surpriză. Printre cele care muncesc din zor Katy Hurtaru, din Ecuador. E mirată cînd o

întrebăm dacă se descurcă în această muncă inedită: „Sigur că merge treaba“, ne spune, zîmbind. Plecăm lăsîndu-le pe fete să se pregătească pentru tradiționala „masă cîmpenească“. Pe drum un pic mă interpelează: „Nene, dacă îmi dai televizorul ăla îți dau doi bani“. Rîd gîndindu-mă că aparatele lui Costică au ajuns de doi bani, în ochii copiilor.

Reportajul se intrerupe timp de două ore. Reporterii iau masa la Cantina I.A.S.-ului, destul de primitoare. Încearcă, totuși să potrivească socoteala cu cea din tîrg și o iau, la pas, spre vie.

Este ora 14, cînd ajungem în vie. Un inginer stagiar, absolvent de la Horticultură, ne dă informații asupra recoltei. În acest an s-a ajuns pînă la 13.000. Nu întrebăm ce unități măsoară această cantitate dar după glasul lui ne dăm seama că treburile merg foarte bine. Printre frunțaii la cules se află și studenții. Îi descoperim aducînd, rînd pe rînd, coșurile pline cu rodul bogat al toamnei. Cozma Teodor, Grosu Cornel, Pătrașcu Dorel, Tiplea Petru, Firescu Vasile, Zeller Ferdinand, Cerghit Tiberiu și-au depășit, deja norma. O simt asta și cei care descarcă coșurile, Cerga Vasile, Neagu Liviu, Tarcea Gheorghe. Îmi întîlnesc un vechi prieten, Liviu Panea. Se numără alături de colegul său, Nuțiu Adrian, bihoreni amîndoi, printre frunțai. Băieții ne înconjoară citeva clipe. Află că am fost și pe la fete și întrebările curg gîrlă. Viața asta, acolo, sus în deal la vie, îi face și mai iubitori, iar după terminarea lucrului, cînd coboară în sat pentru o miuță, mai trec și pe la colege. Astă-seară vor avea emoții. E doar prima lor întîlnire cu toate colegele e un fel de seara anului (cei trei băieți de la Științele naturii fiind neglijabili numeric). Se discută și alte lucruri dar pauza s-a terminat. Totul reîncepe. Coboară inserarea. Părăsim studenții economiști și îi mulțumim tovarășului Vega pentru amabilitate. Ne conduce inginerul Colțea, șeful fermei 3, unde lucrează băieții. Îi promitem că vom reveni. Orele tîrzii ne fac să ne grăbim spre Timișoara. Sub bătaia ultimelor raze de soare, verdele și arămiul ne copleșesc. Pornim spre Receaș cîntînd.

Reportajul poate să se încheie Studenții timișoreni, în acele zile tîrzii de septembrie, treceau primul foarte bine în carnetul de student. Un zece la colocviul cu recolta. Un foarte bine la un examen de conștiință.

GHEORGHE CRIȘAN
foto: CONSTANTIN DUMA

RECAȘ

FIECARE TOAMNĂ

Fiecare toamnă înseamnă o nostalgie... Fiecare nostalgie înseamnă o dăruire ancestrală acestui pămînt zbircit de vînturi, potopit de ploii și de soare. Fiecare toamnă înseamnă o reîntoarcere sufletească la origini, la simplu sau poate totuși la complex. Fiecare toamnă înseamnă o încununare a miraculosului proces de transformare a sevelor insesizabile în arhitecturile mirifice ale boabelor de strugure. Fiecare toamnă înseamnă uitarea de moment al profesiei și învățarea uncea noi, deși atît de vechi, de rudimentare, încît apariția ei se pierde în negura vremurilor; aceea de culegător de struguri.

Un mare preot impusese distrugerea viilor, dar ele au renăscut de-a lungul anilor și s-au innobilat cu fiecare secol adăugat, cu fiecare nouă generație de oameni. Și oamenii aceștia au evoluat, s-au innobilat. A fost grea trecerea de la culesul viei cu botnița la gură, la culesul liber, la această adevărată plăcere de a culege.

Fiecare toamnă înseamnă revenirea în copilărie, sentimentul aflării în micuța vie a bunicului, unde fiecare bob uitat înseamnă o pierdere mare, unde fiecare ciorchine uitat însemna o adevărată catastofă.

Și în această toamnă, ca de altfel și în celelalte, studenții au fost primii care au întîns mina de ajutor necesară recoltării la timp a strugurilor, pentru că rodul e rod și nu poate aștepta prea mult. Poate mulți n-au mai fost niciodată la cules de struguri, poate doar buncii lor, dar aceasta nu a constituit un impediment în calea avîntului tineresc, a freneziei cu care majoritatea s-au dăruit. Niciodată nu au mai văzut aceste dealuri ale Receașului împînzite de vie, niciodată nu mi-am închipuit cît de mare trebuie să fie o podgorie, și ec volor de muncă înglobează un litru de vin. Abia aici le-am văzut pe toate, abia aici le-am simțit pe toate.

Era un adevărat tablou vivan, „bobocii“ forțotînd cu coșurile pline printre butucii mai înalți decît ei, dimineața cînd soarele era încă nehotărît dacă să invingă sau nu picla olbăstrie de la orizont. Primul sentiment al utilității, primul prilej de sudare al colectivului, de cunoaștere, se desfășoară glume, se aud îndemnuri ca la o adevărată competiție; coșurile sînt umplute pe rînd; tot pe rînd sînt umplute și remorcile. Una, două, trei, patru... depășire de normă, zile în șir de depășire de normă, se cere să nu se facă risipă de boabe și se cere calitate și calitatea există; fiecare a avut un bunic. Fiecare a simțit în copilărie greutatea bobului. Fiecare...

Nu, nu vom aminti nume, nu aceasta contează acum; colectivul contează, aceste fete și acești băieți ce s-au simțit din nou nepoți bunicului, unde fiecare bob uitat culegînd în această vie uriașă a înseamnă o pierdere mare, unde fiecare ciorchine înseamnă o adevărată catastofă...

Și soarele obosit coboară scîdat în lumină purpurie frunțile acestor tineri pentru care fiecare toamnă înseamnă o amintire...

CONSTANTIN MARASCU

Puncte de vedere

Libera programare a timpului pierdut

La o privire fugitivă, titlul le va părea poate multora un nonsens. Și aceasta deoarece cuprinde doi termeni care se bat cap în cap. Cum, vor exclama poate mulți, cine este cel care își programează timpul pierdut, cine poate fi în sare să meargă atât de departe încât să dispună în permanență de un coeficient trecut la pierderi și pe care — culmea — să-l și programeze.

Așa ar fi, dar în acest caz aparențele înșală profund. Și o să mă explic. De multe ori sîntem întrebați asupra modului de petrecere a timpului liber — mă refer la o activitate programată, desfășurată regulat, lăsînd la o parte spontanul, pentru că e firesc să mai vezi un film, un spectacol, un meci sau o discotecă, etc. etc. Și tot de atîtea ori constatăm, marea majoritate, că nu avem ce răspunde. De ce n-avem ce răspunde? Păi, hai să facem un calcul simplu și foarte obiectiv.

Așadar: din cele 168 de ore pe săptămînă, orarul de solicitare medie cuprinde cam 36 de ore de curs, seminar, laborator. Considerînd cele 8 ore de somn necesare oricărui om, rămîn după scădere 76 de ore de activitate în afara facultății. Ce facem mai întîi? Bineînțeles pregătăm seminariile și laboratoarele. În medie avem 10-12 ore de seminar pe săptămînă. Deci, pregătindu-ne o oră pentru fiecare seminar — nivel mediu — mai trecem 12 ore pe săptămînă. Ne rămîn în continuare 64 de ore. Dar nu definitiv. Sînt de vorbă cu căminiiștii — pentru că ei sînt marea majoritate, am aflat că se pierde foarte mult timp cu coziile la cantină — o oră la prînz, cam tot atîta seara — mai ales dacă ai program pînă la ora 20. Încă 11 ore. Mai scădem o dată și ajungem la 52 de ore. Au mai rămas drumurile dus-întors cam 10 ore și o oră pe zi pentru igienă, autogospodărire etc. În final am ajuns la 25 de ore pe săptămînă, ceea ce înseamnă 3 ore, 3 ore și jumătate pe zi timpul liber efectiv! Cine nu este de acord cu acest calcul e demn de o cauză mai bună.

Bine, vor spune mulți, dar ce faci cu cei de la căminele 1 și 2 MV — în majoritate la Mecanică și Mecanică agricolă, cu cei de la 1 și 2 Medicină și, în sfîrșit, cu cei din oraș? Ei tot aici se încadrează? Eu afirm că da. Și asta deoarece reparăția în cămine se schimbă de la an la an, așa că anul ăsta stă omul la MV, dar la anul are toate șansele să prindă pe I.A.E.M., hăt departe... Iar cei din oraș, marea majoritate, pierd la fel de mult timp cu drumul sau masa.

Să ne întoarcem însă la cele 3 ore și jumătate, hai să zicem 4, ore de timp liber. Cum îl folosim? Dacă ai norocul — foarte rar — dealtfel — ea ele să fie legate, fără ferește, ești un om fericit. Un film, o plimbare, mă rog, la discreția fiecăruia. Este la mîntea oricui că oricît de corect ai fi, depășești cuantumul celor patru ore. Și atunci, faci dispensă mai des de la somn, de la ore de curs mai rar, sau de la învățat. De aici își programezi timpul pierdut în contul altor activități, de aici oboseală, randament scăzut, absențe.

Sau alt caz. Unii studenți îmi spuneau că de multe ori, conștienți că pierd timpul de studiu, desfășurau alte activități, deși știau că oricum nu pot lăsa studiul baltă, dar simțind că efectiv trebuie să facă altceva. Desigur, practicînd învățătura în asalt. Am lăsat în urmă duminică. Într-adevăr, ea oferă un refugiu, dar programul administrativ, recuperarea orelor de somn precum și plecările acasă sau vizitele părinților „inghit” aproape totul.

Ați reținut, probabil, că în calculul meu am amintit mereu de pregătirea la un nivel mediu a unui seminar. Exigențele sînt mari, deci timpul necesar de o oră va trebui dublat, apoi sînt foarte mulți angrenați în cercuri științifice, intervin examenele parțiale, așa că cele trei ore și jumătate sau 4 se vor comprima treptat.

Timpul liber ajunge astfel precum un mic ciubucar: o oră de ici, 30 de minute de colo, o oră de dincolo, astfel încît se transformă în timp pierdut pentru alte activități. Paradox? Fatalitate? Spinoasă problemă. Și oricît am dezbate-o, dictonul „Fugit ireparabile tempus” rămîne ferm pe poziție.

Quod erat demonstrandum!

MIHAI JUNEA

Inerția și lupta

Poetul Nicolae Labiș, acest simbol viu al generațiilor al căror vîrstă e tinerețea și al căror viață a revoluția, revoluția creatoare de om nou, de om comunist a conștientizat esența luptei noastre ca luptă cu inerția, ca luptă cu vechiul, cu stagnarea, ca acțiune catalizatoare a progresului continuu, a edificării aspirațiilor noastre înalte, ca luptă a transpunerii profilului nostru moral pe exigente coordonate, pe înalte coordonate.

Studenția, ca anotimp al unei multilaterale acumulări de cunoștințe și experiențe, totodată ca anotimp de care depinde conturarea formației noastre spirituale, morale, ca oameni și ca activiști, ca specialiști competenți în diverse domenii de activitate în care ne pregătăm, ca participanți la revoluția tehnico-științifică, în revoluția formării omului nou caracterizat printr-o înaltă conștiință politică, a omului multilateral pregătit, reprezentînd și ea un moment al luptei pe viață cu inerția. Spun pe viață pentru că, indiferent de loc, de timp, de condiții, inerția nu se lasă, își arată colții, fiind umbra mișcării de orice fel. Cei care cred că lupta cu inerția este o dispută cu morile de vînt au satisfacția de a se înșela.

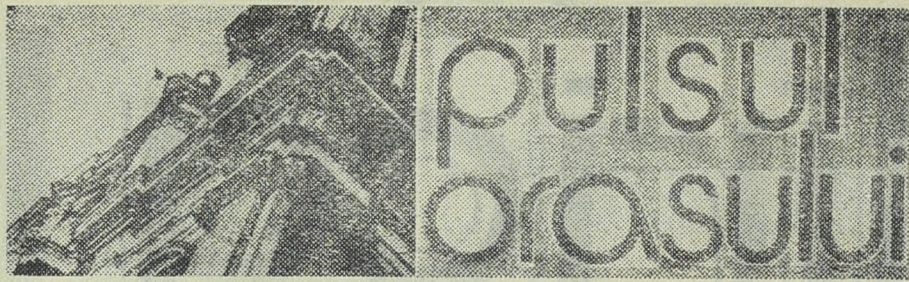
E desigur mult mai comod și mult mai facilă navigația în voia curentului, decît înfruntînd valurile. E mult mai comod să nu vii la seminar, să absentezi de la cursuri, e mult mai comod să nu înveți decît pentru minima rezistență, decît să te autodisciplinezi continuu, conștient fiind de utilitatea și necesitatea unui bagaj bogat de cunoștințe care așteaptă să se obiectiveze în mecanismul concret al producției, în ultimă instanță al bunăstării generale. Lăsîndu-te în virtutea inerției ajungi pe drumuriocolite, cu riscuri gratuite, sleit, îngroșînd deșertul celor care sînt foarte puțin utili, al celor de care ne împiedicăm.

Inerția e ca o pată de petrol care se întinde; la început se întinde pe spații mici. E vorba de micile neglijențe, apoi se instalează comod în fotoliu ei pufos și adînc, conspirînd continuu. Lăsînd azi pe mîine, după principiul că poimîne e mai bine, te trezești în fața unei realități de neremontat. Te apucă disperarea — tot din inerție —, te iei cu mîinile de cap, acționezi crispat și eșecul e inerent și, din inerție, calci din eșec în eșec.

În numerele trecute făceam cîteva considerații asupra sistemului test-coeficient. Acum găsesec de cuviință să revin spunînd că sistemul acesta e un plan de bătaie, chiar o bătaie în toată regula cu inerția. Ceea ce e însă inert în el e nu testare ca atare, ci coeficientul. Dar să nu mai insistăm, că și așa din vina inerției e fără rezultat.

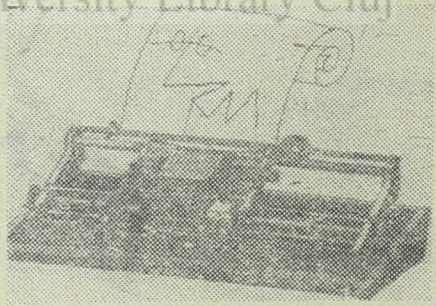
Un alt aspect al luptei cu inerția este caracteristic intrării în ritm. Un exemplu actual îl constituie modul în care răspundem cerințelor noului regulament de funcționare al căminelor și cantinelor, despre dăririi. O anume ostilitate, o anume incomoditate se manifestă în noi, dar odată bine angrenați vom avea prilejul să simțim nebănuite satisfacții, căci viața, frumusețea și bucuriile ei, depinde de știința autogospodăririi și numai înarmați cu această știință vom putea intra în viață fără șocul schimbărilor de planuri. Desigur inerția se manifestă în activitatea noastră, a tuturor. Dar ele sînt mai grave atunci cînd reușesc să cuprindă în mrejele lor cadrele de asociație. Am încercat să aflu niște exemple concrete de organizații de an inerte. Din inerție însă mi s-au ascuns. Oare de ce trebuie să cocoloșim, să îmbrobodim fața realității, cînd mult mai folositor pentru toți ar fi să luăm atitudine? Din inerție Inerția care ar fi în acest caz o conviețuire pașnică pentru unii. Vom reveni!

MARCEL SAMANȚA

● ATENȚIE BOBOCILOR: Revista pe care o citiți este revista tuturor studenților centrului universitar Timișoara. Oricine poate să devină colaborator sau redactor dacă, pe lângă talentul în ale scrisului, are și curajul de a trece, într-una din zilele de miercuri sau joi, pe la sediul redacției, căminul 15, camera 1. ● Nu uitați! În Timișoara toate drumurile voastre duc, mai întîi la facultate! ● Cuvintele „dublu”, „blat”, „bandă”, nu aparțin vocabularului studentesc. Evitați-le! ● Procurați-vă din timp cursurile necesare studiului! ● Prezența la curs nu este dovedită doar de cursul luat (mai ales cu plombagină). Orice absență de la predare devine o... absență în cunoștințe. ● Căutați din primele zile ale vieții de student bibliotecile institutelor voastre. E un lucru care vă va fi de mare folos. ● Sportul de masă nu se practică, doar, pentru acele taloane de participare necesare la orele de sport. Și nu pe spațiile de parcare; sau cele verzi, dintre cămine. ● Ordinea și disciplina în cămine este condiția sine-qua-non a rămîinerii voastre printre studenții căminiiști! ● Nu uitați! Deși boboci sinteți, deja, studenți!

● Și de-acolo amețiți de dragoste și vrajă țigănească, intrăm în facultăți — cuiburi de rîndnici acoperite cu frunze — stringînd sub braț caiete care încă mai au multe, multe file de iarnă. ● Aș vrea să-i telefonez iernii ca s-o rog să-mi aducă turtă dulce și bomboane și jucării dar din păcate cele mai multe telefoane publice sînt defecte. La unele nu intră fisele, la altele nu vine tonul și uite-așa ne jucăm „De-a bunu” și ne (bunu)“ pînă îți vine să urli de fericire. Probabil că cei care răspund de întreținerea acestor aparate nu au încă un... ton. Sperăm să le cadă

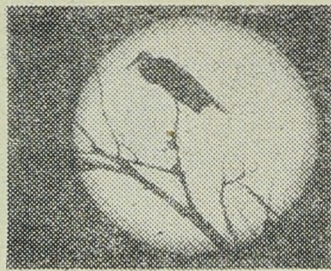
fisa! ● Pe str. „1 Decembrie” nr. 10 există un „Atelier de reparat instrumente muzicale”. În vitrină însă... scrumiere, o numărătoare cu bile, un manșon de aragaz, o garnitură cuctă, un leagăn pentru copii, jocul „Per-spico” și un xilofon. Mai lipsește un tractor! ● Pe str. Piatra Craiului se află o parcare cu taxă (după cum ne indică semnul). De foarte multă vreme însă, taxatorul... a dispărut. Și-o fi luat mașină! ● Cele două mari vitrine ale „Ceaprazăriei”, unitatea nr. 13 de pe bv. Tinereții, sînt aproape goale. Trei șepci într-una și alte trei în cealaltă, toate prăfuite și un autentic certificat de muzeu, sînt singurele exponate, ale acestui magazin. Prin urmare, vitrinele jos cu pălăria! ● În ziua de 19. 09. 1977, ora 18, am vrut să-mi cumpăr o revistă de la chioscul nr. 9 din piața Operei. Deși programul era pînă la orele 20, unitatea era închisă. Mde, mai sînt și incuiți! ● Iubitorii de animale cu coadă sînt invitați în fiecare zi la Barul Universității să audă miriuri de pisică. Tot aici se poate servi o cafea făcută la ceainic, cu miros de sesiune și gust de supă. Pentru o mai bună calitate, propunem schimbarea reșoului. ● Cîteva statistici ne arată că, în timpul unei vieți de 70-75 de ani, puteți mîncă și bea alimente de cca. 1500 ori mai mare decît propria dv. greutate. În afară de 7-8 vagoane de apă, „meniul” conține 17.500 kg hidrați de carbon (dulciuri și făinoase), 2.500 kg albumine și 1.300 kg grăsimi. În concluzie: Poftă bună! ● Casa studenților mai face încă inscrieri la cele 12 cercuri și cinci genuri de formații artistice. Sîntem asigurați că membrii lor vor participa la a doua ediție a festivalului „Cîntarea României”. ● Nu știu alții cum sînt, dar eu cînd mă

gîndesc la locul pieții „Badea Cârțan” la produsele de care leagă particularu o șfară cu prețuri la capăt de crapă cumpărătorii jucîndu-se cu ele, la tabla cu prețuri maxime și oficiale de care mă țineam cînd începusem a merge copăcel la ardeii grași și roșiile care în loc de 1 leu 75, respectiv 2, se vind cu 5, respectiv 4 lei, la degetul după care se ascund particularii, cînd se joacă incoruptibili controlori de-a mîjoarca și la alte jocuri și jucării pline de hazul și farmecul pieții, parcă-mi saltă și acum portofelul de „bucurie”! ● Fîind un fumător păcătos, am cumpărat zilele trecute un pachet de țigărete „Zefir”. Nu mică mi-a fost mirarea cînd, după cîteva fumuri am constatat că erau mentolate cu aromă de... mucigai. Ne-au tras în piept! ● Aflăm din revista „Luceafărul” că în Franța 30 la sută din cititori nu au deschis nici o carte, 24 la sută au deschis între 1-9 cărți, pe an, iar peste 27 la sută nu posedă nici o carte de literatură. Așa se fac unii scriitori! ● Universitatea Lomonosov din Moscova are un volum de 2.611.000 mc. Corpul central are 32 de etaje și o înălțime de 230 m, iar biblioteca acestei importante instituții posedă 4.500.000 de volume. Și pentru că tot sîntem la acest capitol, să nu uităm că a și început construcția unui nou edificiu pentru biblioteca Universității noastre. ● Propunem personalului de la Policlinica studentescă să dea în anul viitor examen la Facultatea de filologie. Poate așa vor învăța că nu se scrie ESIRE ci IEȘIRE, asta după ce în prealabil ai intrat undeva, iar cuvîntul „plămîni” nu se scrie cu „i” din „a” și cu „i” din „i” obișnuit, literă care reproduce sunetul pe care-l scot unii cînd je vine cite un control. ● Pește colorat cu cîntec de ciocîrlie, mă duceam unde tremură cerul, s-i fur o petală și s-o duc pe buze, în adîncuri picurînd-o pe răsucire de noapți. ● Într-una din zile am avut deosebita onoare de a mă întîlni cu unul dintre cei mai mari poeți ai Gorjului, Mircea Bîrsilă. Maestrul printre altele m-a întrebat: „Mai funcționează treaba aia de la Radio-student?” I-am răspuns că radio mai funcționează dar despre treabă nu știu nimic. În legătură cu același post de radio menționat mai sus, Rodica Belințan era indignată că s-a anunțat începerea repetițiilor ansamblului „Doina Timișului” la 10 octombrie, ceea ce în realitate era eronat. Pînă la această dată se făceau inscrierile, cit privește repetițiile. ele au început odată cu noul an universitar. Am vrea să acordăm un premiu pentru această precocitate informare dar din păcate nu am aflat care anume dintre studiourile il merită. ● La cantine și cămine s-a trecut la autogospodărire. A mai rămas să se aplice același procedeu și la... „Hercules”. ● Picături pe coapsele nopții, picături cu tremur de ceață. Ploaia coboară în zboruri ude peste drumuri, iar cerul se varsă peste case. Zgribulite stele se îngîmădesc pe zămbrela mea. ● Ne-am deschis din ploaie alunecînd în tulpina soarelui. Lumina mi se prîngea fierbinte pe trup... învîrtindu-mă, învîrtindu-mă cu brațele întins către margini. ca într-un joc de-a baba-orba. Și tot rotindu-mă în alb înalt, cădeam, mă lăsam moale, fîmbrat de lumină, tresărînd sub caldă ei frîmîntare. Bucuria țîșnea învelindu-mă în fum. ● Și ca să fiu în ton cu articolul „Despre un fel de opiniiile știuleților de porumb” despre muncă productivă” redau cîteva din opiniile știuleților de porumb: 1) despre un redactor de la Radio-student: „Mi-a spus că dacă nu sîntem mulți ne face redactori șefi adjuccți la radio”. 2) Despre un student: „Asta iară n-are mîlai!” 3) despre o studentă mîritată: „Cînd mă aruncă își inchipuie că grămada e capul bărbatului ei”. 4) despre un student fost „re”: „Mi-a spus că sînt mare. Cică el într-un an n-a reușit să aibă decît boabe”.

În încheiere vă anunțăm că aceste știri au fost culese, redactate și întepate de

CATALIN ISMAN
filologie II

Lirică

EXEGEZE

Octombrie

Va ninge iar cu greieri morți prin noapte
și lungi copacii tăi vor fi cu coaja arsă,
va fi un aer tainic fără șoapte
in care-ndrăgostiți vor face cale-ntoarsă
stivind sub pleoape cintecele coapte
rămase-n greierii ce noaptea se revarsă.

Se vor trezi-n adâncuri parastase,
fecioare stinse oglindindu-se în nouri
și vechi alaiuri rătăcind prin case;
nuntașii beți redeșteptind tîrziu ecouri -
va ninge iar cu greieri peste case,
peste minunile cu lupi albi și bruni.

Brumar

Tîrziu aștept promisa floare arsă
crescută ca o umbră în tîrie
și nici o pasăre nu-și mai revarsă
dulceața singelui de la chindie,
tîrziu, brumar nu face cale-ntoarsă,
tîrziu și singur îl aștept să vie.

Sînt nopți în care se mai naște-o noapte
pe cîmpuri grele-amirosind a vite,
sînt nopți cu vircolaci și pere coapte,
cu tainice iubiri închise în copite,
tîrziu, brumar începe printre șoapte
și boabele așteaptă putrezite...
se-ntorc bunicii scoțilciți prin vise
aduc în buzunare bomboare spiralete
și doar brumar într-un tîrziu privi-se
la aerul ciudat de maiestate.

CONSTANTIN MARASCU

Lîngă riu

lîngă rîu unde dorurile rămîn singure
și doar vîntul ce mai calcă iarba
poetul își ia truntea în miini să mai vadă
o dată ceea ce nu se poate vedea
elogiu sau disperare tăcerea care rostește numele
iubitei

ca pe-o otrăndă neprimită vreodată?
chip cu o mie de chipuri ale zilei?
la subsuoara-i fierbinte
pe caldarimul sufletului meu tînăr
încă i se mai aude trecerea și cîntul

ADRAN DERELEA

Cîmpie

acum că printr-un gest reflex mi-aprînd țigara
iar lucrurile imi par cunoscute mai de demult vino să
plecăm

in cîmpul nedestelenit
teren virgin unde doar prepelițele și hirciogii își au
drumurile lor

bătătorite
prin bălării și printre plopi sălbăticiți
aceasta-i o șansă de a porni de la început
o idee de civilizație
fără blocuri turn și fabrici ucigătoare
acolo se mai poate respira un aer cu gust de iarbă
uscată

fără să fie nevoie de dada și suprarealism
și chiar și fără cuvinte vom putea înțelege zilele și
nopțile

și ploile
acolo nimic nu are nevoie de nume
sau măcar de-un număr de înregistrare: rîul liniștit și
insectele
și adrian derlea și tapsele înghesuite în tabele
reprezentative

nici țaran nici orășean
ci om cu sufletul golit de poluare și prejudecăți
cinstit cu sine și cu vîntul răcoros al dimineților

ADRIAN DERLEA

În întîmpinare — EUGEN SENTICI

Rană

„Las-o în grădină — mi se spune —
privighetoarea este o rană în care nu vei da
niciodată de bani”
Cei mai mulți vor să-mi taie cu cleștele pe turis
inelul care mă ține legat de această rană
și inelul este tocmai cîntecul său
„La ce folos beția
de a umbla cu o asemenea rană
încă și nebandajată
pe străzi” — întreabă unii
sau insinuează ceva în numele poluării:
„domnule așa și așa” spun ei
și-mi arată orașul împodobit
cu nechezatul mecanic al mașinilor
asemenea pomului de nuntă cu betea!

MIRCEA BIRSILA

Impuls

Pe roțile virtuții ne va purta astatul
din gînduri și din lapte vom întocmi șirag
din piramide piatra ne va ceda înaltul
ne va ciopli pămîntul surisul cel de drag

Voi împărți cu lumea din mine ca din pradă
din răsufări tocmi-voi impuls spre înfinit
privirea dinspre soare cerca-voi s-o imit
topindu-mi în iubire tristețea de paradă.

Ne vom porni toți nervii spre stele cruciadă
cînd cugetele-n nouri ciopli-vor drept catarg
la piept vom strînge iarul din coapsa de naiadă
iar suflul întrebării ne-o răcori în larg.

ION DAN BALAN

ÎN CĂUTAREA ORIGINALITĂȚII

Gheorghe Azap a debutat (cu volumul de poezii **Maria**) la o vîrstă cînd alți poeți (de aceeași vîrstă cu el) aveau deja citeva volume în palmares... Spre deosebire de mulți dintre aceștia, Gh. Azap a debutat remarcabil. Stilul său era clar conturat, cu liniile direcționale formate. Credem că cel de-al doilea volum **Bocceluța cu plăpînde** nu aduce aproape nimic nou în poezia lui Azap. Nu este cazul să vorbim despre un pericol al manierei, așa cum au făcut unii croniciari literari prin diferite reviste. Unul din argumentele că poeziile din ultimul volum sînt scrise în aceeași perioadă cu cele din **Maria**. O lectură mai atentă a celor două volume ar fi edificatoare în acest sens. Poetul nu și-a schimbat temele și bănuim că nici nu și le va schimba, ci le va relua și aprofunda mereu, dîndu-le doar altă înfățișare. El face din poezie depozitul unei experiențe, își răstălmicește în versuri pofta de viață și sila de ea: „Petlița suferinței din carne mi-o desfac / Nu-mi trebuie scindia plătită cu osindă / Mereu mai tînăr chiar fără să mă prefac / În veci pulsează-n mine o căprioară blindă” (**Introspecție**). Modalitatea lirică este confesiunea (de o luciditate acidă) un fel de „spovedanie esențială”. Apelul la metafora în doi peri, la epitetul dur, necioplît, la gluma amorfă este făcut cu un ales simț artistic. Autopersiflarea este o intervenție regizorală cu rostul de a restabili o inegalitate convențională între personajul liric și cititor, de a întregi un complex de umilință (față de cititor) al poetului (pentru care suferința este atît un plonjon temerar în sine, cît și un purgatoriu).

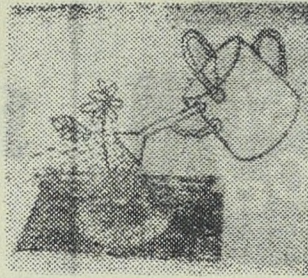
Se pare că pe poet nu-l interesează dacă este modern sau nu, el își decantează substanța poetică pur și simplu, singurul său scop fiind efectul artistic (satisfacerea relației dintre text și așteptarea cititorului). Ferindu-se să scrie poezie „profundă”, Azap ocolește cu șonșalanță hățiturile unei astfel de poezii. Comunicarea (poetică) este limpede: „Sînt așa de singur și așa de foarte / Predispus a-mi smulge roșia din piept”... (? ? ?). Păcat că viteza imaginilor este încetinită de cuvinte decorative. Unicul factor dinamizator rămîne aglomerarea cuvintelor care în limba obișnuită cu greu s-ar putea suporta unele pe altele. Această facultate a lui Gh. Azap este dimensiunea esențială a talentului său. Finalitatea goganei lui după originalitate se rezolvă numai la nivelul sintagmei poetice. Colaborarea dintre gîndul poetic și expresia poetică este ușor convențională. Identitatea dintre narațiunea expresiei și a fondului poetic nu se realizează întotdeauna. Cauza acestui „pseudo-șec” este disciplina tradiționalistă a arhitecturii interioare a poeziilor. O astfel de disciplină este generată de o sensibilitate autentică dar timidă, care pentru a se mărturisi își improvizează altă condiție decît cea dată de realitatea sa. Cam acestea ar fi de imputat acestui poet. Imputațiile făcute sînt „dublate” de încrederea și stima noastră pentru talentul său. De remarcat, registru expresiv foarte bogat, asociațiile inedite de neologisme, regionalism și arhaisme: „suavă berechet” „elaborînd iluzii”, „gînduri euxine” etc. O mențiune specială merită unitățile parțiale (identitatea lor fonetică specială — feluca / Takarazuca, siliciu / Manchu-Pichu, toptanul / Cio-cio-Șan-ul).

Gh. Azap face parte din tagma acelor poeți care vor să se exprime (să-și exprime viața) nu într-o operă ci într-un poem, nu într-un poem ci într-un vers, într-un cuvînt. Atitudinea sa lirică se consumă la confluența dintre cîmpurile stării de condoare și ale stărilor brutale. Sursa principală a lirismului „azapian” se pare a fi erosul neimplinit și disperat, un dar deznădăjduit și nerod. Dincolo de limbajul dur, uneori incomod, se ascunde un spirit franc și tandru.

MIRCEA BIRSILA

Popa 576

Educația prin literatura științifico-fantastică

Conceptul de societate socialistă multilateral dezvoltată, strălucită expresie a contribuției creatoare pe care partidul nostru o aduce filozofiei marxist-leniniste, are în vedere existența omului de tip nou, ale cărui calități moral-politice, profesionale și intelectuale, e și necesar să fie la înălțimea misiunii sale de făuritor, coordonator și beneficiar al unei existențe structurale legate de cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii contemporane.

Evident că sarcina materializării acestui deziderat implică eforturi susținute de educație permanentă, educație în sensul larg sau, dacă se poate spune așa, în sensul total al acestui cuvânt.

Partidul, ctitorul tenace și inspirat al României socialiste de mine, asigură în permanență dirijarea acestui complex proces de făurire al omului de tip nou. În mod firesc, educarea comunistă a tineretului, chemat să asigure pe mai departe transformarea revoluționară a societății, se dovedește a fi în centrul preocupărilor permanente ale partidului și secretarului său general.

Literatura e una din componentele vastului efort de educație, iar scriitorii găsesc în sarcina ce le revine noi resurse benefice de inspirație creatoare.

„Milioane de tineri de pretutindeni vor să cunoască cum va arăta lumea de mine și mai ales vor să ia parte activă la efortul universal pentru făurirea unei societăți mai bune și mai drepte, a unei lumi eliberate de coșmarul războaielor, de asuprire și exploatare, în care oamenii să trăiască în prietenie și colaborare”.

Aceste cuvinte, aparținând tovarășului Nicolae Ceaușescu, sugerează autorilor de literatură științifico-fantastică direcția în care, în scrierile lor, pot asigura o educație comunistă a tineretului, cu atât mai mult cu cât e cunoscut atașamentul tinerilor pentru acest gen literar.

Alvin Toffler afirmă că „șocul viitorului este un fenomen al timpului, un produs al ritmului rapid de schimbare în societate. El se naște din suprapunerea unei noi culturi pe o cultură veche. Este șocul cultural în propria noastră societate?”

Notind că societatea despre care vorbește autorul citat este societatea „supraindustrială” a citorva țări capitaliste dezvoltate și, deci, problemele de adaptare individuală și colectivă nu corespund și nu vor corespunde celor pe care le pune și le va pune evoluția societății noastre, existența acestui fenomen îndreptățește proliferarea literaturii științifico-fantastice ca pe una din modalitățile de pregătire psihologică a omului capabil să-i atenuze surprizele pe care i le oferă explozia științei și tehnologiei.

Nu, nu e science-fictionul antidotul-minune al marelui lui Toffler — acest antidot îl asigură însăși dezvoltarea țării noastre, inspirată și dirijată științific de partid. Fenomenele de alienare, de „înstrăinare”, proprii societății bazate pe exploatarea omului de către om, nu pot apare acolo unde omul se știe făuritor liber al emancipării sale materiale și spirituale, acolo unde fiecare își are asigurat dreptul de participare la efortul colectiv, împlinindu-și astfel rațiunea de a fi. Science-fictionul este o modalitate prin care scriitorul, cu mijloace artistice, aduce mai aproape de noi, cu translocatorul talentului și imaginației sale, secvențe din realitatea de mine a lumii pe care o construim.

Desigur, anticipația este doar unul din „departamentele organizației” acestei literaturi, dacă mi se permite o astfel de comparație.

Salturile peste unul sau mai multe milenii nu mai înseamnă prospecțiune, ci o întreprindere care pune la încercare puterile de fabulație ale autorului; aventurile insolite pe o planetă dintr-o altă galaxie sau consecințele intersectării unei „bucle temporale” în timpul unei călătorii spațiale, sint mai degrabă examene de imaginație debordantă; reabilitarea paleoastronauțică a miturilor civilizațiilor antice sau efectele unor invenții geniale, folosite de un savant demont sau ajuns în mina unor ireponsabili, sint producții literare mai mult sau mai puțin ingenioase.

Într-adevăr, insolitul, ciudatul, misterul sint mereu prezente în science-fiction, dar spre deosebire de fantasticul tradițional, sint inspirate de știință, de realizările și potențele ei, și chiar atunci cînd nu sint justificate direct prin enunțarea sau inventarea unor legi științifice, întrebarea la care nu există răspuns e formulată astfel încît nu poate exista o alternativă mistică-religioasă. Și mi se pare că acest mod de a gândi este în deplină concordanță cu omul de mine, eliberat de prejudecăți.

„Lectura literaturii științifico-fantastice de calitate eu o concep în primul rînd ca un exercițiu al imaginației. Fapt e că nimic nu mișcă în știința acestui veac — nimic fundamental, de mare valoare — fără imaginație”, sustine un scriitor într-un material din „Anuialul studenților bucureșteni „Solaris”. Criticul Ni-

colae Țirioi afirmă pe drept cuvînt că literatura de anticipație a apărut ca o consecință a progresului științific și de cultură și informație științifică a publicului cititor”, iar cunoscutul scriitor Isaac Aximov susține că „literatura științifico-fantastică a devenit respectabilă odată cu lansarea primei bombe atomice, cînd publicul s-a putut convinge că autorii nu sint niște simpli visători sau o adunătură de nebuni, și că temele genului au șanse să figureze pe prima pagină a cotidianelor”.

Dar, legătura intimă dintre science-fiction și știință nu trebuie să ne ducă în eroare, transformînd-o pe prima în mijlocul de popularizare conștiințioasă și searbodă a celeilalte, pentru că imaginația creatoare din literatura s.f. e cu totul altceva decît imaginația creatoare din știință. Ele se pot potența, se pot completa, dar nu se reduc în nici un caz una pe alta. Romanul lui Jules Verne „De la Pămînt la lună”, e citit cu tot atîta interes de tinerii cititori de azi, care știu că nu poți înlocui o rachetă spațială cu un obuz, ca și contemporanii scriitorului. Iar, pe de altă parte, cu nimic nu scade prestigiul oamenilor de știință care au realizat radarul, televizorul sau laserul, faptul că invențiile lor au fost imaginate și descrise cu mult timp înainte de scriitorii ai genului.

Nu-i lipsit poate de interes să notez și remarcă unui critic atît de sobru cum este Cornel Ungureanu că, „după cum se știe, autorii de literatură s.f. au depășit în optimism și via-bună prozaicele previziuni ale pămîntenilor obișnuiți”.

Tînărul de azi, constructorul de mine al societății socialiste multilateral dezvoltate, își poate vedea adeseori conturul spiritual, portretul robot dacă vrei, al imagini sale din viitor.

Și, aceasta e, de altfel, direcția pe care mergînd, science-fictionul românesc își poate aduce contribuția cea mai utilă la formarea omului de tip nou. Documentele partidului, jaloane ale înaintării noastre spre comunism, ca și Codul eticii și echității socialiste sint izvoare de inestimabilă valoare în imaginea pertinentă a viitorului, cu toate foloasele pe care le poate aduce sugerarea corectă a implicațiilor psiho-sociale ale emancipării noastre tehnologice și științifice — optimism, entuziasm, încredere în viitor.

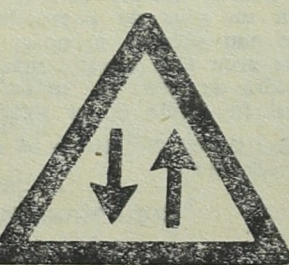
Obiectivul acesta se cere mai cu fermitate urmărit pentru că, așa cum prea bine observă scriitorul Ovidiu Șurianu în articolul apărut în revista „Orizont” cu titlul CARACTERUL DUBLU AL ANTICIPĂȚIEI ÎN LITERATURA S.F., „la noi se recurge rar la anticipația pe plan uman, iar cînd autorii o fac, e vorba mai degrabă de utopie și metaforă decît de anticipare propriu-zisă”.

Pe drept cuvînt arată Ion Hobana că „anticipația nu se poate susține numai prin stricta argumentare științifică a fenomenelor. Ea trebuie să infățișeze o evoluție a lor corespunzătoare adevărului vieții...” Și cum s-ar putea împlini mai bine acest deziderat decît urmărind omul și nu știința în ipostazele sale viitoare.

Silvian Iosifescu scrie în volumul său „Literatura de frontieră” că „proza s.f., care pune în circulație suprapomeni, primește vizite extraterestre și nu refuză tehnica polițistă, rămine, totuși, o formă de literatură contemporană direct filozofică. E unul din numeroasele paradouri care-i fixează starea civilă. Sinteză mobilă de atitudini și chiar de funcții psihice greu de unificat — fixare de fapte științifice, meditație filozofică, goană fără friu a fanteziei — genul acesta se opune schemelor și cristalizărilor”.

Nimic nu împiedică deci ancorarea mai puternică a problematicii science-fictionului românesc în zona de interes pe care o propune mersul înainte al societății noastre. Această literatură poate și trebuie să participe din plin la opere de mare răspundere a educației comuniste a tineretului nostru.

MARCEL LUCA,
secretar al cenaclului de literatură științifico-fantastică „H. G. Wells”

INTELEPCIUNEA STRĂZII

„Cel mai straniu tip de nebunie este acela al omului care merge înainte și înapoi pe aceeași stradă”. (Orson Welles)

TOAMNA SE NUMĂRĂ... FORMAȚIILE

● Mai întâi să anunțăm apariția unui supergrup bucureștean cu numele de **PROGRESIV TM ROȘU ȘI NEGRU**. Este vorba de o singură formație, botezată astfel dat fiind că membri ei provin din grupurile **ROȘU ȘI NEGRU** și **PROGRESIV TM**, formații desființate la această oră (sau decamdată ?!) Membrii noului supergrup sint : Dumitru Bădiță — ds (ex-Roșu și Negru), Harry Coradini — voce (ex-Progresiv TM), Ladislau Herdina — g (ex-Curtea Veche 43) și Liviu Tudan — g.b (ex-Roșu și Negru). O formație fără „sef”, drept care am purces și noi la scrierea în ordine alfabetică a membrilor ei. Grupul a terminat recent un poem rock „Zburătorul”, care cuprinde șase teme pe cuprinsul a patruzeci de minute. Sperăm că Electrecordul nu va intruzia să „prindă” acest material muzical pentru realizarea unui disc LP. Pînă atunci grupul intenționează să susțină mai multe concerte prin țară, atît la „Sala Polivalentă” bucureșteană, cit și la „Olimpia” din Timișoara.

● Gabriel Litvin (g, synthesiser, voce), Silviu Olaru (g.b), Cristian Madociu (voc, pc), Florin Dumitru (ds) și Doru Donciu (fl, muzică, voce) sau mai simplu **FFN**, au terminat cu câteva luni în urmă înregistrările celui de al doilea album al formației, intitulat „Zi cu zi”. Piesele, ale căror texte poartă semnătura lui Gabriel Litvin sint : Zi cu zi, Fire de iubire, Mărul, Lumea tangibilă, Vizita, Șase cai albi, Oameni ce ar fi putut să fie, Copilul Universului, Spirala timpului, Albului, La despărțire. Pînă la apariția discului, programată pentru trimestrul întii 1978, din opiniile grupului și celor care au ascultat înregistrările am reținut că e vorba de un tot altceva față de primul album, „un salt imens”, texte gîndite profund, care să spună ceva, vocile folosite mai intens, o altă coloratură sonoră. Avînd în vedere că formația nu a concertat încă pe scenele timișorene și în general în această parte a țării, alte detalii „nemuzicale” sper să fie binevenite. Componența formației a rămas aceeași de la înființare, în anul 1970, toți membrii ei pe lîngă activitatea muzicală (sau invers) mai ocupă și un post (nemuzical). Cit despre partea tehnică, ea totalizează 1000 de Wați și include pe lîngă alte aparaturi Marshall și un pupitru de mixaj pe 12 canale, stereo. Pentru următoarele luni formația are în proiect mai multe concerte prin țară și, posibil, un turneu cu Dida Drăgan în U.R.S.S.

● Și **Mircea Florian** a terminat înregistrările celui de al doilea disc independent, un disc pe 45 pe turații (single), intitulat „Fintina”. El conține două piese din muzica spectacolului „Harap Alb”, spectacol în care popularul erou de basm este analizat printr-o perspectivă mitică, în fazele inițierii, a încercărilor sale față-n față cu neofitismul obștei. Cele două piese sint „Harap Alb a treia oară rătăcit în pădure” (durată 3'05") și „Harap Alb, de spin rătăcit în fintină” (durată 2'10"), iar pe față a doua a discului aflîndu-se „Păsările din palmă” (5'10"). La realizarea discului alături de Mircea Florian (voc, g, instrumente de atmosferă), cel care a scris și textele pieselor, mai participă **Gabriel Căciulă** (xilofon, pc, g.b), **Sorin Chifiriuc** (ghitară electrică pre-amplificată, instrumente idiofonice), Syed Arif Jafri — Pakistan (tabla, bayan, dhamku), Andrei Oșteanu (pc, instrumente visătoare — fosfoitoare, zornăitoare...), Radu-Matei Răducanu (ds, violină), Liubisa Ristic — Yugoslavia (sitar). La apariția acestor rînduri Mircea Florian și colaboratorii săi vor începe înregistrările pentru un alt disc single despre care vom scrie la timpul potrivit.

● Formația **Catena** s-a dezembrat de mai mult timp. **Ortansa Păun** fosta flautistă și saxofonistă a formației împreună cu **Sorin Chifiriuc** (g), **Gabriel Căciulă** (g.b, pc) și **Radu-Mihai Răducanu** (ds) constituie actualmente grupul **Curtea Veche 43** care pregătește și el ceva. Vom reveni asupra acestui grup într-un număr viitor. Merită !

● Formația **Romanticii** a obținut premiul trei la „Slagăr Festival” — Dresda '77 (la ziua internațională) și premiul trei la compoziție, pentru piesa lui **Mircea Drăgan** „Miine”. Formația va participa în continuare la „Festivalul cîntecului politic” de la Sofia.

● Discul LP „Bazorelief” (il recomandăm cu căldură și urgență !) a apărut zilele acestea și în magazinele timișorene. Autorul său, **Adrian Enescu**, (dotat recent cu melotron și synthesiser) este detașat pentru câteva zile la Buftea unde are loc sonorizarea primului western românesc **Profeta**, aural și ardelean — regia Dan Pita. Muzica filmului, scrisă de **Adrian Enescu** este interpretată alături de autor (melotron, synthesiser, pian), de **Radu Goldis** (g) și **Cornel Ioanescu** (muzică). Următorul film la care **Adrian Enescu** scrie muzica se numește **Doctor Poienaru**.

● La Editura muzicală a Uniunii Compozitorilor din România se află în lucru (tipografie) primul **Dictionar de rock** de la noi. Apariția dictionarului care va avea aproximativ 250 de pagini, o datorăm neobositilor redactori radio **Daniela Caraman Fotea**, sefa redacției de muzică ușoară și **Florian Lungu**, realizatorul emisiunii Jazz-forum.

● Așteptăm cu interes „deșteptarea” altor muzicieni și formații, nu numai din Timișoara !

IOAN BACALETE

● In aceste zile au loc Conferințele A.S.C. pe facultăți. Primele au fost Facultatea de electrotehnică și cea de Inginerie chimică. ● 8 membri ai Consiliului U.A.S.C.R. au plecat la plenary, la București, direct de pe lanurile bănațene. ● S-a inaugurat căminul de fete de la Agronomie. Noroc bun, în casă nouă. ● De câteva săptămâni hrana rece de duminică, cuprinde, invariabil pateul de ficat. O constanță care ne cam seacă la ficat. ● La bazinul I.L.S.A. s-a redeschis, cercul de înot subacvatic. O treabă care va merge ca pe ape! ● In aceste zile se desfășoară, de către Comisia socială a Consiliului U.A.S.C., un control privind aprovizionarea pentru iarnă a cantinelor studențești. Paza bună... face mîncarea bună. ● Zi și noapte, muncitori și studenți pun bazele noilor cămine din complexul studențesc. ● Din nou, cenaclurile studențești în actualitate: cenaclu „Electro” cu deplasări la Sînnicolaul Mare și Cenad, cenaclu Construcției în centrul universitar Timișoara. Și o nouate: se profilează cenaclu „AMATIM” al Casei de cultură a studenților. ● Comitetul căminului 15 Care problema cu o directoare educativă. Directoarea, însă, nu-și face probleme. ● Aflăm cu emoție, căci, cu ocazia cazărilor, în multe locuri, acel „cineva acolo sus mă iubește” a fost hotărîtor. Vom reveni, aproape de căminele I.A.E.M. și de pe Calea Lipovei. ● Ni se semnalează necesitatea unor noi parcaje pentru autoturisme și a unui chișoc alimentar, situate în micro-orășelul studențesc. ● La Agronomie mai sînt încă struguri în vie... ● In vecinătatea complexului studențesc se construiește cinematograful „Trubadur”. Sugerăm transformarea lui într-un cinematograf al tineretului, cu o difuzare a filmelor făcută în acest sens. ● Cercul de presă devine, pe zi ce trece, tot mai interesant ca idee. ● Colegul nostru de redacție, poetul Mircea Birsilă, a luat un premiu la un concurs național de poezie. Felicitări, Mircea! ● In vederea refacerii forțelor, atît de uzate la confruntările lui „Poli”, conducerea galeriei și-a propus un meci cu reprezentanții presei studențești. ● Sub-redacția Timișoara a revistei „Viața studențească” se manifestă ca o prezență „activă” în viața universitară. Așteptăm primele colaborări cu revista mamă. ● Pină una-alta, a început de-a binelea anul universitar. Pe ici, pe colo, sînt chiar examene. Deocamdată, parțiale. ● Revista „Forum studențesc” a fost trasă de două ori pe rotativă. Prima dată opt pagini, apoi celelalte. Incet dar sigur! ● Mulțumim, și pe această cale, Comitetului județean de partid, muncitorilor tipografi și grupului de studenți care ne-au ajutat la editarea acestui număr, apărut în condiții tehnice deosebite. ● Rubrica „PE SCURT” va apare în numărul viitor sub titulatura „TELEX”.

V. D. TOT

Li se spune „Jeans”. Este vorba de articolul vestimentar omniprezent pe continentele lumii, de forme drepte, conice, predecolorați, brodați, peticiți, bătuți în ținte sau cu tranșuri, purtați de studenți, instalatori, intelectuali, oameni de diferite vîrste. Au invadat sala de spectacol, restaurantul, sala de curs, birourile și alte localuri în care este viață. Beneficiarul nr. 1 al Jeansmaniei universale este Levi Strauss et. co. din San Francisco, prima producătoare a acestui produs din lume, chiar dacă pe pantalonii noștri apar etichetate alte nume.

Firma Strauss își păstrează suveranitatea pe piață, în concurs cu Blue Bell Inc, cu marca Wrangler și H.D. Lee Co. Inc. din statul Kansas. Marca nu este încă pronunțată corect, dar asta nu este așa de important; chiar dacă i se spune „liivaiz” sau „levin” sau „leviis”, chiar dacă pe pantalonii noștri sînt scrise alte nume, deci oricum le-ai zice sub etichetele scrie „Levi”. Compania a deschis filiale în Europa, America Latină, Canada și Asia, L.S. avînd birouri în 35 de țări și fabrici în 12 țări.

Controversatul LEVI'S

În urma unei observații statistice, pantalonii sînt destinați grupului de vîrstă de 15-25 de ani.

Politica firmei L.S.I. este de a angaja aproape în exclusivitate americani, ceea ce spunea Schor „nu înseamnă că avem prejudecăți în defavoarea americanilor”. A. Schor, în vîrstă de 37 de ani este de origine română și cetățean brazilian.

Despre succesul universal al modei Jeans, filozoful Marshall Mc Luhan spunea că este „expunerea unei respingeri a valorilor prețuite în rîndurile membrilor clasei de mijloc”, iar creatorul de modă Emanuel Vugaro spunea că în lume avem cu această ocazie, de-a face cu un „snobism invers”.

Alte aspecte, observate în Japonia de caricaturistul și criticul social Haruo Kobayoshi sînt legate de popularitatea pantalonilor Jeans din țara sa, ca „o nevoie de a fi la modă”.

Cel mai plastic mi s-a părut a fi ideea acestei mode, sintetizate în expresia „moda jeans este considerată unul din numeroasele moduri de manifestare a conformismului neconformist al tineretului”.

Pentru firmele străine, mărcile de Jeans sînt de fapt o expresie a speculației, mult discutată de filozofii și psihologii contemporani.

În unele țări, jeansul nu este cunoscut în altele însă, lupta de a întrece firmele celebre este asiduă, căci milioane de oameni îl poartă. Ca și pijama este o îmbrăcăminte confortabilă - spunea unul din avangardiștii celebrei mode pariziene, iar filozoful culturii pop, Mc Luhan, sublinia că ei sînt „un gest de protest împotriva pierderii identității individuale, fenomen inerent în cadrul societății tehnologice moderne”.

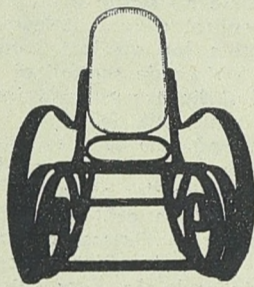
De fapt jeansul are sau nu are de-a face cu moda? Ei sînt moderni sau sînt o formă de fugă de putere de a fi observați: un om sau un alt om. Jeansul poate fi numit uniliformă?

În 1972 au fost vînduți 500 de milioane perechi de jeans! De atunci au trecut alți cinci ani. Oare cîți pantalonii am mai cumpărat?

LIA LUCIA PETRIC

Noua față a „NUFĂRULUI”

Plutind pe apele limpezi ale Complexului, un nufăr cam șifonat a aruncat ancora la margine de drumuri mai mult sau mai puțin navigabile atrăgînd prin exotismul său trecător. E un templu al meditației, un fel de „dolce farniente” general, un nufăr ale cărui petale tind să se ofilească, în fumul ce stăruie cea mai mare parte din zi, ca o veșnică ceață londoneză. Cîteva date statistice: fumul de țigară ce s-ar aduna

timp de o lună ar putea acoperi Timișoara timp de o zi, iar cu cafeaua ce se bea timp de un an s-ar putea iriga parcurile orașului timp de o săptămînă.

Cei ce nu au încredere în aceste date le pot verifica foarte ușor. practic! Așezat într-o poziție strategică favorabilă, la intersecția unor importante drumuri, ce leagă Complexul studențesc cu Alimentara și cu Poșta, „Nufărul” oferă vizitatorilor importante subiecte de meditație vizuală și de birfă. Și ca orice locale care se respectă, există și aici o „tombroasă” viață de culise care răbufnește uneori în mici scandaluri țipător colorate și ca orice edificiu se sprijină pe ceea ce dicționarele tehnice de specialitate numesc „stilpi de cafea” ce pot fi cu plete (mai rar fără), cu mustață sau fără, cu țepi și mai ales cu barbă și ceea ce este esențial, să fie decorați cu blugi, de preferință uzați.

Dar cea mai intensă viață o trăiește „Nufărul” în sesiuni. Vara, terasa frămîntată de șlapi și saboți, pare o mare albastră de blugi, iar mesele leșinate de căldură se înconvoaie sub sticlele zvelte de Cil-Cola și paharele aburite de citro, printre care cîmile de cafea par rătăcite și speriate. Iarna, cînd ploile mărunte își dau senzația de interminabil, timpul se scurge monoton de leneș între 2 flăcări de chibrit și partide de șah și table nesfîrșite, patronate de mării maeștrii ai nufărului.

Dar sportul rege este „Bambiliul” (de masă și la pahar), sportul tuturor vîrstelor ce dă Nufărului o discretă tentă de competiție. Însă peste toți și peste toate (sticle și pahare, cești și lingurițe) tronează ca un maître de local ochiul clarvăzător a lui Fritz, mascota neîncoronată, ce te întîmpină cu căldurosul „Mă go... golanule”.

Nufărul întînerește în fiecare toamnă, că fiecare boboc care vine pentru prima dată li adaugă un plus de prospețime și de nou și cred că ne-ar fi foarte greu fără această uriașă clepsidră de cafea ce măsoară timpul în cafele (zi și țigări).

N.R.: Oare? Noi zicem să nu generalizăm!

GICU MIRCESCU

An III, chimie

DACIADA

O inițiativă ce merită susținută

La sfîrșitul semestrului trecut, în cadrul Facultății de electrotehnică, a luat ființă Clubul de șah „Electro”, expresie a dragostei studenților pentru sportul minții.

La ședința inaugurală au luat parte numeroși iubitori ai șahului amator, legitimați ai unor cluburi de șah consacrate ca: Medicina Spumotim, Electromotor. Așa cum și statutul precizează, acest club își propune, în primul rînd, popularizarea șahului. Deși poartă numele facultății la care a fost înființat, el va continua tradiția cluburilor studențești de acest gen, (ex. Universitatea), primind printre membrii săi, deopotrivă studenți de la Electro, studenți de la alte facultăți precum și cadre universitare. Inițiatorii acestui club au avut marea bucurie de a fi fost sprijiniți de un număr mare de studenți, în majoritatea lor mai puțin cunoscători ai șahului, însă, dornici de a cunoaște tainele șahului, și de un număr neașteptat de mare de cadre didactice.

Ca răspuns la cererile entuziasme ale membrilor clubului, inițiatorii au organizat și vor organiza, și în continuare, cursuri de inițiere pentru cei care cunosc mai puțin acest joc, paralel cu activitatea de popularizare și de concurs.

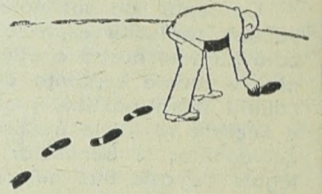
Printre cei care au onorat cu prezența lor, încă de la început activitatea clubului, se numără și maestrul sportului Ioan Birișcu, (locul 5 la ultimul campionat al R.S. României), care a dat un simțan și a demonstrat cîteva partide.

În anul universitar 1977-1978, clubul va organiza o ședință pe săptămînă în cadrul căreia vor fi prezentate partide celebre pentru popularizarea șahului, un istoric al jocului de șah și un curs de inițiere adresat tuturor celor care doresc să învețe, sau să-și perfecționeze jocul. Paralel cu această activitate, conducătorii clubului au în perspectivă organizarea unor meciuri inter-ani, cu echipe reprezentative de cîte 9 jucători și o jucătoare, precum și o întîlnire tur-retur între o reprezentativă studențească și o echipă formată din cadre universitare. Conducătorii acestui club contează pe sprijinul tuturor studenților șahiști din acest centru universitar, în organizarea unor meciuri tur-retur între reprezentativele facultăților. Desigur, acesta este un început de drum, dar sprijinul permanent de care s-a bucurat clubul atît din partea A.S.C. pe facultate, care a oferit fonduri pentru cumpărarea unor garnituri de șah cît și din partea cadrelor, asistenții ingineri Popovici și Scăreanu, care au contribuit direct la confecționarea pieselor pentru tabla de demonstrație, ne îndreptătesc să credem că în decursul acestui an, proiectele noastre se vor realiza, respectiv numărul membrilor clubului va crește de la 50, în acest moment, la 100-150, biblioteca șahistă va avea suficient material, iar clubul va fi recunoscut oficial de Federația română de șah.

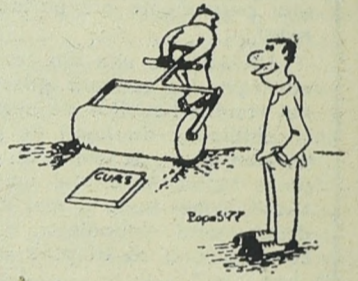
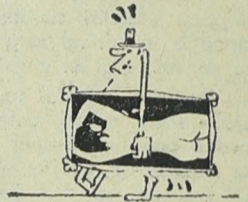
MIRCEA MITULEȚU,

Anul III, Electro

Citesc în „Le Monde”, că zilnic în lume se nasc 200 de pinguini și mor, datorită subnutriției, 35. Dacă facem un calcul simplu: 200 vii - 35 morți = 165 pinguini vii. 165 x 365 de zile sînt în un an = 60.225 pinguini care înmulțiți cu 8.395 de zile sînt în 23 de ani fac 505.587.875 de pinguini maturi, cîți vor fi cu toții

După „Mlady svet”

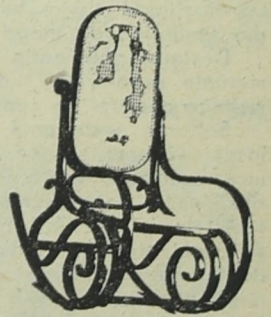
În anul 2000. O cifră care naște o întrebare foarte serioasă: „Ce facem cu ăștia, dom'le”? Iată un subiect la care scenariștii noștri ar trebui să mediteze mai mult.

TELEX

● Filmul „Tată de duminică” a reformat un răsunaător succes la Festivalul internațional al filmului pentru grădinițe cu orar redus, obținînd Marele Premiu „Cubulețul de argint”.

● Faimosul nostru actor Harap-Alb a început într-un pitoresc cadru natural filmările la noua producție românească „De-aș fi Florin Piersic”.

● După critica favorabilă cu care a fost întîmpinată recenta ei realizare, Geta Tarnavschi, regizoarea filmului „Misterul lui Herodot”, turnează în prezent, filmul „Misterul lui Platon”, care va familiariza copiii cu opera marelui filozof antic. În rolul lui Platon, Mihai Me-reuță.

● Imediat după succesul cu „Ma-mă”, regizoarea Elisabeta Bostan pregătește filmul „Tata”. În rolul lui „Ta” joacă George Constantin, iar pentru rolul lui „ta” a fost ales George Mihăiță.

● Regizorul filmelor „Evadarea” și „Regăsirea” ne propune un nou film: „Statornicie la locul de muncă”.

IOAN GROSAN

Cluj-Napoca

FOIILETON

Love Story

Orice asemănare cu realitatea este intimplătoare.

1

Ce-ar fi de spus în legătură cu o fată de douăzeci și cinci de ani care a rămas repetentă? Că era frumoasă. Și inteligentă. Că-i plăcea Martini și „Malboro”. Și The Beatles. Și eu. Într-o zi, când mă innebunise mai mult ca de obicei cu aceste preferințe ale ei, am intrat-o care era în definitiv ordinea. Mi-a răspuns cu un suris: „fumată”. Zimbeam și eu pe atunci. Când stau acum să mă întreb, nu știu dacă în ordinea ei „fumată” ținea cont de numele sau prenumele meu: în primul caz, așa li venit după „Malboro”; în al doilea, undeva între Martini și The Beatles. Oricum, nu eram cel dintâi, ceea ce, dintr-un motiv stupid, mă cam scotea din sărite: fusese deprimat de mic cu ideea că trebuie să fiu întotdeauna primul la toate.

În semestrul întâi al ultimului an de facultate, luasem obiceiul să frecventez sala de lectură a bibliotecii Universității. Și nu doar așa ca să mă aflu în treabă; recunosc că nu mă omoram cine știe ce cu studiul, și că-mi plăcea destul de mult să-mi plimb privirile peste tot prin jur. Dar sala de la Universitate era liniștită, nu mă știa nici dracu, iar fetele de care aveam nevoie erau mult mai puțin solicitate. Într-o zi – în ajunul nu știu cărui examen de matematică – năvăl endemic la „Poli”, nu catadissem încă să consult nici măcar primul titlu de pe lista bibliografiei obligatorii. Observând așadar o carte de care aveam nevoie la o fată ochelarișă gen șoricel, m-am îndreptat spre ea și i-am spus:

– Domnișoară, îmi împrumutați cartea dv.?

Mă seceră scurt dintr-o privire. – Nu puteți s-o împrumutați de la bibliotecă? veni prompt răspunsul.

– Uite, știi ce, politehniștii au trece-re la fetele de la U.

– Nu-i vorba de trecere, Preppie. E vorba de etică. Vă lăfăiți acolo în cinci milioane de exemplare. Aici n-avem decât un fond nenorocit de câteva mii de bucăți.

Dumnezeule, făcea pe nebuna? Puștoaica își închipuia că dacă proporția Universitate – Politehnică era de cinci la unu, fetele de acolo trebuie să fie de cinci ori mai deștepte. De obicei puneam urgent capac oricărui asemenea specimen, dar în cazul de față mort-copt trebuia să pun mina pe blestemata de cărțuție.

Ce-ar fi să lăsăm șmecheriile astea: îmi trebuie al naibii cartea, vorbesc serios!

– Ce-ar fi dacă ți-ai măsura cuvintele Preppie? Pari stupid și fecior de bani gata, spuse ea luindu-și de pe nas ochelarii.

– Te-nșeli, am sărit eu revoltat. Realitatea e că sint și inteligent și lefter.

– Oh, nu, Preppie: eu sint inteligentă și lefteră.

Acum mă privea drept în ochi. Avea ochii căprui. O.K. să admitem că semănăm leit cu un factor de bani gata; nu puteam însă tolera ca o puștoaică de la „U”, chiar cu ochi frumoși, să mă insulte făcându-mă „stupid”.

– Și, mă rog, ce te face să crezi că ești inteligentă, vrei să fii bună să-mi explici?

– Faptul că nu m-aș lăsa invitată de un tip ca tine la o bere, tu răspunsul ei.

– Numai că eu nu te-aș invita.

– Aici se vede cât ești de stupid, mi-a spus.

Să vă explic de acum de ce-am invitat-o la o bere. Capitulând din viclenie în ceasul al doisprezecelea – preținzind adică brusc că țineam neapărat s-o invit – am obținut cartea. Și cum fata trebuia totuși să citească întreaga carte, am tras cât am putut de timp, spicuind un buchet ales de expresii pline de miez, aplicabile la năravurile unora dintre lectori. Am primit 10 la examenul de a doua zi, califică-

tiv care coincidea de altfel cu cel acordat de mine însumi picioarelor lui Leanța în clipa când, în ajun, o văzusem prima dată ridicându-se din bancă. Aș minți dacă v-aș spune că și rochia cu care era îmbrăcată – sau mai mult dezbrăcată – a luat nota maximă; după gustul meu era puțin „provințe”. În mod special mi-a displicut tabla aia pe care o purta în chip de medalion. Din fericire n-am zis nimic, căci, după cum aveam să aflu foarte curînd, modelul era concepție proprie.

Ne-am dus la restaurantul „Hercules”, o bombă din apropiere, care, în polida numelui, e călcată și de strijiți. Am comandat două coniacuri și o bere (pentru ea).

– Mă numesc Lenuța Amăriei, se prezentă puștoaica – moldoveancă. Ca și când n-aș fi avut de unde să-mi dau seama. Studentă la filologie, adaugă ea.

– Mă numesc Ion, am spus eu.

– Numele mic, sau numele de familie?

– Numele mic, am răspuns eu; și am precizat imediat că numele meu întreg (sau aproape întreg) e Ion Păunescu.

– Oh, Păunescu, ca Adrian Păunescu?

– Da, am răspuns; dar nici o legătură.

După care puștoaica o amuțit. Nici nu-mi venea să cred: să fi intrat așa de rapid în criză de conversație? Sau poate i-am tăiat macaroana când i-am spus că nu-s rudă cu poetul? Ei, drăcie? Stătea acum înfiptă înaintea mea și mă privea cu jumătate de rinjet. Ca să nu stau degeaba, am început să-i fac evidență cațetelor. Avea un scris curios – caractere mici și săltărețe, fără punctul pe i. Cit despre unele cursuri, dure: „Umanismul în poezia lui Aurel Rău”, „Groapa” în literatura română etc.

– „Groapa” în literatura română? Dacă nu mă înșel e un curs superior, nu? Făcu aprobator din cap: nu era din cale afară de pricepută ca să-și mascheze mindria.

– Da, Polifonia mahalalei.

– Adică cum: polifonie?

– Nimic de-a face cu sexul, Preppie. Cum naiba să-nghit asta în continuare? Ce, puștoaica nu citea „Forum studentesc”? Habar n-avea cine sint?

– Mda, făcu strimbînd ușor din nas a dispreț. Tipul cu „Ford”. Habar n-avea cine sint.

– Nu-s tipul cu „Ford”, am tăgăduit pe un ton ambiguu; din întimplare, propriul meu totă mi-a dăruit această mașină.

– Ca nu cumva odrasla sa de fiu să rămînă pe dinafară. Asta era prea de tot.

– Ascultă, Leanța, dacă tot ești atît de convinsă că sint un traier, poți să-mi spui cu tot dinadinsul să mă faci să te invit aici?

M-a privit drept în ochi și scuipînd guma de mestecat îmi spuse:

– Îmi plăci ca fizic.

Măcar în parte, capacitatea de a cuceri victorii strălucite constă și din capacitatea – la nevoie – de a suferi înfrîngerii. Nu-i nici un paradox aici. Otrăsătură tipică „Poli” este capacitatea transformării înfrîngerilor în victorii.

Conducînd-o înapoi pe Lenuța către casă – stătea la căminul 12 – nu renunșasem cîtuși de puțin la ideea de a repurta o victorie zdrobitoare asupra acestei obrăznicături.

– Știi, mami, că vineri între 12 și 14 am permanentă la noi, la sediul redacției.

– Nu mai spune?

– Mi-ar face plăcere să vii și tu.

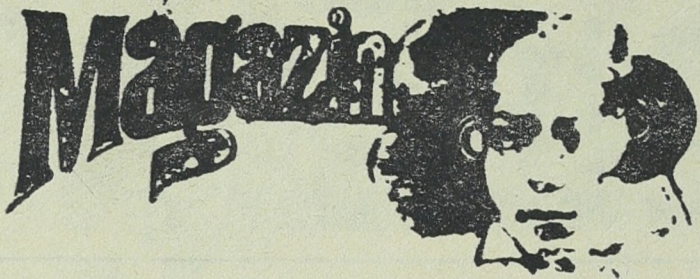
Mi-a răspuns cu tipicul respect față de muncă:

– La ce mi-aș pierde timpul cu asemenea tîmpenii?

I-am replicat foarte simplu:

– Pentru că vin eu.

CĂTĂLIN ISMAN

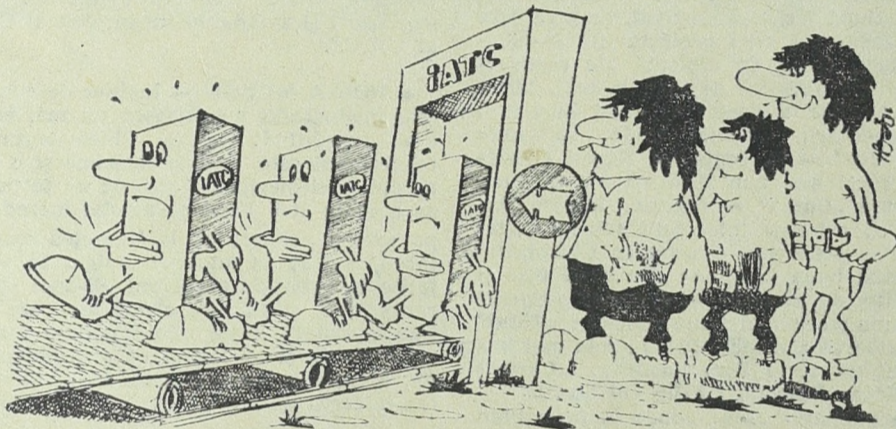

REDACȚIA ... IN DILEMĂ

● Mai mulți redactori lucrează de citeva zile la trierea răspunsurilor la chestionarul concursului „La porțile studenției”, organizat de revista noastră pentru candidații la admitere. Premiile și câștigătorii vor fi anunțați în numărul viitor al revistei.

MISS BOBOCEL

● Anunțăm toate boboacele că redacția revistei „Forum studentesc”, va alege, cu prilejul tradiționalelor „baluri ale bobocilor”, o „Miss boboc Timișoara '77”. Aceasta va beneficia de un premiu surpriză oferit de redacția revistei.

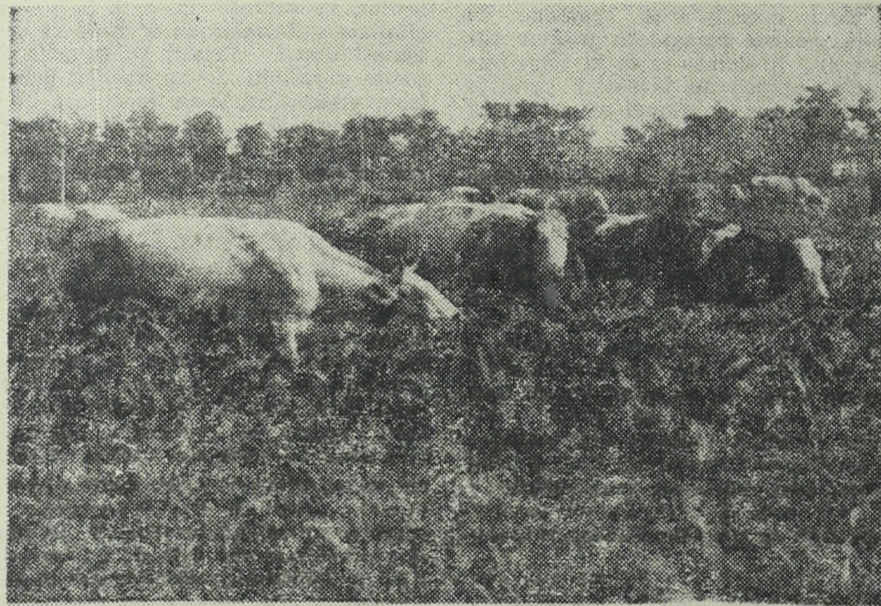
● Dicționar cinematografie: I.A.T.C.

SĂ VINĂ SUPLIMENTU'!

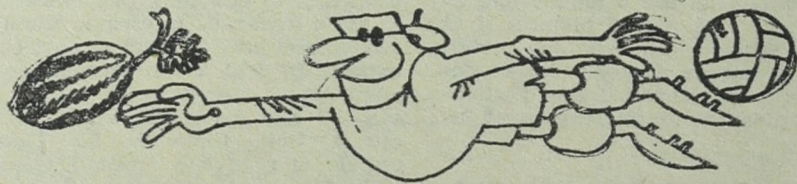
● La cantina 2 MV nu se mai dă supliment la ceai. Asta din inițiativa bucătarului șef, care se zice că ar avea și alte guri blatiste de hrănit: gurile de canal.

ERATĂ

● În numărul 7 (28) al revistei numele scriitorului Mircea Radu Iacoban a apărut, dintr-o regretabilă greșeală de redactare, eronat. Facem convenita rectificare.

Culesul porumbului e în toi!

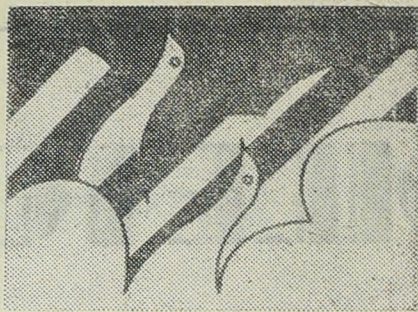

PENULTIMA ORĂ

● Participînd la deschiderea festivă a cinaclului „Ion Popovici-Bănășeanul” al Casei de cultură din Lugoj aflăm următoarele: „In tabără la Nădrag / Vă rog să țineți cont / Unii au venit cu drag / Alții de la „Orizont”.

Totodată, un redactor al revistei „Orizont”, al cărui nume ne scapă pentru că nu a fost prezentat în ultimele ediții a făcut o frumoasă pledoarie de 77 minute pentru modestia atît de abundentă în paginile de poezie ale apreciatei publicații timișorene.

DIALOG

MĂ BUCURĂ ÎNCEPUTUL, CA ORICE START SERIOS ȘI MATUR

- Festivalul filmului pentru tineret -

Costinești, 7-14 septembrie. Locul de întâlnire al tinerilor regizori, scenariști, interpreți și operatori. Festivalul filmului pentru tineret la prima sa ediție, o manifestare unică în genul ei, o manifestare gata să probeze valențele cinematografiilor noastre tinere, o confruntare între creatori, cu un juriu ales din sutele de participanți din tabăra de aici, un dialog deschis și fructuos între spectatorii tineri și cinești, o dezbateră largă a fenomenului cinematografic românesc actual. După 7 zile de festival, timp în care pe pinza albă s-au proiectat filme documentare, filme de diplomă ale regizorilor, filme artistice de lung metraj, juriul spectatorilor a decis: cel mai bun film documentar: „Acolo unde se nasc curcubeii” — în regia lui Eugen Gheorghiu; cel mai bun film artistic de lung metraj: „Cursa” — regizor Mircea Daneliuc; cel mai interesant subiect: „Zidul” — scenariu Constantin Cluțotaru; cea mai bună imagine: „De bună voie și nesilit de nimeni” — operator Cornel Diaconu; cea mai bună muzică: „Zidul” — autoarea Cornelia Tăutu; cele mai bune interpretări: Tora Vasilescu („Cursa”) și Mircea Diaconu („Filip cel bun”).

Un palmares care aduce în prim plan creatori prin excelență tineri, care vorbește despre veridicitatea și actualitate în filmul românesc. Palmaresul reliefează, încă odată, deosebit de dezvoltatul simț artistic al spectatorului tinar, cel care a jurizat acest concurs. Dragostea pentru filmul românesc a izvorât aici ca un imens și nesecat fluviu, fie în orele petrecute pe plajă unde întâlnirea creator-spectator este directă și mai intimă, fie în amfiteatrul teatrului de vară înfruntând un frig din ce în ce mai pătrunzător, fie în manifestările spontane de simpatie, pentru realizatorii acestor filme, prezenți în număr mare la acest festival. Ce impresii au încrustat scoarța cerebrală pentru a rămâne ca amintiri? Au răspuns:

● **GEORGE LITTERA** — critic de film: „Cred că izbînzile acestui festival sînt numeroase. El a prilejuit un larg și rodnic schimb de opinii între tinerii cinești, constituindu-se într-un veritabil for de dezbateră a problemelor actuale care le ridică filmul pentru tineret, ne-a permis tuturor, regizori, scenariști, operatori, critici să judecăm mai lucid experiența acumulată pînă acum și să vedem mai limpede ceea ce avem de făcut. A demonstrat totodată, într-un chip emoționant, atașamentul publicului tinar pentru cinematograful românesc, reamintindu-ne astfel încă odată datoriile morale pe care le avem față de spectatorii filmelor noastre.”

● **ALEXANDRU TATOS** — regizor: „O idee binevenită, mai mult salutară, dacă ne gîndim că la ora actuală cinematografia noastră nu are o manifestare anuală prin care să-și facă bilanțul și să stimuleze totodată producția sa. Astăzi cînd noua generație de realizatori a devenit o forță în cinematografie. Festivalul tineretului vine să confirme acest lucru.”

● **FLORIN MIHAILESCU** — operator: „Festivalul filmului pentru tineret acoperă o mare lacună a cinematografiilor românești. Prin natura sa, festivalul imbo-

găște pe multiple planuri activitatea din jurul creației cinematografice. Legătura directă și permanentă cu publicul, de-a lungul a șapte zile, ne-a făcut să-l cunoaștem mai bine și implicit pe noi. Zilele festivalului, oricît ar părea de ciudat ne-a făcut pe cei care lucrăm în acest domeniu și care cîndva am fost colegi de facultate să ne readunăm și să schimbăm opinii. Lucru absolut remarcabil, trebuie spus, excelența organizare și frumoasa ținută a festivalului, grație tinerilor organizatori și sprijinului nemijlocit al C.C. al U.T.C.”

● **HORIA MURGU** — inginer de sunet: „Cinematografia românească nu mai este așa scuzabil de tînără. Cinematografia românească este, însă, o tinerime și o tinerete, deci merită și-i prieste un festival ca acel de aici. Virtutea acestei încrederi pe care o primesc de la tineretea care-i înconjoară se va întoarce desigur în virtuțile filmelor de peste ani. Și-apoi speranța altor ediții este o apă vie care te ține mereu tînăr. Și uite-așa, dacă festivalul va fi, și ar trebui cu strășnicie să fie, o tradiție, ne vom trezi la maturitatea tineretului nostru.”

● **CRISTINA CORCIOVESCU** — critic de film: „Consider că acest prim festival de la Costinești constituie o demonstrație a coerenței preocupărilor tinerii generații de cinești, coerență atît pe plan tematic cît și formal. Semnificativă este în primul rînd aplecarea realizatorilor către filmul de actualitate privind problemele tineretului. Este un gen greu, delicat, care cere o profundă cunoaștere a realităților, o nuanțată redare a psihologilor, în ultimă instanță o puternică afinitate sufletească cu eroii de pe ecran. Tinerii noștri cinești au dovedit toate aceste capacități. Le-au dovedit prin filme prezentate, le-au confirmat în discuțiile purtate cu spectatorii; așteptăm să le confirme în viitoare pelicule care vor forma — sperăm — obiectul celui de-al doilea festival de la Costinești.”

● **NICOLAE CABEL** — regizor: „Cinești tineri, și nu numai ei, simțeau nevoia unei asemenea reuniuni, a unor asemenea confruntări. Intrucît Festivalul poate deveni un for, o tribună de unde pot emana idei, sentințe, norme estetice primenitoare atît în climatul cît și în limbajul cinematografic al noului și distinctului eșalon de creatori... Mă bucură începutul, ca orice start serios și maturi mă obligă perspectiva și, trebuie să mărturisesc, aștept cu emoție viitoarele confruntări cu un public chemat nu numai să susțină material industria filmului, ci și să înfrumusețeze în esență forța ei mobilizatoare... Aș dori, și nu din mărunt „orgolii de castă”, ca filmul documentar să fie mai elocvent reprezentat în competiții cît și în dezbateri, mai ales că genul ca atare înseamnă, în esență, primul contact cu realitatea și viața al unei cinematografii. Și dacă a trăi presupune forță, maturitate, discernămint, să nu uităm căci cel mai fascinant atribut al vieții este și rămîne tineretea. Iar Festivalul trebuie să rămînă o sensibilă emulație, o cît mai frumoasă sărbătoare.”

Pagină realizată de:
GHEORGHE CRIȘAN

CURSA ÎN DOI!

Soții Daneliuc au motive să fie fericiți. „Cursa” — filmul lor de debut — a întrunit sufragiile spectatorilor, fiind desemnat drept cel mai bun film pentru tineret. În plus, soția, actrița Tora Vasilescu, a adăugat recentului premiu ACIN pe cel pentru cea mai bună interpretare feminină. „Cursa” lor a însemnat, în primul rînd începutul unei căsnicii, apoi, indiscutabil un mare pas înainte în cinematografia noastră. I-am solicitat, pentru revista „Forum studentesc”, să răspundă la cîteva întrebări:

1. Există, într-adevăr, o cinematografie tînără?
2. Ce lipsește filmelor noastre pentru a fi mai veridice și mai de actualitate?
3. Credeți că noul val de cinești tineri va aduce un suflu, la fel de tînăr în cinematografia noastră?
4. Care credeți că este punctul slab al cinematografiilor noastre? De ce?
5. Cum vedeți o relație cît mai eficientă între realizatori și spectatori?
6. Ce a însemnat pentru cinematografia noastră Festivalul de la Costinești? Dar pentru dumneavoastră?
7. Considerați că există o școală românească de film? Dacă nu, ce ar trebui făcut în acest sens?

● **TORA VASILESCU**: Cu siguranță că există o cinematografie tînără, ea fiind reprezentată de regizorii de formație tînără: Dinu Tănase, Dan Pița, Mircea Veroiu, Mircea Daneliuc. Pe Alexa Visarion îl aștept cu multă încredere să vină de la teatru, iar pe Alexandru Tatos îmi permit să-l așez alături de ceilalți intrucît maniera de lucru îl confundă cu cei din generația tînără. Desigur, este greu să faci un film de actualitate. Asta deoarece, spre deosebire de filmele cu subiecte din trecut în care există deja o clarificare a lucrurilor, în filmele de actualitate omul poate să se recunoască sau nu existînd permanent riscul falului. Filmul nostru se face într-o anumită modalitate. Sufăr, din păcate, veridicul. Și greșeala veridicității provine de la scenariu. Producătorii s-au obișnuit deja cu filmele STAS, văzute și aprobate. Simți adeseori cum plutește prin preajmă rutina, sau mai grav zis un conformism prost înțeles. Trebuie cineva să ne convingă să ne iubim țara? O simțim asta fără vorbe mari, fără imagini și scene vădit moraliste. Sentimentul de dragoste față de ce e românesc e mai presus de orice imagine cinematografică. El există în fiecare dintre noi. Nu trebuie să mergem la film de pildă ca să ne iubim Carpații. Se merge poate prea mult pe rolul educativ al filmului. Din final trebuie neapărat, să reiasă o morală. Nu trebuie să tragem concluzii la final; morală trebuie să se înțeleagă, să devină perceptibilă spectatorului fără a i se impune. Cred eu tîrziu că vom simți un suflu nou în cinematografia noastră, suflu adus de cei tineri, care vor încerca să elimine neajunsurile ce mai există în limbajul de exprimare, în curajul de a spune lucrurilor pe nume, indiferent de gravitatea lor.

Pentru că între spectatori și realizatori să fie o deplină concordanță aș

sugera niște discuții periodice, dar neapărat între spectatori și producători! Pentru mine Festivalul a fost un moment de satisfacție. El este pentru cinematografia noastră un bun început. Nu cred că putem vorbi de o școală de cinematografie românească, asta poate și fiindcă nu avem tradiție. De altfel nici în materie de festivaluri.

● **MIRCEA DANIELUC**: Cred că din 1968 au apărut regizori care, cel puțin stilistic, își lucrează filmele într-o altă manieră. Deci, este chiar biologic, să avem, deja, o cinematografie tînără. Și filmele lor respiră un aer nou, primenit, în care se încearcă, pentru o mai mare actualitate, respectarea veridicității subiectului. Care este totuși punctul slab? Cred că explicitarea. Argumentația etică se face într-un mod mai puțin dibaci, firese, se face explicit, care este mai puțin convingătoare ca aceea implicită, cu o percutanță mai mare în sufletul spectatorului. Noi nu putem face singuri o cinematografie, este nevoie de un contact permanent, prin sala de cinematograful și biletul de intrare, prin apelarea la alte mijloace de mass-media. În acest sens, Costinești-ul o să însemne ceva. S-a produs o confruntare cu publicul mai puțin obișnuită. Totul deschis, sincer, tinerii și-au cerut filmele pe care le merită și noi vom încerca să le facem. Într-adevăr, de ce filmele despre studenți sînt rara avis?

Nu poate fi vorba de o școală românească de film. Se încearcă conturarea ei, dar trebuie să fie dirijată de un curent critic, să se structureze în jurul unui mentor sau a unor preocupări comune, a unei direcții artistice. Simt că există premisele unei astfel de noțiuni, intrucît deja se constată un filon comun al tuturor regizorilor din generația mea.

COLEGIUL DE REDACȚIE:

FRANCISC ALBERT, PETRU ANDEA, VIOREL BOLDUREANU, GHEORGHE CRIȘAN (redactor șef), EMERIC SZEKELY (redactor șef adjunct), CRISTIAN TELESU, VALENTIN VIȘAN (redactor șef adjunct).

FORUM STUDENȚESC. Adresa redacției: Complexul studențesc, căminul 15, camera 1, telefon 21945, sau Casa de cultură a studenților, B-dul Tinereții nr. 9, camera 101, telefon 14907. Permanența la redacție, zilnic între orele 20 și 22 la sediul din complex.

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

MIRCEA BÎRSILA, DIANA CAZAN, MIHAI JUNEAN, IULIU KOTELES, NICOLAE LENGHEB (tehnoredactor), ANITE MATEESCU, LIA PETRIC, MARCEL SAMANTA, RADU TODORAN. Foto: IOSIF BERWANGER. Prezentarea grafică: ȘTEFAN POPA.